ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 37ον

Ὅταν πρὸ δέκα ἀκριβῶς ἐτῶν, οἱ κατακτηταὶ νικημένοι ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς ἐλευθερίας, ἐγκατέλειπον τὴ χώρα μας, οἱ κομμουνισταὶ ἔσπευσαν νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν Πρωτεύουσα πάνοπλοι, γιὰ νὰ καταλύσουν τὸ Ἐθνικὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν τὴ δικτατορία τοῦ σκότους καὶ τῆς βίας.

Καὶ στὶς 3 Δεκεμβρίου ἐξαπόλυσαν τὴν ἐπίθεσή τους. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐτήρουν τὴν τάξη στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἐδέχθησαν τὶς πρῶτες σφαῖρες κι' ἔβαψαν μὲ τὸ ἅλικο αἷμα τους τὴν Ἀθηναϊκὴ γῆ.

Ὁ ἀγώνας ἄρχισε τότε μὲ πεῖσμα. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὰ ἐγκληματικὰ κομμουνιστικὰ στίφη ἐπεδόθησαν σὲ ἀκατονόμαστα κακουργήματα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ ἀστυνομικοί, μὲ ἐλάχιστα ὅπλα ἀλλὰ μὲ ἀδάμαστη πίστη στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὸ καθῆκον, ἐστάθησαν ἀντιμέτωποι πρὸς τοὺς ἐγκληματίας αὐτούς, γιὰ νὰ προασπίσουν τὴν ἰδέα τῆς ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Στὸν προμαχῶνα αὐτὸν τῆς ἐλευθερίας ἑκατοντάδες ἀστυνομικοὶ προσέφεραν τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς των.

Εἰς αὐτοὺς τοὺς προμάχους, ἥρωας καὶ μάρτυρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἶναι ἀφιερωμένο τὸ σημερινό μας ἄρθρο ὡς ἕνα εὐλαβικὸ καὶ ἱερὸ μνημόσυνο.

Εἰς αὐτοὺς λοιπόν, ποὺ ζοῦν στὴν Ἱστορία τῆς Ἁγίας Πατρίδος μας, ὡραῖοι, ἀκατάλυτοι καὶ αἰώνιοι στρέφομε σήμερα τὴ σκέψη μας.

Αὐτοί, οἱ ἀθάνατοι στρατιῶτες τοῦ καθήκοντος, τῶν ὁποίων ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα εἶχε πλημμυρίσει τὶς μεγάλες καρδιές των, ἀντεστάθησαν πρῶτοι μὲ φανατισμὸ στὸ βάρβαρο κομμουνιστικὸ κῦμα καὶ τὸ ἀνάγκασαν νὰ στραφῇ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Χάρις σ' αὐτούς! διελύθη ἡ πνιγηρὴ ἀτμόσφαιρα στὴν ὁποία ζοῦσαν τότε ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ διασκορπίστηκε ὁ ζόφος, ποὺ ἐπίεζε τὰ στήθη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δικαίου.

Αὐτοί!!! τὴν Ἀσιατικὴ θύελα τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ, ποὺ ἐμφανίζεται μὲ τὸ δελεαστικὸ πέπλο τῶν νέων πολιτικοκοινωνικῶν συστημάτων τοῦ κομμουνισμοῦ, τὴν ἐσταμάτησαν στὴ γῆ τούτη τῶν αἰωνίων Θεῶν τοῦ καλοῦ καὶ ἀνάγκασαν τοὺς ποντίφικας τῶν νέων συμβόλων πίστεως, τοὺς αὐτοχειροτόνητους αὐτοὺς ἐπανορθωτὰς τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν ν' ἀντικρίσουν τὴν ἀλήθεια, ποὺ ἀκτινοβολεῖ ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία καὶ ἡ ἐθνικὴ πίστις καὶ νὰ καταισχυνθοῦν.

Αὐτοί!! οἱ ἀγνοὶ Ἕλληνες, ὅταν εὑρέθησαν στὸ σταυροδρόμι τῆς Ἱστορίας, ὅπου ἀντίπαλοι ἄνεμοι ἀγριεμένοι ἐδημιούργουν τυφῶνες, ἱκανοὺς νὰ συντρίψουν τὰ πάντα, στάθηκαν ὄρθιοι καὶ ἀκολούθησαν τὸν ὀρθὸ δρόμο, τὸ δρόμο τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αὐτοί! ἔδωσαν στὴν ἀνθρωπότητα θέαμα λαμπρό, κι' ἔδειξαν, ὅτι οἱ ἀρετὲς τῶν προγόνων μας δὲν ἔσβυσαν ποτὲ στὶς μεγάλες καρδιές των, ἀλλ' ἀπετέλεσαν τὴν ἀψίδα τῆς δόξης μας, ποὺ ἑνώνει παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον.

Αὐτοί! οἱ Ἅγιοι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μάρτυρες, πιστοὶ στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὴν οἰκογένεια, ἐφόρεσαν τὸν ἀκάνθινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔτσι ἡ γῆ αὐτὴ διετήρησε ἀμόλυντο τὸ βωμὸ τῆς ἐλευθερίας.

Αὐτοί! τέλος, ὑπῆρξαν οἱ ἀθάνατοι νεκροί μας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἶναι ἀπέραντος.

Καλότυχοι νεκροί!

Ἀκοῦστε τώρα καὶ τὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς μας.

Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σας δὲν ἐκόπη ἀνώφελα καὶ τὸ αἷμα σας δὲν ἐχύθη μάταια.

Ἐδεχθήκατε τὸ θάνατο, ὡσὰν τὸ ὡραιότερο δῶρο τῆς πατρίδος καὶ ἀτάραχα ἀκολουθήσατε τὴ μοῖρα τῶν Ἡρώων μας καὶ κατήλθατε στὸν τάφο.

Ἀπ' ἐκεῖ οἱ σκιές σας θὰ μᾶς ὁμιλοῦν πάντοτε καὶ θὰ μᾶς διδάσκουν διαρκῶς.

Θὰ μᾶς διδάσκουν γιὰ ποιὸ λόγο καὶ γιατὶ ἐπέσατε καὶ ὅτι κατὰ τὴν πιστὴ ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος δὲν ὑπάρχουν ὅρια.

Θὰ μᾶς διδάσκουν ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμη καὶ τὰ δίκαια ἑνὸς λαοῦ ἀποτελοῦν τὸν ἀσφαλέστερο προμαχῶνα κατὰ πάσης βίας ἢ ἐπιβουλῆς.

Θὰ μᾶς διδάσκουν τέλος, ὅτι ἡ φιλοπατρία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἀφηρημένο ἰδεῶδες ἀλλὰ μιὰ δύναμη δημιουργική, ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ σὲ πράξεις εὐγενικὲς καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ ν' ἀποδειχθοῦμε ἄξιοι τοῦ θανάτου σας.

Πάνω σὲ τέτοιους τάφους, ποὺ ἔχουν τὴ σιγαλότητα κάθε μεγάλης θυσίας, ὅπως εἶναι ὁ θάνατός Σας, ἐθεμελιώθη ἀνέκαθεν ἡ ἰδέα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος μας.

Τὰ ὀνόματά σας, ὀνόματα προσφιλῆ, ψυχὲς μεγάλες, στήθη γενναίων, ἐνέγραψεν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη.

Ἠγωνίσθητε, ἐνικήσατε καὶ ἐπέσατε, μὲ τὴν Ἐθνική μας Σημαία ὡς Ἐπιτάφιο.

Ἡ μνήμη σας θὰ παραμένῃ αἰώνιο σύμβολο, σὲ μᾶς ποὺ ἐπιζήσαμε ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες.

Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα, ἡ μοῦσα τοῦ ἐθνικοῦ ποιητή μας Ἰωαν. Πολέμη, θὰ γεμίζῃ τὶς ψυχὲς ὅλων, μ' αὐτοὺς τοὺς ἀθάνατους στίχους ποὺ τοὺς ἀφιερώνει σὲ Σᾶς ΣΤΟΥΣ ΗΡΩ·Ι·ΚΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ καὶ λέει:

Ὅσες κι' ἂν εἶν' οἱ δάφνες σου, δαφνοσπαρμένη Χώρα,
κι' ὅσα κλαδιὰ κι' ἂν ἔχουν καὶ φύλλα στὰ κλαδιά,
θὲ νὰ τὶς εὕρῃς λιγοστές, δὲν θὰ σοῦ φτάσουν τώρα
νὰ πλέξῃς τὰ στεφάνια στ' ἀθάνατα παιδιά.

* * *

Ἡρώων νεκροὶ—τί λέω νεκροί; νεκρὸς εἶν' ὅποιος λυώνει
στὴν κλίνη τῆς ἀρρώστειας καὶ πάει καὶ δὲν γυρνᾷ·
ὅμως τοῦ ἥρωος ἡ ζωὴ ποτέ της δὲν τελειώνει,
ἀπ' τὴ στιγμή, ποὺ σβύνει, ἀθάνατη ἀρχινᾷ.

* * *

Σὰν ἱερὰ εἰκονίσματα ζωγραφισμένα μὲ αἷμα
σᾶς ἔστησεν ἡ Δόξα μὲ θεία φεγγοβολή·
ἔβγαλεν ἡ Πατρίδα μας τὸ λαμπερό της στέμμα,
γονάτισε μπροστά σας, σκύβει καὶ σᾶς φιλεῖ.

Ν.Α.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΓ.' Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ (1941 - 1944)

5.—Ἔναρξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως τὸ 1942.
6.—Ἡ Ἀστυνομία μετέχει παντοιοτρόπως τῆς ἀντιστάσεως.
7.—Συνεχίζεται ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ. — Τὸ φωτογραφικὸν συνεργεῖον ἐργάζεται δραστηρίως.
8.—Οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ, τὸν προστατεύουν ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, χωρὶς διάκριση ἰδεολογίας.
9.—Ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας.

«Εἶμ' ἐγὼ ἡ ἀκατάλυτη
ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων...
.....
Δὲν χάνομαι στὰ Τάρταρα
μονάχη, ξαποσταίνω,
στὴ ζωὴ ξαναφαίνομαι
καὶ λαοὺς ἀνασταίνω».
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

5. Ἔναρξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως τὸ 1942

Τὸ 1942 ἀκούγονται ὑπόκοφοι κρότοι. Εἶναι ἡ ἐπαναστατικὴ ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων ποὺ θέλει κάπως νὰ ξεσπάσῃ. Καὶ βρίσκει χίλιους δυὸ τρόπους. Τὰ δίκτυα τῆς Συμμαχικῆς κατασκοπίας τὰ ἐξυπηρετοῦν χιλιάδες Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, τὰ σαμποτάζ ἀρχίζουν νὰ πληθαίνουν καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ πληθαίνουν καὶ οἱ ἐκτελέσεις τῶν πατριωτῶν. Ἡ ἀντίστασις ξεφαντώνει στὶς πόλεις καὶ στὰ βουνὰ μὲ ἄπειρους τρόπους ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς.

6. Ἡ Ἀστυνομία μετέχει παντοιοτρόπως τῆς ἀντιστάσεως

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἶναι μέσα σ' ὅλα. Ὀργανώνει, ἐξυπηρετεῖ, βοηθεῖ καὶ προφυλάττει. Χιλιάδες πρόσωπα βρῆκαν καταφύγιο καὶ προστασία μέσα στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Ὑπηρεσίας.

Ἐκεῖ σφραγίζονται ψεύτικες ταυτότητες γιὰ κάθε πατριώτη. Οἱ Ἰσραηλῖται ἀποκτοῦν νέα ὀνόματα καὶ νέες ταυτότητες. Οἱ Ἄγγλοι πράκτορες κυκλοφοροῦν μὲ τὴ συνοδεία ἀστυφυλάκων. Οἱ ἀσύρματοι μεταφέρονται ἀπὸ ἀστυφύλακες ἐν στολῇ.

Ἡ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ προπέτασμα γιὰ τοὺς κατακτητάς.

Κάπου-κάπου ὑποψιάζονται, ἀλλὰ γρήγορα χάνουν τὸ παιχνίδι, γιατὶ σὲ κάθε περίπτωση, βρίσκεται τὸ ἀντιφάρμακο.

Στὴν περίοδο αὐτὴ ὑπῆρξε φρικτὴ ἡ ἀγωνία τῶν ἀστυνομικῶν. Εἶχαν ἀναλάβει πλέον ἀγῶνα ὄχι μόνον νὰ προστατεύουν καὶ νὰ προκαλύπτουν τὸν ἐθνικὸ μηχανισμὸ ἀντιστάσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ μπαίνουν μέσα στὴν ὀργανωμένη μηχανὴ τῶν κατακτητῶν καὶ ἀπ' ἐκεῖ ν' ἀποσποῦν ὅτι μποροῦν.

Ὠργάνωσαν ἀπαγωγὰς πατριωτῶν ἀπὸ τὶς φυλακὲς καὶ τὶς ἔφεραν σὲ πέρας. Ἔκλεψαν ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ γιὰ τὴ χρήση ἐναντίον τῶν ἰδίων. Ἔθεσαν σὲ λειτουργία ἀσυρμάτους γιὰ τὴ μετάδοση στοὺς Συμμάχους πληροφοριῶν, ποὺ μὲ δυσκολία συνεκέντρωνον. Καὶ γενικῶς ἐξυπηρέτησαν κάθε προσπάθεια ποὺ συντελοῦσε στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση. Εἶναι ἀφάνταστο τὸ θάρρος τῶν ἀστυνομικῶν μας. Κάποτε ὁ Γερμανὸς Φρούραρχος ζήτησε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία ἕνα κατάλογο εἴκοσι Ἀθηναίων γιὰ νὰ τοὺς ἐκτελέσῃ, ἐπειδὴ ἔγινε ἀνατίναξη μιᾶς σιδηροτροχιᾶς παρὰ τὰ Σεπόλια, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ ἁμαξοστοιχία μὲ πυρομαχικά. Οἱ Ἀστυνομικοὶ ἠρνήθησαν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι μποροῦν οἱ Γερμανοὶ νὰ τυφεκίσουν ἀπὸ αὐτοὺς ὅσους θέλουν. Ἔτσι ἀπεσοβήθησαν οἱ τυφεκισμοὶ αὐτοὶ τῶν πολιτῶν. Καὶ ὅταν εἰς ἄλλην περίπτωσιν ἠξιώθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς, ὅπως ζητηθῇ ἀπὸ τὸν τότε Δήμαρχον ἀείμνηστον Μιχ. Μανοῦσκον ἡ ὑποβολὴ καταλόγου μὲ δέκα ἐγκρίτους πολίτας τοῦ Πειραιῶς ὡς ὁμήρους, εἰς σύσκεψιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Θεοδ. Λεονταρίτου (ἤδη Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυν. Πόλεως) μετὰ τοῦ Δημάρχου, ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ κατάλογος περιλαμβάνων τὰ ὀνόματα τῶν: 1) Μιχ. Μανούσκου Δημάρχου 2) Κ. Βοβολίνη, Γεν. Γραμματέως Δήμου 3) Θεοδ. Λεονταρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ καὶ 4) Κ. Καζάκου Δ)ντοῦ Γεν. Ἀσφαλείας.

7. Συνεχίζεται ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ. Τὸ φωτογραφικὸν συνεργεῖον ἐργάζεται δραστηρίως

Ἀλλὰ ἡ δυστυχία ἡ πεῖνα καὶ ὁ ὄλεθρος τοῦ πληθυσμοῦ συνεχίζετο. Τὸ φωτογραφικὸ συνεργεῖο τῆς Ἀστυνομίας ἐξακολουθεῖ νὰ παίρνῃ φωτογραφίας ποὺ ἐστέλλοντο εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ προκάλεσαν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ λαοῦ.

8. Οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ, τὸν προστατεύουν ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, χωρὶς διάκριση ἰδεολογίας

Ἀπὸ τῆς πρώτης λοιπὸν στιγμῆς τῆς κατοχῆς τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά, ἐστάθησαν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ. Μαζὶ ἐταπεινώθησαν, μαζὶ ἐπείνασαν, μαζὶ ὑπέστησαν ἐγκληματικὰς ἐπιθέσεις ἀπὸ κακοποιοὺς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, μαζὶ τέλος ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ μίσους κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Παραλλήλως ὅμως ὡς ἐλέχθη οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπῆρξαν πρωτοπόροι εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν προσπάθειαν, εἴτε ἔμμεσον εἴτε ἄμεσον. Κατεσκόπευον παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς κατακτητάς. Παρηκολούθουν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐνεργείας των καὶ παρελάμβανον ἢ παρημπόδιζον κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν πράξεις των, εἰδοποίουν ἢ ἐφυγάδευον τοὺς καταζητουμένους ὑπὸ τῶν Γερμανοϊταλῶν εἰς οἱανδήποτε ἰδεολογίαν ἢ κοινωνικὴν παράταξιν καὶ ἂν ἀνῆκον καὶ τέλος οἱ ἐκλεκτώτεροι ἐκ τούτων ἐνετάχθησαν εἰς κλίμακα Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, εἰς δίκτυα μεταβιβάσεως πληροφοριῶν εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ εἰς ἄλλας λίαν ἐπικινδύνους μυστικὰς ὑπηρεσίας τῶν Συμμάχων ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνεύρουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρὰ ἐλαχίστους, οἵτινες, εἴτε ἀπὸ συμφέρον, εἴτε ἀπὸ ἀρριβισμόν, εἴτε καὶ ἀπὸ ἠττοπάθειαν, διότι ἐπίστευσαν εἰς τὸ ἀήττητον τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, τοὺς συνε-

πάθησαν ἁπλῶς ἢ τοὺς ἐνίσχυσαν εἰς ἐνεργείας των στρεφομένας κατὰ τῶν Συμμάχων καὶ ἐπομένως κατὰ τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος των.

9. Ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας

Ἡ πρώτη ἐνέργεια τῶν κατακτητῶν ἦτο ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας. Ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ κατέχουν ἀτομικὰ ὅπλα καὶ ἐπέτρεψαν νὰ φέρουν τὰ ὑπηρεσιακά των μόνον περίστροφα μὲ 12 φυσίγγια ἕκαστον. Ἀλλὰ τὸν κύριον ὁπλισμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν ἔφερε τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα, τὸ ὁποῖον εἶχε τριακόσια αὐτόματα ὅπλα ἐργοστασίων ΣΤΑΓΕΡ, ἄφθονα πυρομαχικά, 120 βενζινοκίνητα τρίκυκλα καὶ δίκυκλα, 25 αὐτοκίνητα καὶ πολλὰ ποδήλατα. Πάντα ταῦτα ἀφῃρέθησαν καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐδόθησαν 20 μόνον αὐτόματα ὅπλα κατωτέρας ποιότητος καὶ 50 τυφέκια μὲ ἐλάχιστον ἀριθμὸν φυσιγγίων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀστυνομικῶν. Οὕτω ἡ Ἀστυνομία ἄοπλος σχεδὸν ἦτο ὑποχρεωμένη ν' ἀντιμετωπίζῃ ὄχι μόνον τοὺς κοινοὺς ἐγκληματίας, ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὺς κακοποιοὺς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, οἱ ὁποῖοι διέπραττον, λῃστείας, φόνους καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀδικήματα.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσουμε καὶ πάλι τὸ φωτογραφικὸ φακὸ νὰ μᾶς δώσῃ τὶς φρικτὲς εἰκόνες τῶν ζωντανῶν πτωμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ πεῖνα ὅμως ἄρχισε νὰ θερίζῃ. Εἶναι ὁ χειμώνας τοῦ 1941 πρὸς τὸ 1942. Ὀργανισμοὶ ἀκμαῖοι κάμπτονται, λυγίζουν καὶ πέφτουν. Οἱ εἰκόνες αὐτὲς κατὰ ἑκατοντάδες συναντῶνται σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδος.

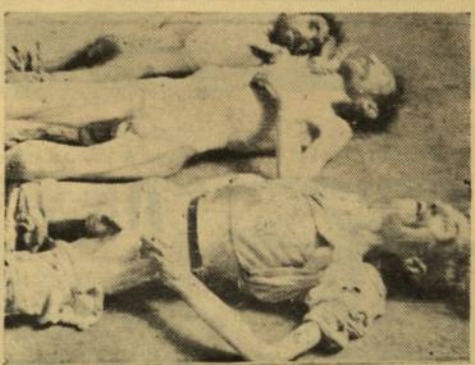

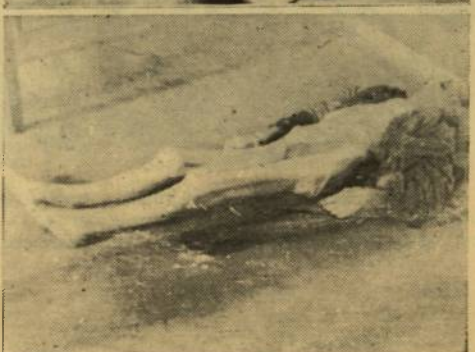

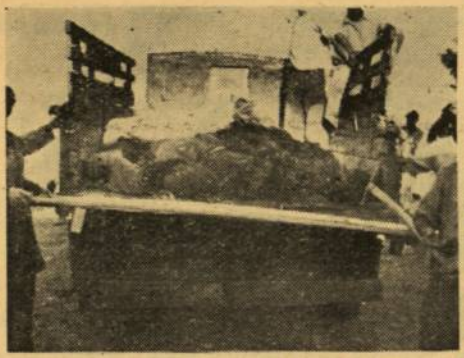
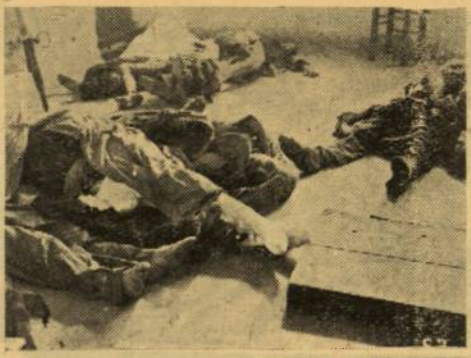
Τὰ παιδάκια, τὰ ἀθῷα αὐτὰ πλάσματα τοῦ Χιτλερικοῦ Σαδισμοῦ εἶναι τὰ πρῶτα θύματα. Μέσα στοὺς δρόμους πέφτουν νεκρά. Τὰ ἀφίνουν οἱ μαννάδες στὰ νεκροταφεῖα γιὰ νὰ ταφοῦν μὲ τὴ σειρά τους, γιατὶ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει οὐρὰ νεκρῶν.

Ἡ πεῖνα ἔκαμε νὰ σκελετοποιηθοῦν ἄνδρες ἀκμαῖοι καὶ νὰ εὑρεθοῦν νεκροὶ στὰ πεζοδρόμια. Μερικὰ δείγματα εἶναι τὰ πτώματα ποὺ ἀπεικονίζουν οἱ φωτογραφίες αὐτές.

Μὲ φορτηγὰ τοῦ Δήμου καὶ μὲ καροτσάκια μετεφέροντο τὰ πτώματα καὶ ἐτοποθετοῦντο ἔξω ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα, μέχρις ὅτου ἔλθει ἡ σειρά τους νὰ ταφοῦν σὲ μεγάλους ὁμαδικοὺς τάφους, τῶν 200, 300 καὶ 500 ἀκόμη νεκρῶν.

Στὸ νεκροταφεῖο ἀνοίγονται τάφοι γιὰ 500 νεκρούς. Τοποθετοῦνται κατὰ σειρὰς τὰ πτώματα τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο.
Τί μποροῦσαν νὰ κάμουν καὶ οἱ νεκροθάπται;

Γερόντισσες ποὺ πέθαναν ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἔμειναν ἄταφες καὶ καταφαγώθηκαν ἀπὸ τὰ σκυλιά.

Ὁ ἥρως τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου, ἡ μάννα ποὺ γυρνοῦσε νὰ βρῇ λίγο φαῒ γιὸ τὰ παιδάκια της καὶ ὁ ἀστυφύλακας ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ φρουρῇ, ἔπεσαν νεκροὶ ἀπὸ ἀσιτία. Ἔτσι τοὺς βρῆκεν ἡ Ἀστυνομία.

ΦΡΙΚΗ! ΦΡΙΚΗ! Ἔσβυναν σιγά, σιγὰ καὶ σιγοπέθαιναν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου εἶναι ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά των. Αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ νέα τάξη πραγμάτων τοῦ Χίτλερ, ποὺ νόμισε ὅτι ἔτσι θὰ ἔκαμπτε τὴν ψυχικὴ ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων.

(Συνεχίζεται)

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ[1]

Ὑπὸ κ. **Ν. ΓΑΒΑΛΑ** Εἰσαγγελέως

1.—Αἴτια τῆς ἐν γένει ἐγκληματικότητος (ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων).
2.—Ψυχικὴ καὶ βιολογικὴ ἰδιομορφία τῆς νεαρᾶς ἡλικίας.
3.—Ἀγωγὴ ἀνηλίκων εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὸ σχολεῖον καὶ τὸ ἐπάγγελμα.
4.—Κοινωνικοὶ ὅροι διαβιώσεως τοῦ ἀνηλίκου.
5.—Δύνανται οἱ ἀνήλικοι νὰ θεωρηθῶσιν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των.
6.—Ληπτέα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Α) Ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Β) Ὑπὸ τῆς Κοινωνίας. Γ) Ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.
7.—Μελέτη ὀργανώσεως Ἀστυνομίας ἀνηλίκων.

1. Αἴτια τῆς ἐν γένει ἐγκληματικότητος (ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων)

Ἡ διερεύνησις θέματος, τούτου νῦν ἐμφανίζεται μὲ τὴν μορφὴν ὀξυτάτου κοινωνικοῦ προβλήματος. Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς παρατηρουμένης αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καταβάλλεται, ὡς γνωστόν, σοβαρὰ καὶ ἐπίπονος προσπάθεια. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἔργον ὡρισμένης κατηγορίας προσώπων καὶ εἰδικοτήτων, ἀλλὰ πολλῶν ἐπιστημονικῶν πολιτειακῶν καὶ κοινωνικῶν παραγόντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδιάζουσαν κατέχει θέσιν ὁ Τύπος λόγῳ τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ τὸ συνηθέστερον καὶ προσφορώτερον μέσον πνευματικῆς ἐπικοινωνίας καὶ μεταδόσεως.

Συνήθως διακρίνονται τὰ αἴτια τῆς ἐν γένει ἐγκληματικότητος (δηλ. τῶν ἐνηλίκων καὶ τῶν ἀνηλίκων) εἰς ἐσωτερικὰ (ἢ ἐσώστροφα) καὶ ἐξωτερικὰ (ἐξώστροφα). Ἀνεξαρτήτως τῆς διαμάχης ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ὑποστηριζόντων τὰς μονοπλεύρους ἀπόψεις, ὅτι δηλ. τὰ αἴτια εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐσωτερικὰ ἢ ἀποκλειστικῶς ἐξωτερικά, θὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα αἴτια ἀνήκοντα καὶ εἰς τὰς δύο κατηγορίας, τοῦθ' ὅπερ ἄλλωστε ἀποτελεῖ καὶ τὴν κρατοῦσαν σήμερον γνώμην.

2. Ψυχικὴ καὶ βιολογικὴ ἰδιομορφία τῆς νεαρᾶς ἡλικίας

2. Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὴν ψυχικὴν καὶ βιολογικὴν ἰδιομορφίαν τῆς νεαρᾶς ἡλικίας. Ὡς ἐπιτυχῶς ἐλέχθη ὁ ἀνήλικος δὲν εἶναι σμικρογραφία ἐνηλίκου καὶ τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ὀρθώνει ἐνώπιόν μας ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καὶ τὰ πλέον σύνθετα, μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται ἡ Ψυχολογία. Ἡ ἀκριβὴς ὅθεν γνῶσις τῆς ψυχικῆς ἰδιοσυστασίας τῶν νεαρῶν ἀτόμων, τῶν ἐπικρατούντων εἰς αὐτὰ συναισθημάτων καὶ παρορμήσεων ὡς καὶ ἡ γνῶσις τοῦ τρόπου τῆς παρ' αὐτῶν ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων ροπῶν, ἀποτελοῦσι τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ θέματος.

Ἀτυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν ἐπαρκῆ πρόοδον ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα Κράτη.

3. Ἀγωγὴ ἀνηλίκων εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὸ σχολεῖον καὶ τὸ ἐπάγγελμα

Συναφὲς εἶναι τὸ θέμα τῆς ἀγωγῆς τῶν ἀνηλίκων ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας, τοῦ σχολείου ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος. Οἱ ψυχαναλυταὶ ὑποστηρίζουν ὅτι

(1) Ἡ μελέτη αὕτη ἐγράφη παρὰ τοῦ κ. Γαβαλᾶ, καθ' ὃν χρόνον ὑπηρέτει ὡς εἰσαγγελεὺς ἀνηλίκων Πειραιῶς καὶ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἀνηλίκων Πειραιῶς διὰ τὸ Περιοδικὸν ὁ «Ἥλιος». Λόγῳ ὅμως τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς παρεχωρήθη εὐγενῶς παρὰ τούτου ὅπως δημοσιευθῇ καὶ εἰς τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά».

ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται εἰς τὴν ζωὴν φέρων τὸ σπέρμα τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ὅτι εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του παραμένει κοινωνικῶς ἀπροσάρμοστος καὶ ἀπλησίαστος. Ἴσως ἡ σκέψις αὕτη νὰ περιέχῃ ὑπερβολὴν τινά, πλὴν οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν βάσιν της, ὅτι δηλ. ὁ νήπιος ἄνθρωπος ἀντικρύζων τὸ φῶς τοῦ κόσμου εἶναι τελείως ἀνερμάτιστος καὶ εἰς ἀληθῆ ζῳώδη εὑρίσκεται κατάστασιν κομίζων μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος μόνον τὴν συνείδησιν τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ἔργον τῆς ἀγωγῆς εἶναι τὸ ἄμορφον τοῦτο ὑλικὸν νὰ διαπλάσῃ ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἔτι κοίτης, ὥστε ἀνδρούμενον νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἐπὶ τῆς γῆς προορισμὸν ὡς ἀτόμου καὶ ὡς μέλους τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι βαρύτατον καὶ ἡ κυρία εὐθύνη βαρύνει τὴν ἀντικρύζουσαν τὸ πρῶτον μειδίαμα μητέρα, εἰς τὰς προσπαθείας τῆς ὁποίας δέον νὰ προσέρχηται ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν συνεπίκουρος ὁ γεννήτωρ πατὴρ διὰ τῶν ἀνδρικῶν ἀρετῶν τῆς εὐγενοῦς ὑπερηφανείας, τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς προθύμου ἀναλήψεως τῶν εὐθυνῶν. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀντίληψις εἶναι ὅτι τὴν κυριωτέραν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος ἡ διαπαιδαγώγησις κατὰ τὴν βρεφικὴν καὶ πρώτην νηπιακὴν ἡλικίαν ἀπὸ τὴν μετέπειτα τοιαύτην, ἥτις παρέχεται ἐν τῷ σχολείῳ ἢ ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἐπιτηδεύματος. Φαινόμενα τὰ ὁποῖα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν ἔχουσι τὴν ρίζαν των εἰς τὴν ἀτέλειαν ἢ τὴν πλημμέλειαν τῆς πρώτης ἀγωγῆς. Συμπερασματικῶς δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι κατὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα μέγιστον ποσοστὸν ἐγκλημάτων, ἐκ τῶν παρ' ἀνηλίκων τελουμένων, διαπράττεται παρ' ἀνηλίκων ἀδιαπαιδαγωγήτων εἴτε ἐλλειπῶς ἢ κακῶς διαπαιδαγωγηθέντων εἴτε ἠθικῶς ἐγκαταλειφθέντων. Ἐξ ἄλλου ἡ τοιαύτη ἔλλειψις ἢ ἀτέλεια τῆς διαπαιδαγωγήσεως δύναται νὰ ὀφείλεται εἴτε εἰς ἀμέλειαν τῶν ἐπιτετραμένων προσώπων εἴτε καὶ εἰς ἄλλα ἀντικειμενικὰ αἴτια, ὡς εἰς τὴν ἀπορφάνισιν τοῦ ἀνηλίκου κ.ἄ.

4. Κοινωνικοὶ ὅροι διαβιώσεως τοῦ ἀνηλίκου

Λίαν σημαντικὴν ὡσαύτως ἐπίδρασιν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος ἀσκοῦσιν οἱ κοινωνικοὶ ἐν γένει ὅροι διαβιώσεως τοῦ ἀνηλίκου εἰς οὓς περιλαμβάνομεν καὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν. Ἡ ἐποχὴ τὴν ὁποίαν ζῶμεν εἶναι ἐποχὴ πλήρης ἀνησυχιῶν καὶ ἀγωνίας, ἐποχὴ ἀσυλλήπτων κατακτήσεων καὶ καταστροφῶν. Ἐποχὴ οἰκονομικῶν ἀναστατώσεων καὶ τιτανείων συγκρούσεων τῶν ἀτόμων, τῶν λαῶν, τῶν ρευμάτων καὶ τῶν ἰδεῶν. Ἐποχὴ τραχείας προσπαθείας, μεγάλων βιωτικῶν ἀναγκῶν, ὀξέος καὶ σκληροῦ ἀνταγωνισμοῦ. Οἱ σημερινοὶ μεσήλικες ἐντὸς μιᾶς γενεᾶς ἐγνώρισαν τὴν φρίκην δύο παγκοσμίων πολέμων, ζῶσι δὲ μὲ τὸ φάσμα ἑνὸς πιθανοῦ τρίτου τρομερωτέρου πάντων. Ἡ χώρα μας ἐπιπροσθέτως ἐπὶ τεσσαράκοντα συνεχῶς ἔτη, σχεδὸν ἤδη ὑποφέρει καὶ ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους τοπικοὺς πολέμους, ἀπὸ ἐχθρικὰς κατοχὰς ἀσυλλήπτου βαρβαρότητος, ἐκριζώσεις καὶ μεταναστεύσεις πληθυσμῶν, βαθείας ἐσωτερικὰς διαφορὰς καὶ οἰκονομικὰς καταβαραθρώσεις. Ἀπόρροια τῶν περιστάσεων τούτων ὑπῆρξεν ἔντονος οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ ἐξαθλίωσις, μεταλλαγὴ καὶ πτῶσις τῶν ἀξιῶν, χαλάρωσις τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ δεσμοῦ, νεοφανεῖς φθοροποιοὶ δοξασίαι, ἐμφάνισις ἀπεράντων, ἀλλὰ καὶ ὁλισθηρῶν δυνατοτήτων.

Τοιοῦτον, κατὰ πρόχειρον καὶ συνοπτικὴν περιγραφήν, εἶναι τὸ ἔδαφος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι προωρισμένος ν' ἀναπτυχθῇ ὁ ἀνθρώπινος σπόρος καὶ τοῦ ὁποίου τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν παρεμποδίζουν καὶ ἐκτρέπουν αἱ διάφοροι ἦραι καὶ τὰ ζιζάνια τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς καταστάσεως. Καταθλίβουσα πενία καὶ στερήσεις—Πρόωρος ἀνάληψις εὐθύνης διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας—Παραμέλησις τῆς ἐκπαιδεύσεως—Εὔκολος καὶ ἀνεξέλεγκτος πλουτισμός—Πρόωρος καὶ ἀκατεύθυντος ἐρωτισμὸς ὡς καὶ κατάχρησις καπνίσματος, ἀλκοὸλ καὶ ναρκωτικῶν—

'Αδυναμία γονέων ἢ καὶ ἀμέλεια ἢ ἀδιαφορία τούτων πρὸς παρακολούθησιν λόγῳ τῆς ἐξ ἀνάγκης προώρου ἐκ τῆς οἰκίας ἐξόδου καὶ συμμετοχῆς εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν στίβον—Φρίκη ἐκ τῶν ἐναερίων βομβαρδισμῶν καὶ ἀνάμνησις τῶν φρικαλεοτήτων τῶν ποικιλωνύμων στρατευμάτων κατοχῆς—Παιδομάζωμα κ.ο.κ.—Ἕκαστος τῶν ὅρων τούτων ἐπιδέχεται μακρὰν ἀνάπτυξιν, τοῦθ' ὅπερ ὅμως ἐκφεύγει τῶν ὁρίων τῆς μελέτης μας. Δυνάμεθα μόνον νὰ προσθέσωμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι, βεβαίως ἅπαντες οἱ ὅροι οὗτοι δυνατὸν νὰ μὴ ὑφίστανται σήμερον, ἡ ἐπίδρασίς των ὅμως ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων τῶν ἀγόντων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δέκα ἑπτὰ ἐτῶν παρ' οὐδενὸς δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ κληρονομικὴ ἐπιβάρυνσις ἀσκεῖ πολὺ μικροτέραν ἐπίδρασιν ὡς αἰτία ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

5. Δύνανται οἱ ἀνήλικοι νὰ θεωρηθῶσιν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των;

Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν ἀντιλήψεων τούτων ἐγείρεται ἤδη τὸ πελώριον ἐρώτημα: «Δύνανται οἱ ἀνήλικοι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των; «Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ εὐθύνη τῶ ἐνηλίκων στηρίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ ἀρχῶν τινῶν ἠθικῆς, κοινῶς ἀνεγνωρισμένων καὶ κρατουσῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου δόγματος τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως. Καὶ αἱ μὲν πρῶται ἔννοιαι τῆς ἠθικῆς εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὑπάρχουν καὶ εἰς τὰ νεαρὰ ἔτι ἄτομα, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐλλείπει εἰς αὐτὰ εἶναι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ νὰ δράσουν σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς αὐτάς. Οὕτω τὰ παιδιὰ λίαν ἐνωρὶς γνωρίζουν ὅτι τὸ νὰ κλέπτῃ τις εἶναι κακὴ καὶ ἀπηγορευμένη πρᾶξις, δὲν δύνανται ὅμως ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ ἀποκτήσουν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἄλλους. Δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὰ ἐσχηματισμένη προσωπικότης, ἠθικὴ καὶ ψυχική, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀξιώσωμεν προσαρμογὴν εἰς τοὺς κανόνας. Εἰς τὴν ἔννοιαν παντὸς κανόνος διέποντος τὴν κοινωνικὴν ζωὴν ἐνυπάρχει ἡ σιωπηρὰ συγκατάθεσις τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτόν, ἡ ὁποία μετουσιώνεται εἰς τὸν νόμον, τὸ ἔθιμον καὶ τὴν συνήθειαν. Ἡ συγκατάθεσις ὅμως αὕτη ποῦ δύναται ν' ἀνευρεθῇ εἰς τὰ παιδία καὶ τοὺς ἐφήβους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν ἐπίδρασιν τόσων ἐξωτερικῶν παραγόντων καὶ ἐρεθισμῶν καὶ πῶς ν' ἀξιώσωμεν ὑπακοὴν εἰς τοὺς κανόνας αὐτοὺς ἀπὸ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα καλὰ-καλὰ δὲν γνωρίζουν οὔτε αὐτὰ τὸ περιεχόμενόν των;

6. Ληπτέα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων

Ὁ γενόμενος καθορισμὸς τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων προσδιορίζει καὶ τὴν φύσιν τῶν ληπτέων πρὸς ἀντιμετώπισίν της μέτρων. Ταῦτα ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Πολιτείας, τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Α). Ὁ κύκλος δράσεως τῆς Πολιτείας

Εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεως τῆς Πολιτείας ἀνήκει κατὰ πρῶτον μὲν ἡ λῆψις ὅλων ἐκείνων τῶν μέσων καὶ μεταρρυθμίσεων, αἱ ὁποῖαι, ἐκτεινόμεναι εἰς πολὺ εὐρυτέρους τομεῖς, θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν πενεστέρων τάξεων, τὴν ἐξασφάλισιν αὐτοῖς ὑγιεινῆς καὶ εὐθηνῆς στέγης, πλήρη ἰατρικοφαρμακευτικὴν περίθαλψιν καὶ τέλος τὴν ἐξασφάλισιν ἐπαγγελματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ὡς φυσικόν, προϋποθέτει σχέδια μακρᾶς πνοῆς καὶ εἰρηνικὴν καὶ ἀδιατάρακτον περίοδον εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Ὁ δεύτερος τομεὺς τῆς κρατικῆς δράσεως εἶναι στενώτερος καὶ ἀνάγεται εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαιούντων νομοθετικῶν μέτρων διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν ἐγκλημάτων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀπὸ καθαρᾶς θεωρητικῆς ἀπόψεως ἡ χώρα

μας δύναται νὰ ὑπερηφανεύεται. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951 ἰσχύει παρ' ἡμῖν ὁ νέος Ποινικὸς Κῶδιξ, ὅστις συντεταγμένος ὢν κυρίως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἑλβετικοῦ Ποιν. Κώδικος, ἀπηχεῖ τὰς νεωτάτας ἐπὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς θέματος ἐπιστημονικὰς ἀντιλήψεις, καθ' ἃς ὁ ἀνήλικος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ κατ' ἀρχὴν ὡς ὑπεύθυνος, ἀπὸ ποινικῆς ἀπόψεως, καθὼς ὁ ἐνῆλιξ, διὰ τὰς πράξεις του, ὅσον βαρεῖαι καὶ ἐὰν εἶναι αὗται θεωρούμεναι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἐνηλίκου. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνηλίκου ὁ ἡμέτερος Κῶδιξ περιλαμβάνει πρόσωπα ἄγοντα ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου μέχρι τοῦ δεκάτου ἑβδόμου ἔτους συμπεριλαμβανομένου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα ὑποβάλλονται κατὰ κύριον λόγον εἰς ἀναμορφωτικὰ μέτρα, δι' ὧν σκοπεῖται ἰδίως ἡ προστασία καὶ ἡ βελτίωσις αὐτῶν, οὐχὶ δὲ ἡ τιμωρία των. Τοιαῦτα μέτρα εἶναι: α) ἡ ἐπίπληξις, ἤτοι μομφὴ καὶ αὐστηρὰ ὑπόμνησις τῆς πράξεως του, β) ἡ θέσις τοῦ παιδὸς ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπιμέλειαν τῶν γονέων, κηδεμόνων κ.λ.π. Αὕτη λαμβάνει χώραν, ἐφ' ὅσον ὁ δικαστὴς κρίνει ὅτι τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον εἶναι πρόσφορον καὶ ὅτι δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἐγκληματίσαντος ἀνηλίκου, γ) ἡ θέσις τοῦ παιδὸς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν προστατευτικῶν ἑταιριῶν ἢ εἰδικῶν ἐπιμελητῶν κλπ. καὶ δ) ἡ εἰσαγωγὴ εἰς κατάστημα ἀγωγῆς.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἐγκληματίσαντες ἀνήλικοι νοσῶσι, σωματικῶς ἢ ψυχικῶς ἢ εἶναι τυφλοί, κωφάλαλοι κλπ. ὑποβάλλονται εἰς θεραπευτικὰ μέτρα διατασσομένης παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς εἰδικὰ θεραπευτικὰ ἱδρύματα. Κοινὸν χαρακτηριστικὸν τῶν μέτρων τούτων, ἀναμορφωτικῶν καὶ θεραπευτικῶν, εἶναι ὅτι ὁ δικαστὴς δύναται ἀνὰ πάντα χρόνον νὰ μεταβάλῃ ταῦτα ἔχων ὡς ἀποκλειστικὸν κριτήριον τὸ συμφέρον τοῦ ἀνηλίκου καὶ τὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσίν του.

Ἐπὶ πλέον διὰ τοὺς ἀνηλίκους τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν ἀπὸ 12—17 ἐτῶν, ἀποκαλουμένους ἐφήβους, ὁ ποινικὸς κῶδιξ καθιεροῖ καὶ τὴν ποινὴν τοῦ περιορισμοῦ ἐντὸς ἀναμορφωτικοῦ καταστήματος, ἧς ἡ διάρκεια ὁρίζεται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἀναλόγως πρὸς τὴν βαρύτητα τῆς πράξεως. Ἡ ποινὴ αὕτη τοῦ σωφρονιστικοῦ περιορισμοῦ ἐπιβάλλεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ δικαστὴς ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν ὅρων τῆς τελεσθείσης πράξεως καὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐφήβου κρίνῃ ταύτην ἀναγκαίαν πρὸς συγκράτησίν του ἀπὸ τῆς τελέσεως νέων πράξεων ἐν τῷ μέλλοντι.

Παρέχομεν ἀμέσως κατωτέρω πλήρη στατιστικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτων παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Πειραιῶς, διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τῶν δύο ἐτῶν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ποιν. Κωδ., ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1952.

Ι. Κατὰ τὸ ἔτος 1951 εἰσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων 271 ἀνήλικοι. Ἐκ τούτων ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι 62 καὶ εἰδικώτερον διὰ τὰς κάτωθι ἀξιοποίνους πράξεις: α) Κλοπῆς 18, β) Σωματικῶν βλαβῶν (κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀμελείας) 13, γ) Ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας 7, δ) Παραβάσεως Ἀστυνομικῶν διατάξεων 18, ε) Φθορᾶς 3, στ) Ἐξυβρίσεως 1, καὶ ζ) Τυχηρῶν παιγνίων 1. Εἰς ὀκτὼ μόνον ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἐνόχων ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τοῦ σωφρονιστικοῦ περιορισμοῦ, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐπεβλήθησαν ἀναμορφωτικὰ μέτρα ὡς ἀκολούθως: α) ἐπίπληξις εἰς 38 ἀνηλίκους, β) ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γονέων 3, γ) ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν εἰδικοῦ ἐπιμελητοῦ 7 καὶ δ) διετάχθη ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἀναμορφωτικὸν κατάστημα ἓξ (6) ἀνηλίκων.

ΙΙ. Κατὰ τὸ ἔτος 1952 εἰσήχθησαν 450 καὶ ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι 106 τῶν ἀκολούθων πράξεων: α) Κλοπῆς 30, β) Ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας 30, γ) Σωματικῶν βλαβῶν 7, δ) Παραβάσεως Ἀστυνομικῶν Διατάξεων 37, ε) Φθορᾶς 1, καὶ στ) Ἐξυβρίσεως 1. Εἰς ἓξ (6) μόνον ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τοῦ σωφρονιστικοῦ περιορισμοῦ, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἀναμορφωτικὰ μέτρα, ὡς ἀκολούθως: α) ἐπίπληξις εἰς 35, β) ἐτέθη-

σαν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γονέων 17 γ) ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν εἰδικῶν ἐπιμελητῶν 13 καὶ δ) διετάχθη ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἀναμορφωτικὸν κατάστημα 35.

Στατιστικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν λοιπὴν χώραν ὡς καὶ διὰ τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν κατέχομεν.

Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ τὴν παράθεσιν τῶν στατιστικῶν στοιχείων διὰ τὴν κίνησιν τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Πειραιῶς, θὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀτομικήν μας γνώμην περὶ τῶν διατάξεων, ἐρειδομένην ἐπὶ τῶν ὁρισμάτων τῆς πείρας.

Οὐδεὶς ἀσφαλῶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὀρθότητα τῆς βάσεως τῶν νέων θεσμῶν καθόσον, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἡ εὐθύνη τῶν ἀνηλίκων διὰ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις των ἐμφανίζεται ὑπὸ τελείως διάφορον μορφὴν ἀπὸ ὅτι ἐμφανίζεται ἐπὶ ὡρίμων τὰ δὲ καθιερούμενα μέτρα ἀγωγῆς καὶ θεραπείας, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ νομοθέτου, δέον νὰ προσαρμόζωνται πρὸς τὴν προσωπικότητα καὶ μόνον τοῦ ἀνηλίκου χωρὶς ἡ βαρύτης τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπελθοῦσα προσβολὴ νὰ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ παράπαν τὴν σκέψιν τοῦ δικαστοῦ.Οὕτω, ἐκ τῆς πρακτικῆς τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Πειραιῶς ἔχομεν περίπτωσιν καθ' ἣν, ἐνῷ διὰ κλοπὴν κάπως βαρείας μορφῆς ἐπεβλήθη τὸ ἀναμορφωτικὸν μέτρον τῆς ἐπιπλήξεως, διὰ σωματικὴν βλάβην ἐξ ἀμελείας (τραυματισμὸν διὰ ποδηλάτου) ἐπεβλήθη ἡ ἀνωτάτη ποινὴ τοῦ σωφρονιστικοῦ περιορισμοῦ (ἐννοεῖται τὸ κατώτατον ὅριον αὐτῆς), καθόσον εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἐκρίθη ὅτι ἡ διὰ τῆς πράξεως ἐκδηλωθεῖσα ἀντικοινωνικὴ προσωπικότης τοῦ δράστου (ἐπρόκειτο περὶ λακτίσματος τὸ ὁποῖον κατέφερεν ὅλως ἀναιτίως ὀχούμενος ποδηλάτης κατὰ ἀμερίμνως βαδίζοντος ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου νηπίου, τὸ ὁποῖον συνεπείᾳ τοῦ κτυπήματος ὑπέστη νεφρεκτομὴν καὶ σπληνορραγίαν) δὲν ἠδύνατο νὰ συγκρατηθῇ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ μέλλον τελέσεως νέων πράξεων διὰ τῶν συνήθων ἀναμορφωτικῶν μέτρων καὶ ὅτι συνεπῶς ἐνεδείκνυτο ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς.

Παρὰ τὴν κοινὴν ὅμως ταύτην ἐπιδοκιμασίαν ὑφίσταται ἀγωνιώδης ἐπιφύλαξις, ἰδίᾳ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἀνηλίκων διατάξεων, ἐὰν αἱ προεκτεθεῖσαι ὀρθαὶ λύσεις τῶν θεωρητικῶν προβλημάτων θὰ καταστῇ ἐφικτὸν νὰ τελεσφορήσωσιν.

Ἡ ἐπιφύλαξις ἡμῶν, αὕτη ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν διατάξεις χωρὶς νὰ ὑφίστανται τὰ ἀνάλογα ἱδρύματα καὶ θεραπευτήρια, ἅτινα προβλέπει ὁ ποινικὸς κῶδιξ. Οὕτω διὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς τοῦ σωφρονιστικοῦ περιορισμοῦ, διὰ μὲν τὰ ἄρρενα ὑφίστανται εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα δύο μόνον σωφρονιστικὰ καταστήματα, τὸ τῆς Πτυχίας (Βίδο) Κερκύρας καὶ Κασσαβετείας (Βόλου), διὰ δὲ τὰ θήλεα οὐδὲν ὑπάρχει ἀλλ' ἡ ποινὴ των ἐκτίεται εἰς τὰς Γυναικείας Ποινικὰς Φυλακὰς Πειραιῶς. Ἐξ ἄλλου ἓν καὶ μόνον Ἀναμορφωτικὸν ἵδρυμα διὰ τὰ ἄρρενα καὶ ἓν διὰ τὰ θήλεα ὑφίσταται εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης παρατηρεῖται συγκέντρωσις μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνηλίκων εἰς τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἐνῷ ἐξ ἄλλου ὁ δικαστὴς τῶν ἀπώτερον κειμένων περιφερειῶν τῆς χώρας, εὐκόλως διστάζει διὰ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν συνεπαγομένων τὴν εἰσαγωγὴν εἰς καταστήματα ἀναμορφωτικὰ ἢ σωφρονιστικὰ ἀνηλίκων, ἅτινα πρόκειται νὰ μεταταχθῶσιν διὰ τῶν οἰκείων Τμημάτων Μεταγωγῆς τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ χωρίου φερ' εἰπεῖν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως ἢ τῆς Μυτιλήνης εἰς Βίδο Κερκύρας!!! Σημειωθήτω δὲ ὅτι ὁ νόμος, κατὰ τραγικὴν ὄντως εἰρωνίαν, ὁμιλεῖ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς κατάστημα ἀγωγῆς κρατικόν, δημοτικὸν κοινοτικὸν ἢ καὶ ἰδιωτικόν. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀντιγραφὴ ξένου νόμου, χωρὶς νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν προσαρμογήν του πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ἔτι ὅμως τραγικώτερα εἶναι ἡ κατάστασις, ὅταν πρόκειται ὁ ἀνήλικος νὰ ὑποβληθῇ εἰς θεραπευτικὰ μέτρα λόγῳ ψυχικῆς νόσου, καθ' ὅσον οὐδὲν τοιοῦτον κατάστημα θεραπείας ἢ περιθάλψεως ὑφίσταται, οἱ δὲ ἀνήλικοι οὗτοι εἰσάγονται εἰς εἰδικὸν τμῆμα τοῦ

Δημοσίου Ψυχιατρείου, ἔνθα, ὅσον φιλότιμος καὶ ἐὰν καταβληθῇ προσπάθεια, δὲν δύναται νὰ συντελεσθῇ θετικὴ καὶ μετ' ἀποτελέσματος ἐργασία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατ' οὐσίαν διατάξεις μίαν μόνον διατυποῦμεν ἐπιφύλαξιν σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος ποινικῆς ἀνηλικότητος. Φρονοῦμεν δηλ. ὅτι τὸ τεθειμένον ὅριον τῶν δέκα ἑπτὰ (17) ἐτῶν εἶναι ὁμολογουμένως εὐρὺ καὶ ὅτι δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ὑπὸ τὸ ἀκραιφνῶς μεσογειακὸν κλίμα τῆς πατρίδος μας ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῶν ὀργανισμῶν συντελεῖται κατὰ πολὺ ἐνωρίτερον τῶν ἄλλων χωρῶν, τὰς νομοθεσίας τῶν ὁποίων εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὁ ἐπιχώριος νομοθέτης. Ἔτι δὲ περαιτέρω οἱ προεκτεθέντες δυσμενεῖς κοινωνικοὶ ὅροι τῆς τελευταίας τεσσαρακονταετίας ἔχουσιν συμβάλει—ἔστω καὶ ἀρνητικῶς—εἰς τὴν πρωΐμον πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων ἀνθρώπων διὰ τῆς προσπαθείας τῆς φυλῆς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἐν γένει προβλήματα διὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐπιβίωσιν. Ἐν ὄψει τῶν διαπιστώσεων τούτων ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸ δέκατον πέμπτον (15) ἔτος τῆς ἡλικίας ἐνδείκνυται νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἀνώτατον ὅριον ποινικῆς ἀνηλικότητος, ἡ δὲ αὐστηρότης, ἣν θὰ ἦτο πιθανὸν νὰ ἐνεφάνιζεν τὸ χαμηλὸν τοῦτο ὅριον, εἶναι δυνατὸν νὰ παρακαμφθῇ διὰ διατάξεως συμπληρωματικῆς ὁριζούσης ὅτι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἐναπόκειται, ἐκτιμῶντος τὴν προσωπικότητα τοῦ δράστου καὶ τὴν βαρύτητα τῆς παρ' αὐτοῦ τελεσθείσης πράξεως, νὰ καναγνώσῃ ἐπὶ προσώπων ἡλικίας 16—18 (ἢ τῆς ἔτι μεγαλυτέρων δηλ. 19—20) ἐτῶν, ἀντὶ τῶν κατ' ἐνηλίκων ποινῶν, ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα ἢ σωφρονιστικὸν περιορισμόν.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πρότασίν μου θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀντείπῃ τις ὅτι τὰ βασικὰ νομοθετήματα μιᾶς χώρας (καὶ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ὁ ποινικὸς κῶδιξ) ἔχουσιν ὡς προϋπόθεσιν ὁμαλὴν περίοδον διαβιώσεως, πλήν, κατὰ τὴν κρίσιν μου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνωμαλία ἀπετέλεσε κατάστασιν παρ' ἡμῖν, οὐδεὶς δύναται νὰ παρίδῃ ταύτην καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξωπλισμένης ἀμύνης τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου κατὰ τῶν ἀπειλούντων αὐτὸ ποικιλωνύμων κινδύνων κέκτηται πολὺ μείζονα ἀξίαν ἀπὸ τὰς διαφόρους θεωρητικὰς κατασκευάς. Ἄλλωστε καὶ ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἡ ἄποψις ἡμῶν δὲν ἀποκρούεται καὶ πρὸς ἀπόδειξιν φέρω τὸ σχέδιον ποινικοῦ κώδικος τὸ καταρτισθὲν ἐν ἔτει 1933 καὶ πρότερον τὸ ὁποῖον καθώριζεν ὡς ἀνώτατον ὅριον τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Τέλος πᾶς δισταγμός μου ἐκλείπει κατόπιν τῆς γενομένης δηλώσεως παρὰ τοῦ Ἀξιοτίμου Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δημ. Κιουσοπούλου, ὡς Πρωθυπουργοῦ, ὅτι εὐνοεῖ τὸν καθορισμὸν τοῦ 15ου ἔτους.

Περαίνω τὸν κύκλον τῆς δράσεως τῆς Πολιτείας μὲ εὐχαρίστους διαπιστώσεις. Πρῶτον μὲν ὅτι τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης λειτουργοῦν Τμῆμα προλήψεως καὶ Καταστολῆς Ἀνηλίκων Ἐγκληματιῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰω. Βεργοπούλου, ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὸν προορισμόν του τόσον ὡς προϊσταμένου καὶ ἐποπτεύοντος διοικητικοῦ ὀργάνου, ὅσον καὶ ὡς εἰσηγουμένου τὰς ἀναγκαίας νομοθετικὰς κλπ. τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις. Δεύτερον δὲ ὅτι παρὰ τῷ Κέντρῳ Κοινωνικῆς Προνοίας λειτουργοῦν Τμῆμα Παιδικῆς Προστασίας, συμβάλλει ἐνεργότατα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὑλικῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν μέχρις ἡλικίας δέκα πέντε ἐτῶν ἀνηλίκων διὰ χρηματικῶν παροχῶν πρὸς τοὺς οἰκείους των. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τούτου ὑπὲρ τὰς χιλίας (1000) οἰκογενείας ἐν τῇ περιφερείᾳ Πειραιῶς λαμβάνουν τακτικὸν μηνιαῖον ἐπίδομα λόγῳ στρατεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, ἢ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀνικανότητος τούτου ἢ φυλακίσεως ἢ ἠθικῆς ἀνικανότητος ἢ ἐγκαταλείψεως τῆς οἰκογενείας κ.ο.κ. Ἡ ἐν Πειραιεῖ ἀπόδοσις τοῦ προγράμματος τούτου (διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις δὲν κατέχομεν στοιχεῖα) ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχῆ δρᾶσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου κ. Μ. Ρηγάδη καὶ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Παιδικῆς Προστασίας κ. Κ.

'Ιακώβου. Τρίτον δέον νὰ ἐξαρθῆ ἡ ὑποδειγματικὴ λειτουργία τοῦ 'Αναμορφωτικοῦ Καταστήματος Κορυδαλοῦ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παιδαγωγοῦ κ. Χαρ. Προκοπίδη. Εἰς τοῦτο εἰσάγονται ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς χώρας τὰ ἀνήλικα ἄρρενα πρόσωπα εἰς ἃ ἔχει ἐπιβληθῆ παρὰ τῶν Δικαστηρίων 'Ανηλίκων τῆς χώρας τὸ ἀναμορφωτικὸν μέτρον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς ἀναμορφωτικὸν ἵδρυμα ἐκτὸς δὲ τούτων εἰσάγονται ὡσαύτως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κυρίου 'Υπουργοῦ καὶ πρόσωπα ἀνήλικα διατελοῦντα ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ ἢ πρὸς διαπίστωσιν τῆς προσωπικότητος των κατόπιν ἐξακριβώσεως ἐνδελεχοῦς καὶ προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ Δικαστοῦ 'Ανηλίκων. Τὴν λειτουργίαν τοῦ ἱδρύματος τούτου παρηκολουθήσαμεν καὶ προσωπικῶς καὶ δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ πραγματικοῦ Σχολείου. Τὴν ὑποδειγματικὴν λειτουργίαν τοῦ καταστήματος τούτου χαρακτηρίζει ἡ παρασχεθεῖσα ἡμῖν πληροφορία ὅτι,καίτοι τοῦτο στερεῖται ἐξωτερικῶν φυλάκων, δὲν ἔχει σημειωθῆ ἀπόδρασίς τις ἀνηλίκου, εἰς ἐλαχίστας δὲ μεμονωμένας περιπτώσεις οἱ ἀποχωρήσαντες ἐπανῆλθον συντομώτατα. Τέλος δέον νὰ ἐξαρθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ δρᾶσις τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως τελοῦντος 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος καὶ συγκεκριμένως τοῦ Τομέως Τεχνικῶν Σχολῶν, ὡς τῆς Κῶ κλπ. Εἰς τὰς τεχνικὰς ταύτας σχολὰς παρέχεται τελείως δωρεὰν ἐπαγγελματικὴ καὶ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐθνικὴ καὶ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις. Διὰ διατάξεως δὲ τοῦ νόμου 2220 τοῦ ἔτους 1952 ἐπετράπη ν' ἀνατεθῆ ὁ ποινικὸς σωφρονισμὸς καὶ ἡ ἐν γένει ἐθνικὴ ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις τῶν ἀνηλίκων κρατουμένων, εἰς τὸ 'Εθνικὸν "Ιδρυμα, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Β). 'Ο κύκλος δράσεως τῆς Κοινωνίας

"Ηδη προβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς στάσεως τῆς Κοινωνίας ἐν γένει ἔναντι τοῦ προβλήματος τῶν ἀνηλίκων. 'Οφείλομεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ συμπεράσματά μας εἶναι ἄκρως ἀπογοητευτικά. 'Ως ἄτομα διαπνεόμεθα ἀπὸ,ἕνα ὑπερτροφικὸν ἐγωϊσμὸν καὶ ἡ συνεχὴς ἀπασχόλησίς μας μὲ τὰ φλεγοντα ζητήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ σκύψωμεν μὲ συμπόνοιαν, ἀγάπην καὶ στοργὴν ἐπάνω ἀπὸ τὰ πελώρια καὶ πολύπλευρα ζητήματα τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Οὕτω οἱ ἀνήλικοι καταντῶσιν ἀληθῆ θύματα τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀγνοίας μας, ἐνῷ ἐξ ἑτέρου ἡ κοινωνία ὡς σύνολον ὑφίσταται τὴν φθοροποιὸν ἐπίδρασιν τῆς ἀμελείας ταύτης. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τις ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὰς πράξεις τῶν ἀνηλίκων βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὴν κοινωνίαν τῶν ἐνηλίκων. Χαρακτηριστικὸν φαινόμενον τῆς νοοτροπίας τῶν ὡρίμων ἀνθρώπων εἶναι ὅτι ἀναμένουσι τὰ πάντα ἀπὸ τὴν παρέμβασιν τοῦ Κράτους, ἐνῷ δὲ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἰς τὸν τομέα τῆς κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀληθῆ ἐπιτελεῖ θαύματα, εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς συμπαραστάσεως καὶ ἀρωγῆς εἶναι ἀνεπιτρέπτως καθυστερημένη.

Τὸ περιεργώτερον ὅμως πάντων εἶναι ὅτι τὰ κείμενα τῶν νόμων παρέχουν πλείστας ὅσας εὐκαιρίας πρὸς δημιουργίαν καὶ δρᾶσιν. 'Εκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλλείπει εἶναι ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ ὀργάνωσις. Φέρω ὡς παράδειγμα τὴν λειτουργίαν τῶν ἑταιριῶν Προστασίας 'Ανηλίκων. Εἰς αὐτὰς ὁ νομοθέτης εἶχε στηρίξει πλείστας ἐλπίδας καὶ τὰς ἐφαντάσθη ὡς ἡμικρατικὰς ὀργανώσεις διευθυνομένας παρ' ἰδιωτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπεβοήθουν τὴν Πολιτείαν εἰς τὸ σημαντικὸν ἔργον τῆς προλήψεως καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. 'Ο καταστατικὸς νόμος 2724)40 καὶ τὸ Κ.Δ. τῆς 3)31 'Ιουλίου 1943 προβλέπει τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοιούτων ἑταιριῶν κατὰ Πρωτοδικειακὰς περιφερείας. 'Ατυχῶς ὁ νομοθέτης διεψεύσθη πλήρως εἰς τὰς ἐλπίδας του, καθόσον κατήντησε νὰ λειτουργήσωσιν κατὰ τρόπον ὁπωσοῦν ἱκανοποιητικὸν αἱ ἑταιρεῖαι προστασίας ἀνηλίκων μόνον

τῶν τριῶν μεγάλων πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσ)νίκης καὶ αὐταὶ χάρις εἰς τὰς συντόνους προσπαθείας μικροῦ ἀριθμοῦ προσώπων. Δὲν ἀρκοῦν ὅμως τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. Βασικὴ ἐπιδίωξις ὅλων πρέπει νὰ εἶναι τὸ νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸν ἐρασιτεχνισμὸν καὶ νὰ παρουσιάσωμεν ἐν ὀργανωμένον σύνολον τὸ ὁποῖον νὰ εὑρίσκεται σὲ κάθε στιγμὴ κοντὰ στὸ παιδὶ καὶ στὸν ἔφηβον, εἴτε πρόκειται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον εἴτε εὑρίσκεται εἰς κάποιον ἠθικὸν κίνδυνον, εἴτε τέλος αἰσθάνεται κάποιαν ἀνάγκην ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς συμβουλὴν σὲ κάποιον, ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του. Τοῦτο κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ κατορθωθῇ μόνον διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν ἑταιριῶν καὶ τῆς μείζονος παρεμβάσεως τῆς κρατικῆς ἐξουσίας τουλάχιστον διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαιούντων πόρων καὶ χώρων πρὸς ἀνέγερσιν, εἰς τὰς μεγαλυτέρας τουλάχιστον πόλεις Σταθμῶν Ἀνηλίκων, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦντος τοιούτου. Ἡ ἀναδιοργάνωσις ὡσαύτως δέον νὰ περιλάβῃ τὸν περιορισμὸν τῶν μελῶν των καὶ τὴν καλλιτέραν ἐπιλογήν των.

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν τελοῦσαν Ἑταιρίαν Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μέλη εἰργάσθησαν μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου, ἔχομεν νὰ ἐμφανίσωμεν ἕνα σύνολον εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντων καὶ ἀρίστης ἀποδόσεως ἐπιμελητῶν ἀποτελουμένων ἀπὸ ἠθικοὺς καὶ σεμνοὺς νέους καὶ νέας, τῶν ὁποίων ἡ μετριοφροσύνη ἐκδηλοῦται καὶ διὰ τῆς ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας των ὅπως τὰ ὀνόματά των μὴ ἔλθωσιν εἰς τὴν δημοσιότητα. Ποιοῦντες ὅμως αὐτοκριτικὴν τῶν ἔργων μας ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἑταιρία οὐδὲν ἐπετέλεσεν εἰς τὸν τομέα τῆς τοποθετήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἐκ τῶν ἱδρυμάτων ἀπολυομένων ἀνηλίκων, τοῦθ' ὅπερ ἴσως καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐνεργωτέραν ἀπόδειξιν τῆς δράσεως μιᾶς ἑταιρίας. Ἀντιθέτως ἐνεργεῖται συστηματικὴ καὶ ἀκατάπαυστος διὰ τῶν ἐπιμελητῶν ἐπίβλεψις καὶ παρακολούθησις τῶν ἀνηλίκων τούτων, περὶ ὧν ἐνημερούμεθα ἡμεῖς τε καὶ ὁ δικαστὴς Ἀνηλίκων. Τὸ συμπέρασμα ὅμως πασῶν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιμελητῶν εἶναι ὅτι δέον εἰς τοὺς ἀνηλίκους νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπασχόλησις καὶ ἐργασία. Ὡς ἐπιτυχία ὡσαύτως τῆς Ἑταιρίας δέον νὰ ἐκληφθῇ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν παρέλιπε μέχρι σήμερον εὐκαιρίαν διὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πειραϊκῆς Κοινωνίας ἐπὶ τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν προβλημάτων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ πρακτικῶν προβλημάτων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ τῶν ἐνδεικνυομένων πρὸς περιστολὴν αὐτῆς μέτρων.

Γ). Ὁ κύκλος δράσεως τῆς Ἐκκλησίας

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν τοῦ τρίτου παράγοντος, δηλ. τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἦτο κοινοτυπία νὰ ἐπαναλάβω ὅτι αὕτη κατὰ τοὺς διαφόρους κινδύνους, οὓς διέτρεξεν ἡ Πατρίς, ὑπῆρξεν ὁ ἐμψυχωτὴς καὶ ἐνσαρκωτὴς τῶν ἐθνικῶν πόθων καθὼς καὶ ὁ τηλαυγὴς φάρος, ὁ ὁποῖος ἐφώτιζε τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Λαὸν εἰς τὴν αἱματωμένην πορείαν του πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν Ἰδανικῶν. Ἀτυχῶς εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Νεότητος δὲν ἔχει ἐπιδείξει μέχρι σήμερον πλήρη προσαρμογήν. Βεβαίως ἡ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἶναι ὑποδειγματικὴ καὶ μέγας ἀριθμὸς νέων ἔχουσι δι' αὐτῶν ἀνεύρει τὸν χριστιανικὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Τὰ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὅμως μόνον κηρύγματα δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ τὴν λύσιν τῶν πρακτικῶν θεμάτων. Θὰ ἐπεθύμουν κατὰ πολὺ μείζονα, ἐνεργωτέραν ἀνάμιξιν καὶ κάποιαν ἀπάμβλυνσιν τῆς ἱερατικῆς ἀκαμψίας. Δὲν εἶναι τὸ παράπαν ἀσεβῆ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὑποστηρίζω, καθόσον προέρχονται ἀπὸ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος βαθύτατα πιστεύει εἰς τὸν προορισμὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν δυνατότητα τὴν ὁποίαν αὕτη κατέχει ἵνα ἐπιτύχῃ πολλά. Ἐπειδὴ τ' ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα εἶναι ἴσως θεωρητικά, φέρω ὡς παράδειγμα διὰ τὸν τρόπον, καθ'ὃν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἴδω τὴν Ἐκκλησίαν δρῶ-

σαν, τὸ ἐν Πειραιεῖ τμῆμα τῆς ὀργανώσεως Χ.Ο.Ν. (Χριστιανικὴ Ὀργάνωσις Νέων) τὸ ὁποῖον γεμίζει κυριολεκτικῶς τὴν ζωὴν ὄχι μόνον τῶν μελῶν της ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων δεομένων βοηθείας καὶ συμπαραστάσεως.

7. Μελέτη ὀργανώσεως Ἀστυνομίας ἀνηλίκων

Τέλος φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 141728)20-12-1952 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Χ. Γιώτη, τέως Ἐφέτου ὡς Προέδρου, Ν. Νέρη τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, Ἰω. Βεργοπούλου Διευθυντοῦ Ὑπ. Δικαιοσύνης, Γ. Δημητροπούλου Δικαστοῦ Ἀνηλίκων, ἡμῶν ὡς Εἰσαγγελέως Ἀνηλίκων καὶ Ν. Ἀρχιμανδρίτη Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, πρὸς σύνταξιν προσχεδίου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεως Σώματος Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων. Κατόπιν τούτου φρονοῦμεν ὅτι ἐν καιρῷ θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ συνταχθησόμενον προσχέδιον νόμου περὶ Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων(1).

1. Τὸ σχέδιον τοῦτο καταρτισθὲν θέλει δημοσιευθῆ εἰς ἐπόμενον τεῦχος καίτοι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκρίθη ὅτι λόγῳ οἰκονομιῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογήν.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων κατὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30' μ.μ., θὰ εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἀφιερωμένη εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἡρώων καὶ μαρτύρων Ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν παλαίοντες κατὰ τῆς ἐρυθρᾶς βίας. Κατ' αὐτὴν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης.

Ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἐπιζῶντες Ἀστυνομικοὶ χάρις εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν, ἂς στρέψωμεν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν σκέψιν πρὸς τοὺς Ἡρωϊκοὺς νεκρούς μας.

Η ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ ΨΥΧΟΠΑΘΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ[1]

(STERILISATION)

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ** Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

1.—Αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλιγοφρενῶν, τῶν παραφρόνων κλπ. Αἰτία τούτου, καὶ πύκνωσις τῆς τάξεως τῶν ἐγκληματιῶν.
2.—Οἰκονομικαὶ συνέπειαι διὰ τὴν Κοινωνίαν.
3.—Ἡ εὐγονία ὡς μέσον ἐλαττώσεως τῶν ὀλιγοφρενῶν κλπ.
4.—Ἀναγκαστικὴ στείρωσις τῶν ψυχοπαθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
5.—Ἡ εὐγονία καὶ στείρωσις κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἡ μεταγενεστέρα ἐφαρμογὴ αὐτῆς, ἐν Ἀφρικῇ καὶ Εὐρώπῃ.
6.—Συνηγορίαι ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς στειρώσεως.
7.—Κατηγορίαι κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς στειρώσεως.
8.—Ὁ Γερμανικὸς Νόμος.

1. Αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλιγοφρενῶν, τῶν παραφρόνων κλπ. Αἰτία τούτου, καὶ πύκνωσις τῆς τάξεως τῶν ἐγκληματιῶν

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀλιγοφρενῶν, τῶν παραφρόνων, κλπ. ὑπῆρξε πάντοτε ἀρκετὰ μέγας, κατὰ τὰς τελευταίας ὅμως δεκαετηρίδας καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸν πόλεμον ἐμφανίζεται μεγάλως αὐξηθείς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ ἐρευνηταὶ ἀποδέχονται τὴν ἐσχάτως σημειουμένην αὔξησιν οὐχὶ ὡς πραγματικὴν τοιαύτην, ἀλλὰ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς καλυτέρας μεθόδου ἐξετάσεως τῶν πασχόντων καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν στατιστικῶν μεθόδων. Εἶναι ὅμως ἀναντίρρητον ὅτι ὄντως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀλιγοφρενῶν κλπ., ὑπέστη, κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη, ἐπίσημον ἐπαύξησιν. Δύναται αὕτη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν δημιουργίαν βιωτικῶν ὅρων ζωῆς εὐνοϊκῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν λανθανουσῶν ψυχοπαθειῶν, αἵτινες ὑπὸ ἠρέμους βιωτικοὺς ὅρους θὰ ἐξηκολούθουν παραμένουσαι ἐν ἀφανείᾳ. Δὲν ἀφορᾷ τὸ θέμα ἡμῶν ἡ λεπτομερὴς ἔρευνα τῶν αἰτίων τῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ ἀνθρώπου τινὸς ψυχικῆς τινος νόσου, μεταξὺ ὅμως αὐτῶν ἐξέχουσαν θέσιν λαμβάνουσιν αἱ τοξικομανίαι αἱ παντὸς εἴδους, ἀπὸ οἰνοπνεύ-

---

1. Ἡ προκειμένη μελέτη τοῦ κ. Κάτσα εἶχε δημοσιευθῆ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰατρικῷ Περιοδικῷ ὁ «Ἀσκληπιὸς» κατὰ τὸ 1939. Ἦτο τότε ἐπίκαιρον τὸ θέμα λόγῳ τῆς ὑπὸ τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας εὐρυτέρας τοῦ δέοντος χρησιμοποιήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς στειρώσεως καὶ δή, ὡς λέγεται, ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν ψυχοπαθῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων, μὴ ἀκολουθούντων τὰς δοξασίας τοῦ Χίτλερ καὶ ἐνεργῶς ἀντιτιθεμένων πρὸς αὐτάς.

Ἡ κακὴ δὲ χρησιμοποίησις τῆς ἀναγκαστικῆς στειρώσεως ἐδυσφήμισε τὴν μέθοδον ταύτην, τὴν πράγματι ὠφέλιμον, ὅταν ἐφαρμόζεται ὅταν καὶ ὅπου ἐπιβάλλεται. Ἡ ὠφελιμότης δὲ τῆς μεθόδου καταδεικνύεται ἐκ τῆς ἐξακολουθητικῆς ἐφαρμογῆς ταύτης εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς εἰς τὰς ὁποίας καὶ πρὸ τοῦ Χιτλερικοῦ καθεστῶτος ἐφηρμόζετο ἡ ἀναγκαστικὴ στείρωσις.

Εἶναι δὲ πάντοτε ἐπίκαιρον τὸ θέμα καὶ τοῦτο καταδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δημοσιευομένων συνεχῶς μελετῶν, δικαιολογεῖται ὅθεν ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ ἄρθρου. Ὁ Sutter εἰς βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον L' Euhenique—1950 ἀναφέρει ὅτι καὶ ἡ Ἰαπωνία κατὰ τὸ 1948 ἐψήφισε νόμον ἐπιβάλλοντα τὴν ἀναγκαστικὴν στείρωσιν διὰ περισσοτέρας αἰτίας ἢ ὡς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἐφαρμόζεται.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Sutter ἀναγράφονται στατιστικαὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνηργήθη ἡ ἀναγκαστικὴ στείρωσις.

Αἱ ἐπὶ Χιτλερικῆς Γερμανίας ἐκτελεσθεῖσαι στειρώσεις δὲν κατωρθώθη νὰ καθορισθοῦν διότι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἐκάησαν κατὰ διαταγήν. Τοῦτο δεικνύει ὅτι πιθανώτατα ἡ ἀναγκαστικὴ στείρωσις δὲν ἐφηρμόσθη ἐκεῖ μόνον ἐπὶ ψυχοπαθῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὑγιῶν ἀλλ' ἀντιτιθεμένων εἰς τὸ Χιτλερικὸν καθεστώς.

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Sutter πληροφορούμεθα ὅτι ἐν Νορβηγίᾳ, ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀναγκαστικῆς στειρώσεως (1934) ἐπετράπη αὕτη πρὸς περιορισμὸν τῶν πολλῶν τέκνων, ὅταν οἱ γονεῖς εἶναι ἄποροι. Τοῦτο συνιστᾷ καὶ ὁ ἀναφερθεὶς Ἰαπωνικὸς νόμος.

ματος μέχρι τῶν κοινῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ναρκωτικῶν φερομένων—μορφίνης, κοκαΐνης κλπ.—. Ἡ ἀναγκαστικὴ στείρωσις ψυχοπαθῶν ἐγκληματιῶν, αἱ λοιμώδεις νόσοι καὶ δὴ ἡ σύφιλις, ἡ ληθαργικὴ ἐγκεφαλῖτις κ.λ.π. Κυριώτατα ὅμως δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ κληρονομικότης καὶ περὶ ταύτης εὐρύτερον θέλομεν συζητήσῃ κατόπιν.

Ἡ τοιαύτη ὕπαρξις τῶν ὀλιγοφρενικῶν ἢ ἄλλης μορφῆς ψυχοπαθῶν δὲν εἶναι ἀδιάφορόν τι διὰ τὴν Κοινωνίαν, ἀλλὰ τουναντίον ἀφορμὴ μεγίστων ὀχλήσεων καὶ πραγματικῶν κινδύνων. Ἐκ τοῦ στρατεύματος τῶν παντὸς εἴδους ψυχοπαθῶν στρατεύονται κυρίως τὰ ἄτομα τὰ ἀποτελοῦντα κίνδυνον διὰ τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαΐται, οἱ ἀλῆται, οἱ κλέπται, οἱ ἐμπρησταί, οἱ φονεῖς, οἱ παραβάται τῶν διαφόρων ἄρθρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἰς τὰς τάξεις τῶν ψυχοπαθῶν συνήθως ἀνευρίσκονται. Ἰδίᾳ ὅμως ἀφθονοῦσιν ἐξ αὐτῶν προερχόμενοι, οἱ διαπράττοντες πράξεις ἀντικειμένας πρὸς τὰ περὶ προστασίας τῶν ἠθῶν ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

2. Οἰκονομικαὶ συνέπειαι διὰ τὴν Κοινωνίαν

Ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς ἀποβαίνουσιν οἱ ψυχοπαθεῖς βαρὺ φορτίον διὰ τὴν Κοινωνίαν, ὑποχρεουμένην νὰ διατρέφῃ αὐτούς, εἴτε μεταξὺ αὐτῆς ζῶντας, εἴτε ἐν Νοσοκομείοις παντὸς εἴδους, εἴτε ἐν φυλακαῖς, εἴτε διατηροῦσαν σχολεῖα εἰδικὰ δι' ἐλαττωματικὰ παιδία, στοιχίζοντα πολλαπλάσια τῶν κανονικῶν. Ὡς παράδειγμα τῆς τοιαύτης οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως δύναται νὰ ἀναφερθῇ ὅτι τὸ 1/5 τοῦ ὅλου προπῦολογισμοῦ τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης διατίθεται πρὸς συντήρησιν τοιούτων ἀτόμων, οὐ μόνον ἀνωφελῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνων διὰ τὴν Κοινωνίαν. Ποσὰ μέγιστα ἀχρηστεύονται διὰ τὴν συντήρησιν, ἐπιτήρησιν, ἔγκλεισιν, ἀχρήστων καὶ ἐπιζημίων ἀτόμων. Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοιούτων ἀτόμων πολλὰ ἑκάστοτε προετείνοντο, κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη ἤχθησαν μελετῶντες τὸ ζήτημα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δραστικότερον μέσον ἐπεβάλλετο πρὸς λῆψιν καὶ τοῦτο θὰ ἦτο ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχασθενιῶν διὰ τῆς παρεμποδίσεως τοῦ ἀναπληθυσμοῦ αὐτῶν. Τοῦτο δὲ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κληρονομικότης διαδραματίζει μέγιστον ρόλον εἰς τὴν ἀένναον παραγωγὴν τοιούτων ἀτόμων.

3. Ἡ εὐγονία ὡς μέσον ἐλαττώσεως τῶν ὀλιγοφρενῶν κλπ.

Εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπέβλεψεν ἐν ἀρχῇ ἡ Εὐγονία, ὁ νέος οὗτος κλάδος τῆς Ἐπιστήμης ὁ μελετῶν τὰ μέσα δι' ὧν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ ἡ καλλιτέρευσις τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἓν τῶν κυριωτέρων μέσων, ἅτινα ἡ Εὐγονικὴ Ἐπιστήμη συνέστησε καὶ ὅπερ εἰς ἀρκετὰς χώρας ἐγένετο ἀποδεκτόν, ἐπισήμως θεσπισθέν, εἶναι τὸ πρόγαμον πιστοποιητικόν. Τοῦτο εἰς ἃς χώρας τὸ μέτρον ἐγένετο θεσμὸς ἐπεκτείνεται οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ψυχικὰς νόσους—περὶ ὧν ἐνταῦθα ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμεθα—ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας, ὡς τὴν φυματίασιν, τὴν λέπραν, τὰς ἀφροδισίους νόσους, τὴν αἱμορροφιλίαν, τὴν κληρονομικὴν τυφλότητα καὶ κώφωσιν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἠσχολήθη καὶ ἡ ἡμετέρα Ἰατρικὴ Ἑταιρεία κατὰ τὸ 1931 κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Χαριτάκη ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ἐφαρμοσθῇ ὁ θεσμὸς οὗτος.

Μὴ ἐπεκτεινόμενοι νῦν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν ψυχασθενῶν παρατηροῦμεν ὅτι ἐπεζητήθη τὸ πρόγαμον πιστοποιητικὸν ἐπὶ ψυχασθενῶν ἐκ λόγων εὐγονικῶν, βελτιώσεως δηλαδὴ τῆς φυλῆς διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ψυχασθενῶν ἀπὸ τῆς συνάψεως γάμου. Εὐνόητον ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ μέσου ἦτο ἀνεπίτευκτος διὰ τοιαῦτα ἄτομα, μὴ συναισθανόμενα τὴν ἀνάγκην τὴν ὑποβολῆς των εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς χορηγήσεως τοῦ προγάμου πιστοποιητικοῦ ἢ καὶ ἐσκεμμένως ἀποφεύγοντα τοῦτο. Καὶ ὅπου

ὅμως αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν ἐπιβεβλημένων διατάξεων θὰ ἴσχυε νὰ παρακωλύσῃ τὸν νόμιμον γάμον, οὐδεμία θὰ ὑπῆρχε δυσκολία διὰ τὴν παράνομον συμβίωσιν ἀτόμων ψυχασθενῶν, μετὰ τῶν συνεπειῶν τῆς παραγωγῆς τέκνων ὑπὸ συνθήκας ἔτι χειροτέρας καὶ ὧν τὴν φροντίδα τῆς διατροφῆς καὶ ἀναπτύξεως θὰ ἐπέρριπτον εἰς τὴν Κοινωνίαν.

4. Ἀναγκαστικὴ στείρωσις τῶν ψυχοπαθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

Καινοτομοῦντες ὅθεν πλήρως οἱ Ἀμερικανοὶ—τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν—συνέστησαν τὴν ἀναγκαστικὴν στείρωσιν τῶν ψυχοπαθῶν—ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν—τὴν ἐπικληθεῖσαν ἀποστείρωσιν (Sterilisation).

Ἐνεργεῖται δὲ ἡ στείρωσις αὕτη ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν μὲν εἴτε διὰ τοῦ εὐνουχισμοῦ, τῆς ἀποτομῆς δηλαδὴ τῶν ὄρχεων, εἴτε διὰ τῆς τομῆς ἢ τῆς ἐκτομῆς τοῦ σπερματικοῦ πόρου (vasectomie), ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν διὰ τῆς ᾠοθηκεκτομίας ἢ τῆς σαλπιγγεκτομίας ἢ ἄλλων τρόπων περὶ ὧν κατωτέρω θέλομεν ἀσχοληθῇ. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἡ ἀναγκαστικὴ στείρωσις ἐφηρμόσθη καὶ ὡς ποινὴ κατὰ τῶν καθ' ὑποτροπὴν διαπραττόντων πράξεις προσβαλλούσας τὰ ἤθη ἐν γένει. Ἡ τοιαύτη ἀντίληψις ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ νεωτέρων νόμων ὡς ὁ τῆς Δανίας καὶ ἄλλων.

Ἡ τοιαύτη ἀναγκαστικὴ στείρωσις τῶν ψυχοπαθῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον εἰς καντόνιά τινα τῆς Ἑλβετίας, συσταθεῖσα ἐκεῖ οὐχὶ ὡς μέσον εὐγονίας, οὐδὲ ὡς ποινή, ἀλλ' ὡς μέσον θεραπείας τῶν ψυχοπαθῶν καὶ δὴ τῶν διαπραττόντων παραβάσεις τοῦ περὶ βλάβης τῶν ἠθῶν τμήματος τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐπικινδύνους διὰ τὴν Κοινωνίαν.

Αἱ αἰτιολογίαι ὅμως τῆς εὐγονίας ἢ τῆς ποινῆς ἢ τῆς θεραπείας δὲν ἐγένοντο πανταχοῦ ἀσπασταὶ καὶ ἐπ' ἐσχάτων προετάθη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀναγκαστικῆς στειρώσεως ὡς μέσου προασπίσεως τῆς Δημοσίας Τάξεως.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀλλὰ καὶ τῆς εὐγονίας ἐθεσπίσθη ἐν Γερμανίᾳ ὁ νόμος τοῦ 1933 ὅστις ἀποτελεῖ ἐπ' ἐσχάτων ζήτημα ἐπίκαιρον, πανταχοῦ συζητούμενον καὶ ὑπ' ἄλλων μὲν ἐπικροτούμενον, ὑπ' ἄλλων δὲ ἀποδοκιμαζόμενον.

Τὸν νόμον τοῦτον θέλομεν ἔχει ὡς βάσιν τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ ζητήματος, θέλομεν ὅμως προτάξῃ γενικήν τινα ἐπισκόπησιν τοῦ ζητήματος, ὡς τοῦτο ἀνεπτύχθη καὶ ἐφηρμόσθη κατὰ τὰς διαφόρους Χώρας.

5. Ἡ εὐγονία καὶ στείρωσις κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἡ μεταγενεστέρα ἐφαρμογὴ αὐτῆς, ἐν Ἀφρικῇ καὶ Εὐρώπῃ

Ἡ ἰδέα τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Κοινωνίας ἀπὸ τῶν ἐλαττωματικῶν τὸ σῶμα (καὶ τὴν ψυχὴν) ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ Ἀσσυρίᾳ ὑπὸ τῆς περιφήμου βασιλίσσης αὐτῆς Σεμιράμιδος. Αὕτη καθίστα εὐνούχους τὰ λίαν ἀσθενῆ ἄτομα ἢ λίαν νοσηρὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐκφυλίσεως τοῦ λαοῦ της.

Αὐστηρότεροι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οἱ Σπαρτιᾶται δὲν ἀνέμενον τὴν ἐνηλικίωσιν τῶν σωματικῶς ἀδυνάτων, ἀλλὰ ὁλοκληρωτικῶς καὶ προληπτικῶς ἐνεργοῦντες ὁλοσχερῶς ἀπηλλάσσοντο τῆς ὀχλήσεως διατροφῆς τοιούτων πολιτῶν ρίπτοντες αὐτοὺς εἰς τὸν Καιάδαν.

Τὴν ἰδέαν τῆς Σεμιράμιδος ἀποδεχόμενος ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος Frank ἐπρότεινε κατὰ 1779 τὸν εὐνουχισμὸν τῶν σωματικῶς ἢ ψυχικῶς ἀδυνάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐκφυλίσεως τῆς φυλῆς.

Ἡ συστηματικὴ ὅμως ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικὴ μελέτη τοῦ ζητήματος, ἡ ἐφαρμογὴ δηλαδὴ τῆς ἀναγκαστικῆς στειρώσεως ἀνεπτύχθη ἐν Ἀμερικῇ—εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐκεῖ εὑρέως ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον τὸ μέσον τοῦτο. Ἐν ἀρχῇ ἐτέθη ἐν χρήσει ἄνευ Νόμου· οὕτω περὶ τὸ 1880 εἰς τὴν Πολιτείαν τοῦ Kan-

sas 40 νέοι καὶ 4 νέαι ἀσύλου τινὸς παραφρόνων ὑπέστησαν τὴν ἀναγκαστικὴν στείρωσιν. Ἡ ἐξέγερσις τῆς δημοσίας γνώμης ἀνέστειλεν ἐπί τινα ἔτη τὴν ἐπανάληψιν τοιούτων αὐτοβούλων ἐπεμβάσεων, ἡ ἰδέα ὅμως κατέκτα ἔδαφος καὶ ἀπὸ τοῦ 1897 ἤρχισε νομοθετικὴ ἐπιβολὴ τῆς (ἀπο)στειρώσεως, εἰς ἀρκετὰς τῶν Πολιτειῶν. Εἰς πολλὰς δὲν κατορθώθη ἐν ἀρχῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου, εἴτε διότι οἱ ἑκασταχοῦ Κυβερνῆται ἠρνήθησαν τὴν ἐπικύρωσιν, εἴτε διότι τὰ Δικαστήρια ἐκήρυξαν ἀντισυνταγματικὸν τὸν Νόμον. Ἄλλαι ὅμως Πολιτεῖαι ἐδέχθησαν καὶ κατεκύρωσαν τὴν ἐπέμβασιν καὶ εἰς αὐτὰς προσεχώρησαν βαθμηδὸν καὶ ἄλλαι καὶ οὕτω ἤδη 29 Πολιτεῖαι ἀπεδέχθησαν τὸ σύστημα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατόπιν κανονικῆς διαδικασίας ὑποστάντων τὴν ἀποστείρωσιν ἀπὸ 1910—1937 ἀνῆλθεν εἰς 25.404 ἐξ ὧν 10674 ἄνδρες καὶ 14727 γυναῖκες. Ἡ Πολιτεία τῆς Καλιφρονίας ἀντιπροσωπεύεται διὰ τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ μεταξὺ τῶν ἐγχειρηθέντων (11484).

Εἶναι δὲ αἰτιολογία, ὡς εἴρηται, ὁ σκοπὸς τῆς εὐγονίας, ἀλλὰ καὶ εἶδος τι ποινῆς.

Ἐν Εὐρώπῃ ἐχρησιμοποιήθη τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ (εἰς τὸ καντόνιον τοῦ Vaud) ἐν ἀρχῇ ἄνευ νόμου. Κατὰ τὸ 1928 τὸ καντόνιον τοῦ Vaud ἐψήφισε νόμον καθ' ὃν, «ὅταν προβλέπεται ὅτι ἄτομον προσβληθὲν ὑπὸ φρενίτιδος νόσου ἢ πάσχον ἐκ ψυχικῆς ἀτελείας ἢ τοξικομανίας δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ εἰμὴ ἐλαττωματικοὺς ἀπογόνους, τὸ ἄτομον τοῦτο δέον νὰ ὑποστῇ ἰατρικὴν ἐπέμβασιν παρακωλύουσαν τὴν δημιουργίαν ἀπογόνων».

Ἀνάλογοι νόμοι ἐψηφίσθησαν εἰς τὴν Σουηδίαν 1924, Δανίαν 1929—1934—1935 καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ καθαρῶς εὐγονικῆς ἀπόψεως ὑποστηριζόμενοι. Ἐν Γερμανίᾳ ἐπισήμως ἐτέθη τὸ ζήτημα ἐν τῇ Σαξωνικῇ Βουλῇ (1924) ἐν ᾗ ὑπεβλήθη σχέδιον νόμου περὶ (ἀπο)στειρώσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὰς νόσους, ἃς κατὰ τὸ πλεῖστον θέλομεν ἀνεύρῃ ἐν τῷ νόμῳ τοῦ 1933. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο ἡ (ἀπο)στείρωσις θὰ ἐνηργεῖτο τῇ ἐκουσίᾳ παραδοχῇ τοῦ ἀρρώστου. Ἡ ἰδέα τῆς (ἀπο)στειρώσεως ἐπολεμήθη ὑπὸ πλείστων, διαφιλονικηθέντος τοῦ ὑποστατοῦ τῆς κληρονομικότητος τῶν διαφόρων φρενιτίδων νόσων. Ἀλλ' ἡ ἐπικράτησις τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ ἡ μεγίστη φροντὶς τῆς διασώσεως τῆς ἀκμῆς τῆς φυλῆς προεκάλεσε τὸν νόμον τοῦ 1933 δι' οὗ ὑποχρεωτικῶς ἐνεργεῖται ἡ (ἀπο)στείρωσις εἰς περιπτώσεις διαγραφομένας ὑπὸ τοῦ νόμου, περὶ ὧν κατωτέρω θέλομεν ἀσχοληθῇ. Ἡ ἐκεῖ δὲ ἐφαρμογὴ ὑπῆρξεν εὐρυτάτη καὶ ἐντὸς 4 ἐτῶν ἐνηργήθησαν κατ' ἔτος 50.000—60.000 (ἀπο)στειρώσεις κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ ἐν Μονάχῳ Καθηγητοῦ Rüdin.

Εἰς τὴν Γαλλίαν χώραν κατ' ἐξοχὴν ἐκτιμῶσαν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, τὸ σύστημα συνήντησε γενικὴν σχεδὸν ἀντίδρασιν, βασιζομένην κυρίως ἐπὶ τοῦ ἀκαθορίστου εἰσέτι τῆς πλήρους ἐπιδράσεως τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τὴν παραγωγὴν τῶν φρενιτίδων νόσων.

6. Συνηγορίαι ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς στειρώσεως

Τοῦ συστήματος τῆς (ἀπο)στειρώσεως πολλοὶ ἀνεφάνησαν οἱ συνήγοροι καὶ πολλοὶ οἱ κατήγοροι. Ἀμφότεροι αἱ ἀπόψεις δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἑξῆς :

α) Πολλοὶ συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς (ἀπο)στειρώσεως ἀπὸ πνεύματος φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ γεννηθῶσιν ἐξ ἐλαττωματικῶν γονέων. Τὰ ἐκ τούτων τέκνα ἢ εὐθὺς λαμβάνουσι τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰ Βρεφοκομεῖα καὶ εἶτα πρὸς τὰ διάφορα ἄσυλα, ἢ ἂν διατηρηθῶσιν ὑπὸ τῶν γονέων των οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον φροντίδος, οὐδὲ ἀπολαμβάνουσι τῆς στοιχειώδους ἀναπτύξεως, μέλλοντα οὕτω νὰ ἀποτελῶσι τὸν περίγελον τοῦ λοιποῦ κόσμου, εἴτε νὰ προκαλῶσι τὸν οἶκτον αὐτοῦ, θεωρούμενα ὡς ὄντα κατώτερα.

β) Ἡ συντήρησις τῶν ἐλαττωματικῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγας εἰς πάντα τὰ Κράτη, ὑποχρεοῖ αὐτὰ εἰς μεγίστας δαπάνας. Ἀνεφέραμεν ἤδη ὅτι τὸ 1/5 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀχρηστεύεται διὰ τὴν συντήρησιν ἐλαττωματικῶν ἀτόμων. Τὰ τεράστια ταῦτα ποσά, κατὰ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς (ἀπο)στειρώσεως, θὰ ἠδύναντο νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ ὠφελιμωτέρων σκοπῶν, ὡς ἡ περίθαλψις ὑγιῶν, οἵτινες δὲν τυγχάνουσιν ἴσως τῆς αὐτῆς φροντίδος ὡς οἱ ἄχρηστοι. Ἐπιπροσθετέον ὅτι πράξεις ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ οἰκονομικῶς, ὡς οἱ ἐμπρησμοί, διαπράττονται συχνάκις ὑπὸ παραφρόνων. Λόγοι ὅθεν οἰκονομικοὶ ἐπιβάλλουσι τὴν (ἀπο)στείρωσιν.

γ) Αἱ παρεχόμεναι ὑποστηρίξεις πρὸς τοὺς ἐλαττωματικοὺς διευκολύνουσι τὴν πλήθυνσιν αὐτῶν, ἄνευ οὐδενὸς ὁρίου συνερχομένων ἀλλήλοις καὶ παραγόντων πολυάριθμα τέκνα, δι' ἃ οὐδόλως ἐνδιαφέρονται καὶ ἄτινα θέλουσιν ἀποβῇ ἀντάξιοι διάδοχοι τῶν γονέων των. Λόγῳ τούτου τὰ βάρη τῆς Κοινωνίας ἀποβαίνουσι βαθμηδὸν δυσβάστακτα καὶ οἱ παντὸς εἴδους κίνδυνοι ἐκ τῶν ἐλαττωματικῶν συχνότεροι. Πρὸς περιορισμὸν ὅθεν τῆς αὐξήσεως καὶ βαθμιαίαν ἐξάλειψιν αὐτῶν ἐνδείκνυται ἡ ἀποστείρωσις.

δ) Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν κατὰ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Μαλθουσιανισμοῦ ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς αὐξάνεται δυσαναλόγως πρὸς τὰς ἀποδόσεις αὐτῆς καὶ ὅτι λόγῳ τούτου ἐνδείκνυται ὁ περιορισμὸς τῶν γεννήσεων, προτείνουσι οἱ ὑπὲρ τῆς ἀποστειρώσεως, ὅπως διὰ τῆς ἀποφυγῆς γεννήσεων περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀχρήστων. Τοιοῦτον τι ἐφαρμόζουσι κατὰ τὸν Delisle οἱ ἄγριοι τῆς Αὐστραλίας, οἵτινες εἰς περιπτώσεις δυσχεροῦς βίου πρὸς ἀποφυγὴν γονιμοποιήσεως διανοίγουσι τὴν οὐρήθραν κατὰ τὴν ρίζαν τοῦ πέους, δημιουργοῦντες ἐκεῖ συρίγγιον (δηλαδὴ τεχνητὸν ὑποσπαδίαν) οὕτως ὥστε ἐκχεομένου κατὰ τὴν συνουσίαν ἐκεῖθεν τοῦ σπέρματος νὰ ἀποφεύγωνται αἱ πολλαὶ γεννήσεις καὶ ἡ δημιουργία πληθυσμοῦ, διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἤρκουν τὰ μέσα αὐτῶν.

ε) Ἡ διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποστειρώσεως παρακώλυσις τῆς δημιουργίας ἐλαττωματικῶν ὄντων θὰ ἀπετέλει κράτιστον μέσον βελτιώσεως τῆς φυλῆς ἐκπληρουμένου οὕτω τοῦ σκοποῦ τῆς εὐγονίας. Εἴδομεν ὅτι εἰς πολλὰ Κράτη ἀπὸ τοιούτου σκοποῦ ἐθέσπισαν τὴν (ἀπο)στείρωσιν, κυριώτατα ὅμως εἰς τοῦτον ἀποβλέπει ὁ ἀπὸ τοῦ 1933 θεσπισθεὶς Γερμανικὸς νόμος.

7. Κατηγορίαι κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς στειρώσεως

α) Ἡ παραβίασις τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, πάντοτε σεβαστῆς· ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα ἡ ἀπόψις αὕτη ἐτονίσθη ὡς ἄντικρυς ἀντίθετος πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν στείρωσιν.

β) Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐγχειρουμένου εἰς πιθανοὺς κινδύνους ἐκ τῆς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως. Ἐὰν εἶναι ὀλίγοι διὰ τὸν ἄνδρα εἶναι πιθανώτεροι διὰ τὴν γυναῖκα. Περὶ τῆς συχνότητος τῶν κινδύνων τούτων θέλομεν διαλάβῃ κατωτέρω.

γ) Ἡ αἴσθησις κατωτερότητος, ἣν θὰ αἰσθάνωνται οἱ ἀποστειρούμενοι θὰ εἶναι λίαν καταθλιπτικὴ δι' αὐτοὺς καὶ θέλει δημιουργήσῃ ψυχώσεις μᾶλλον ἐπικινδύνους (αὐτοκτονίαι, ἐπιχειρήσεις ἐκδικήσεως κατὰ τῆς Κοινωνίας).

δ) Ἐφαρμοζομένου τοῦ συστήματος ἀναπότρεπτοι θὰ εἶναι αἱ ἐκ τούτου καταχρήσεις, παρ' ὅλην τὴν νομικὴν κατοχύρωσιν δικαίας ἐφαρμογῆς. Ἤδη ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ Michingan τῶν Η. Π., ἐσημειώθησαν τοιαῦτα πολυάριθμα κρούσματα. Συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι ἢ καὶ ἄλλοι λόγῳ ἐκδικήσεως ἐπέτυχον τὴν ἀναγκαστικὴν στείρωσιν ἀτόμων, ἅτινα δὲν ἦσαν ἄξια τοιαύτης τύχης.

Ἡ κατάχρησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἐκ λόγων πολιτικῶν, τῆς ἰσχυούσης μερίδος καταδικαζούσης εἰς ἀποστείρωσιν τοὺς ἀντίπαλα φρονοῦντας. (Θρησκευτικοὶ λόγοι εἰς ἄλλας ἐποχὰς θὰ ὦθουν εἰς τὸ μέτρον).

'Αλλὰ καὶ ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ πάσχοντος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῷ ἄδικος ἀναπηρία.

ε) Αἱ (ἀπο)στειρώσεις ἤθελον ἐπιφέρει μείζονα ἔκλυσιν τῶν ἠθῶν, καθ' ὅσον οἱ ἐγχειρούμενοι θὰ περιέπιπτον εἰς ἀχαλίνωτον ἱκανοποίησιν τῶν γεννητικῶν ὁρμῶν, τοῦτο δὲ θὰ ἦτο συχνότερον εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς ἃς ὁ φόβος κυήσεως δὲν θὰ ἀπετέλη πλέον κώλυμα. 'Εννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν θὰ παρετηρεῖτο ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπέστησαν εὐνουχισμόν. Οἱ ὑποστάντες ὅμως μόνον τὴν ἐκτομὴν θὰ ἠδύναντο νὰ παρασύρωσιν νέας διὰ τὴν βεβαιότητα τῆς μὴ γονιμοποιήσεως.

στ) Κυριωτάτην κατηγορίαν κατὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀποστειρώσεως κατευθύνουσιν οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι οἱ νόμοι τῆς κληρονομικότητος τῶν νόσων καὶ δὴ ἐκείνων περὶ ὧν ἀσχολούμεθα ἐνταῦθα (τῶν φρενικῶν) εἶναι εἰσέτι ἀκαθόριστοι, καθ' ὅσον πλεῖσται τούτων ἀποδιδόμεναι εἰς κληρονομικότητα εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι νόσοι ἢ τραυματισμοὶ κατὰ τὴν ἐνδομήτριον ἡλικίαν, οὐδαμῶς δὲ ἐκ τοιούτων ἀτόμων εἶναι ὁριστικὸν ὅτι θὰ παραχθῶσιν ἐλαττωματικὰ ὄντα, τουναντίον δὲ θὰ ἦτο ἄτοπος ἡ ἐπέμβασις.

ζ) Οἱ κατακρίνοντες τὸ σύστημα προβαίνουσι περαιτέρω ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ τῆς ἀποστειρώσεως· λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι πλεῖσται μεγάλαι διάνοιαι καὶ δὴ δημιουργοὶ θρησκειῶν, φιλόσοφοι, ποιηταί, μουσικοί, γλύπται καὶ ἐν γένει καλλιτέχναι προῆλθον ἐκ γονέων οὐχὶ ἰσορρόπων τῷ πνεύματι ὑποστηρίζουσιν ὅτι ἡ ἀνάδειξις ἑνὸς τοιούτου μεγάλου ἀνδρὸς ἀξίζει καὶ ἰσοφαρίζει τὰς ζημίας, ἃς ἡ Κοινωνία ἐκ τῶν ἀχρήστων ὑφίσταται. 'Ακολουθοῦντες οὗτοι τὸν Λομπρόζον παραθέτουσιν ἀριθμὸν ἀτόμων δοξασάντων τὸν ἄνθρωπον εἰς πάντας τοὺς κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ καὶ θεωροῦσιν ἀνεκτίμητον τὴν ἀπώλειαν, ἥτις ἤθελε προέλθει, ἂν οἱ ἐλαττωματικοὶ γονεῖς τῶν τοιούτων ἐνδόξων ἀτόμων ἤθελον ὑποστῇ ἀποστείρωσιν.

'Ο βέλγος καθηγητὴς Bracket προκειμένου περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ γάμου διὰ προγάμου πιστοποιητικοῦ διὰ λόγους εὐγονίας γράφει τὰ ἑξῆς : «Διὰ νὰ ἀπαγορευθῇ ὁ γάμος εἰς ἐλαττωματικοὺς (tarés) ἀπαιτεῖται βεβαιότης· δύναταί τις νὰ ἐρωτήσῃ ἐὰν δὲν θὰ ἐστοίχιζε περισσότερον εἰς τὴν Κοινωνίαν ἡ παρακώλυσις δι' ἀσυνέτου veto τῆς γεννήσεως ἐξεχούσης προσωπικότητος ἢ ἡ δαπάνη ἑκατομμυρίων τινῶν διὰ τὴν ἔγκλεισιν εἰς τὰς φυλακὰς ἢ εἰς ἄσυλα τῶν κατιόντων ζεύγους ἀνωμάλου. 'Επὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος σύγχρονος καὶ γνωστὸς Γάλλος ψυχίατρος (ὁ Hartenberg) παραβάλλει ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην, ἥτις ἐφαρμόζουσα τὴν εὐγονίαν οὐδὲν ἐκληροδότησεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς ἀρχαίας 'Αθήνας, αἵτινες οὐδαμῶς φροντίζουσαι περὶ εὐγονίας ἐκληροδότησαν τὰ περίφημα μνημεῖα πνεύματος καὶ καλλιτεχνίας, ἐσαεὶ θαυμαστὰ καὶ ἀνυπέρβλητα.

η) 'Η ἐμφάνισις τῶν φρενικῶν νόσων ἐκείνων, αἵτινες ἀσυζητητὶ δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν κληρονομικότητα εἶναι ἐνίοτε λίαν ὀψιφανής, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ἀνωφελὴς πλέον ἡ ἀποστείρωσις. 'Ως παράδειγμα δύναται νὰ ἀναφερθῇ ἡ περίπτωσις τοῦ Schiff ἀφορῶσα οἰκογένειαν παρακολουθηθεῖσαν ἐπὶ τρεῖς γενεὰς ἐφ' ἧς ἡ φρενῖτις νόσος μάμμης, θυγατρὸς καὶ ἐγγονῆς ἐνεφανίσθη ἐπὶ πασῶν μετὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 35—40 ἐτῶν, ὁπότε ἑκάστη τούτων εἶχε δημιουργήσῃ τοὺς ἀπογόνους της.

θ) Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀσταθὴς εἶναι, κατὰ τοὺς ἐναντίους τοῦ συστήματος, ἡ ἐπίδρασις τῆς κληρονομικότητος εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν φρενικῶν νόσων, φρονοῦσιν οὗτοι ὅτι ἡ φροντὶς τῆς Πολιτείας ἔδει νὰ στραφῇ εἰς τὴν ἐξάλειψιν ἄλλων αἰτίων σαφῶς ἀποδεδειγμένων, ὅτι δημιουργοῦσι κατωτερότητα τῶν ἀπογόνων ἢ ὅτι διευκολύνουσι τὴν ἐμφάνισιν τῶν φρενικῶν νόσων εἰς τοὺς κληρονομικῶς ἐπιβεβαρυμένους ὁπωσδήποτε. Τοιαύτη κατωτερότης ἀναπτύσσεται καὶ εἰς ἄτομα ὑγιᾶ, οἷα δύνανται νὰ εἶναι τὰ τέκνα τῶν ἀλκοολικῶν, ἅτινα συμβιοῦντα μετὰ τῶν ἀναξίων γονέων προσκτῶνται σὺν τῷ χρόνῳ τὰς κακὰς αὐτῶν συνη-

θείας, αἰσίως συνεχίζοντα τὰς παραδόσεις αὐτῶν. Καὶ προτείνουσιν οὗτοι μέτρα καλλιτέρας εὐζωΐας τοῦ πληθυσμοῦ (οἰκίαι καλαί, τροφὴ εὐθυνὴ) καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀφροδισίων νόσων (ὡς καὶ τῶν λοιμωδῶν), κυριώτατα ὅμως τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τοξικομανιῶν. Ἀποτελεῖ ἐπαίσχυντον διπροσωπείαν κατ' αὐτοὺς τὸ γεγονὸς τῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀνοχῆς, διὰ λόγους ὑποστηρίξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ ἀλκοολισμοῦ, πρὸς τὴν προσπάθειαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀπογόνων τῶν ἀλκοολικῶν διὰ τῆς ἀποστειρώσεως τῶν προγόνων. Δοθέντος ὅτι πρὸς τὸν ἀλκοολισμὸν φέρονται ἄτομα οὐχὶ πάντοτε κληρονομικῶς ἐξωθούμενα πρὸς τοῦτον θὰ ἀπετέλη εἶδος πίθου Δαναΐδων ἡ προσπάθεια τῆς διὰ τῆς ἀποστειρώσεως ἐξαλείψεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ἐν ᾧ πλείονα τῶν ἀποστειρουμένων ἄτομα θὰ ἤρχοντο νὰ πληρώσωσι τὰς ἀραιωθείσας τάξεις. Ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων κρατῶν θεσπισθέντων νόμων ἐν σχέσει πρὸς τὴν (ἀπο)στείρωσιν παραθέτομεν μόνον τὸν Γερμανικὸν Νόμον καὶ ἐκ τούτου τὰ ἄρθρα τὰ κυρίως ἐνδιαφέροντα τοὺς ἰατρούς.

8. Ὁ Γερμανικὸς Νόμος

Ὁ νόμος οὗτος εἰσήχθη κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1933 καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1-1-1934. Δύο κυρίως ἄρθρα τοῦ νόμου τούτου ἐνδιαφέρουσιν ἡμᾶς, τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1ον.—Πᾶν πρόσωπον προσβεβλημένον ὑπὸ νόσου κληρονομικῆς, δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν ἀναγκαστικὴν στείρωσιν (νὰ ἀποστειρωθῇ), διὰ χειρουργικῆς τινος ἐπεμβάσεως, ἐάν, κατὰ τὴν πεῖραν τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ὑπάρχῃ φόβος, κατὰ μεγίστην πιθανότητα, ὅτι οἱ κατιόντες ἐκ τοῦ προσώπου τούτου δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ βαρειῶν κληρονομικῶν κακῶν προσβαλόντων τὴν πνευματικὴν αὐτῶν κατάστασιν ἢ τὴν σωματικήν.

Ἄρθρον 2ον.—Θεωροῦνται προσβεβλημένοι ὑπὸ κληρονομικῆς νόσου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου τὰ ἄτομα τὰ προσβεβλημένα ὑπὸ συγγενοῦς ὀλιγοφρενείας, πρωτογόνου ἀνοίας, μανίας καὶ μελαγχολίας, χορείας τοῦ Huntigton, κληρονομικῆς τυφλώσεως, σωματικῶν διαστροφῶν βαρειῶν καὶ κληρονομικῶν.

Αἴτησιν πρὸς ἀποστείρωσιν ἀτόμου τινὸς δύνανται νὰ ὑποβάλωσι:

1ον) Αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι. 2ον) Οἱ κηδεμόνες αὐτῶν. 3ον) Ἰατροὶ ἐξ ὑπηρεσίας καὶ δὴ ὁ διευθυντὴς ψυχιατρείου ἢ ἀσύλου ἐν οἷς ὁ πάσχων ἔχει ἐγκλεισθῇ.

Ἡ αἴτησις κρίνεται ὑπὸ εἰδικοῦ δικαστηρίου—τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομικῆς ὑγείας προσκεκολλημένου εἰς δικαστήριον πρωτοβάθμιον—. Τοῦτο καθοδηγεῖται ὑπὸ ἀναγκαίων μαρτυριῶν καὶ ἰατρικῶν ἐξετάσεων, ἀλλὰ ἀποφαίνεται κατὰ τὴν ἐλευθέραν του πεποίθησιν. Ἔφεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ κριθῇ ὑπὸ Ἀνωτέρου Δικαστηρίου ὑγείας. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀποστειρώσεως ἐνεργεῖται αὕτη ὑπὸ Κρατικοῦ ἰατροῦ ἐντὸς ἱδρύματος ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τοῦτο.

Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου εἶναι κυρίως εὐγονικὸς πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς φυλῆς ἀπὸ ἐλαττωματικῶν ἀτόμων. Ὑπελογίζοντο κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου εἰς 400.000 τὰ ἄτομα, ἅτινα συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἔδει νὰ ὑποστῶσι τὴν (ἀπο) στείρωσιν. Αἱ νῦν παρεχόμεναι πληροφορίαι ἐπιβεβαιοῦσι τὴν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Τοσοῦτος ἀριθμὸς περίπου, ὑπέστησαν ἤδη τὴν ἀναγκαστικὴν στείρωσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαν διαβεβαίωσιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Μονάχου Rüdin.

(Συνεχίζεται)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ

"Μιὰ νύχτα σὰν ὅλες τὶς ἄλλες„

Εἶναι νύχτα.....

Νύχτα σὰν ὅλες τὶς ἄλλες, χωρὶς τίποτε τὸ ξεχωριστὸ τριγύρω.

Νύχτα σὰν χτές, σὰν προχτές....μὲ τ' ἀστέρια στὸν Οὐρανὸ νὰ τρεμοσβύνουν ....μὲ τ' ἀεράκι νὰ σιγοπερπατᾶ δῶθε κεῖθε ἀλητεύοντας....

Κι' ὅμως μέσα στὴν ψυχή μου ἀπόψε κυριαρχεῖ καταθλιπτικὰ μιὰ ἀπέραντη ἀγωνία, καθὼς φέρνω τὰ βήματά μου στὸν ἴδιο πάντα ρυθμό.

Εἶμαι ὑπηρεσία ἴσαμε τὶς 2 τὰ μεσάνυχτα καὶ οἱ στιγμὲς κυλᾶν σὰν ἐπίτηδες ἀργὰ-ἀργά, δίχως νὰ νοιάζωνται ἂν ἔτσι μεγαλώνουν τὸ μαρτύριό μου.

Εἶμαι ὑπηρεσία....

Μὰ ἡ σκέψη μου πετᾶ λαχανιασμένη σ' ἕνα φτωχό, λευκὸ σπιτάκι....Εἶναι τὸ σπιτάκι μου 'κεῖ μέσα, πάνω στὸ φτωχικὸ κρεβάτι τῆς μοναδικῆς κάμαρας δίνει τὴν ἀποφασιστικὴ μάχη της μὲ τὸν θάνατο μιὰ γρηοῦλα.

Εἶναι ἡ μάννα μου....Ἡ ἄρρωστη μαννοῦλα μου ποὺ εἶναι τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ μοῦμεινε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

Κι' ἂν τὰ βήματά μου μὲ φέρνουν σιγὰ-σιγὰ σ' αὐτὸ τὸ βρεγμένο λιθόστρωτο, ὅμως ἡ καρδιά μου εἶναι κοντά της, πλάϊ στὸ μαξιλάρι τοῦ πόνου της.

Μὴ σᾶς κάνῃ ἐντύπωση. Εἶμαι κι' ἐγὼ ἄνθρωπος. Ἔχω κι' ἐγὼ κάποια ζωὴ καὶ κάποια τιμὴ νὰ διαφυλάξω—ἔστω κι' ἂν γιὰ σᾶς ποὺ μὲ βλέπετε νὰ περπατῶ στὰ ἴδια πάντα μέρη εἶμαι μονάχα μιὰ ἀπέραντη ἀστυνομικὴ διάταξη—.

Χλωμὴ ἀπ' τὴν ἀρρώστεια, αὐτὴν τὴν ὥρα ἡ μαννούλα μου μ' ἀναζητᾶ.... Μὲ κατακόκκινα τὰ μάτια ἀπ' τὸν πυρετὸ κυττᾶ μὲ ἀγωνία τὴν ξύλινη πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας νὰ μὲ δῇ....Μὲ καρτερεῖ μὲ πονεμένη νοσταλγία.

«....Νὰ μὴν ἀργήσῃς νὰ γυρίσῃς, παιδάκι μου», μοῦ εἶπε μὲ βουβὸ παράπονο καθὼς τὴν ἀποχαιρετοῦσα· «σὲ θέλω...σὲ χρειάζουμαι ἐδῶ κοντά μου..... Φοβᾶμαι αὐτὴ τὴ νύχτα... Ποιὸς ξέρει. Μπορεῖ νὰ κλείσω γιὰ πάντα τὰ μάτια. Παιδί μου νἆσαι ἐσὺ κοντά μου νὰ μοῦ δώσῃς τὸ ὕστερο φιλί....»

Αὐτὰ τὰ λόγια στριφογυρίζουν στὸ μυαλό μου αὐτὴν τὴν ἥσυχη στιγμὴ καὶ φέρνουν στὰ μάτια μου κάποιο δάκρυ ποὺ δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ κυλήσῃ στὸ μάγουλο, ἀπὸ φόβο μὴν προδώσῃ ὅ,τι νοιώθω....Ἡ μάννα μου!!!Ἡ μάννα ἑνὸς ἀστυφύλακα.

Μὲ χίλιες στερήσεις καὶ μὲ τὴν πίστη στὸ Θεὸ τὰ βγάλαμε πέρα ἴσαμε σήμερα ἐμεῖς οἱ δύο. Μὰ ἐκείνη θέλει τώρα νὰ φύγῃ....Νὰ ταξειδέψῃ μακρυά....Στοὺς τόπους ποὺ κοιμᾶται ὁ πατέρας μου ἀπὸ πολλὰ χρόνια....

Εἶμαι ἡ μόνη της χαρά....τὸ κρυφό της καμάρι.....

Ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴ μαννοῦλα σας, ὅσοι δὲν πᾶτε νὰ κοιμηθῆτε πρὶν τὴν φιλήσετε....θὰ καταλάβετε τὶ νοιώθω ἐτούτη τὴ στιγμή. Κι' ὅμως εἶμαι ἀστυφύλακας. Καὶ πάνω ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς μοναδικῆς γρηούλας ποὺ λατρεύω, πάνω ἀπ' τὴ ζωὴ Ἐκείνης ποὺ μέφερε στὸν κόσμο στέκουν χιλιάδες ζωές, χιλιάδες μαννάδες, χιλιάδες γρηοῦλες ποὺ μ' ἐμπιστεύτηκαν τὸ εἶναι τους.

Πάνω ἀπὸ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ὀνόματα, τὶς φιλίες καὶ τὶς συγγένειες, τὶς ἀγάπες καὶ τὶς ἔχθρες στέκει μιὰ πελώρια ἔννοια, τρανὴ σὰν ὅλη τὴ γῆ καὶ ἱερὴ σὰν Θρησκεία : Τ ὸ Κ α θ ῆ κ ο ν. Κι' αὐτὸ τὸ ἄχαρι καθῆκον μ' ἔσπρωξε σήμερα ἐδῶ, μακρυὰ ἀπὸ τὴν μαννοῦλα μου, μονάχο στὰ σκοτάδια νὰ φυλάξω τ' ἀγαθὰ τῶν

συνανθρώπων μου, ἀφοσιωμένος ὁλόκληρος σ' αὐτὴν τὴν ἔννοια. Ὦ! Ἐσεῖς οἱ ἄλλοι ποὺ μᾶς βλέπετε νὰ περνᾶμε μὲ βραδὺ βῆμα κάτω ἀπ' τὰ παράθυρά σας ἀκούστε τὴν ἥσυχη φωνή μας μὲ προθυμία. Σᾶς ἀγαπᾶμε ὅλους. Σᾶς κλείσαμε γιὰ πάντα στὶς καρδιές μας. Γιὰ σᾶς ζοῦμε καὶ κινούμεθα.

Ἡ μαννοῦλα μου εἶναι ἄρρωστη.

Κι' ὁ γιατρὸς ποὺ τὴν ἐξήτασε εἶπε :

«....Ὅλα πιθανὰ εἶναι. Δὲν μπορῶ τίποτα νὰ πῶ. Αὐτὴ ἡ νύχτα θὰ δείξῃ. Ἀπ' αὐτὴ τὴ νύχτα θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ζωή της».

Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ συνεχίζω τὸ δρομολόγιό μου μέσα στὴ νύχτα μπορεῖ Ἐκείνη νἄχῃ πεθάνει....Καὶ νὰ πέθανε μὲ τὸ πικρὸ παράπονο πῶς δὲν μὲ εἶδε.....Ἐνῷ λοιπὸν βάδιζα σιωπηλά, ἔξαφνα, ἀπ' τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου ἀκούστηκε ἕνα βογγητό, ποὺ ἐπαναλήφθηκε πολλὲς φορές, κάθε τόσο πιὸ ἀργό, πιὸ παραπονεμένο, πιὸ ἀνθρώπινο.....

Ἡ μάννα μου τότε χάθηκε ἀπὸ τὴ σκέψη μου καὶ τράβηξα ἀνήσυχος πρὸς τὰ ἐκεῖ....Ἕνας ἄνθρωπος βρισκόταν πεσμένος κάτω, καταματωμένος, κουλουριασμένος, ἴσως κι' ἑτοιμοθάνατος.....

Σκύβω προσεκτικὰ ἐπάνω του...Καὶ μέσα σ' ἀναφυλλητὰ μοῦ εἶπεν ὅτι τὸν εἶχε κτυπήσει ἕνα αὐτοκίνητο τὸ ὁποῖο χάθηκε μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα ποὺ εἶχεν ἔλθει.....

....Τὸν πῆρα μ' ἀγάπη στὰ χέρια μου...Τὸ αἷμα ἔτρεχε πάντα καὶ γέμισε τὴ στολή μου....Μὲ τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο ποὺ πέρασε τὸν μετέφερα στὸν Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν....Αὐτὸς ὁ κτυπημένος ἄνθρωπος πῆρε στὰ μάτια μου τὴ θέση τοῦ πατέρα μου κι'ἕνα μονάχα κυριάρχησε μέσα στὴν καρδιά μου:Νὰ τὸν προλάβω. Νὰ μὴν πεθάνῃ. Νὰ τὸν ξαναφέρω πίσω στὰ παιδάκια του ποὺ τὸν περίμεναν κι' αὐτὰ ὅπως ἐμένα ἡ ἄρρωστη μαννοῦλα μου.

Στὸ σταθμὸ τὸν παρέλαβε ἕνας γιατρός. Κι' ἔμεινα μόνος ἔξω ἀπὸ τὸν χειρουργικὸ θάλαμο νὰ περιμένω ν' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα νὰ μάθω γιὰ τὴν κατάστασή του. Τηλεφώνησα στὸ μεταξὺ στὸ Τμῆμα ἀναφέροντας τὸ συμβὰν κι' ὕστερα καπνίζοντας ἔκανα βόλτες ἔξω ἀπὸ τὴν κλειστὴ πόρτα περιμένοντας τὴν ἰατρικὴ γνωμάτευση.

Ξαναφέρνω στὸ μυαλό μου τὸ γεγονὸς καὶ δὲν βρίσκω λόγια νὰ χαρακτηρίσω τὴν πράξη τοῦ δράστη. Κτύπησε ἕναν ἄνθρωπο, ἕναν ἀθῷο ἄνθρωπο, ποὺ γυρνοῦσε σπίτι του ἀμέριμνος κι' ὕστερα ἀντὶ νὰ τὸν περιθάλψῃ καὶ νὰ τοῦ προσφέρῃ τὶς πρῶτες βοήθειες ὄχι σὰν δράστης ἑνὸς ἀδικήματος, στὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, ἀλλὰ σὰν συνάνθρωπός του, σὰν Ἕλληνας, σὰν Χριστιανός....αὐτὸς ἐξαφανίζεται ἀφίνοντας στὸ δρόμο ματωμένο αὐτὸ τὸ γέρικο κορμὶ ν' ἀργοπεθαίνῃ.

Ὅσο καὶ νὰ προσπαθήσω δὲν μπορῶ νὰ τὸν δικαιολογήσω. Ἡ πράξη του μοιάζει μὲ ἔγκλημα, μὲ δολοφονία, καὶ μάλιστα ἀπ' τὶς πιὸ βάρβαρες.

Ἂν κατὰ λάθος τὸν κτύπησε (κι' αὐτὸ δὲν ἀποκλείεται) τὸ χρέος του εἶναι νὰ μείνῃ κοντὰ στὸ θῦμα του, κι' ὕστερα νὰ λογοδοτήσῃ στὶς ἀρχὲς γιὰ τὴν πράξη του. Ἀλλ' αὐτός, δειλὸς ἀρνητὴς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ του, χάθηκε μέσα στὰ σκοτάδια σὰν ἕνας στυγνὸς δολοφόνος....

—Ὁδηγοί! Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Νὰ σέβεσθε τὴ ζωὴ τῶν συνανθρώπων σας. Ἂν γίνατε αἰτία ἑνὸς τραυματισμοῦ μὴν λιποτακτῆτε. Μὴν ἀφίνετε τὸ θῦμα σας νὰ ὑποκύψῃ ἀργὰ-ἀργὰ στὸ τραῦμα του γεμᾶτο κατάρες γιὰ σᾶς. Προσέξτε. Αὐτὲς οἱ κατάρες εἶναι κατάρες ἑνὸς μελλοθάνατου καὶ μιὰ μέρα θὰ πέσουν ἐπάνω σας καὶ στὰ παιδιά σας.

Συλλογισθῆτε : Κάποια μαννοῦλα, κάποια γυναῖκα, κάποιο παιδάκι. Τὸν περιμένουν. Μὴν γίνετε αἰτία νὰ ρημάξῃ ἕνα σπιτικό. Βοηθῆτε μὲ ἀνδρισμὸ καὶ μὲ θάρρος τὸ θῦμα σας. Ἴσως ἀπ' αὐτὴ τὴ βοήθεια νὰ ἐξαρτᾶται ἡ ζωή του....

Ἐνῷ αὐτὰ σκεπτόμουν ἡ πόρτα τοῦ χειρουργείου ἄνοιξε ἐπὶ τέλους. Κι' ἡ

πρώτη νοσοκόμα ποὺ βγῆκε μὲ πληροφορεῖ ὅτι ὁ κτυπημένος ἔχει σωθῆ. Ζητοῦσε ἐπίμονα νὰ μὲ δῆ. Εἶπα νὰ φύγω γιὰ νὰ μείνη ἀνώνυμη ἡ πράξη μου...Ἔτσι κάνουμε συνήθως ἐμεῖς. Ἀλλὰ πῆγα κοντά του σὰν μοῦπαν ὅτι ἤθελε νὰ πάω σπίτι του.

Κι' ἀφοῦ τὸν συνώδευσα μέχρι τὸ Νοσοκομεῖο, ἔφυγα τρέχοντας γιὰ τὸ σπίτι του, τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ἐκεῖνος μοῦ ἔστελνε εὐχὲς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του καὶ ἕνα σωρὸ εὐχαριστίες γιὰ ὅσα ἔκανα γι' αὐτόν.

Τὸ σπίτι του βρίσκονταν σὲ μιὰ φτωχογειτονιά, στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Ἀθήνας. Ἔκανα μισὴ ὥρα νὰ πάω, γιατὶ ἐκείνη τὴν προχωρημένη ὥρα δὲν ὑπῆρχε λεωφορεῖο....Κι' ὅταν ἔφτασα—πρὶν νὰ χτυπήσω τὴν πόρτα—ἔνοιωσα πόσο δύσκολη καὶ λεπτὴ ἦταν ἡ ἀποστολὴ ποὺ εἶχα ἀναλάβει.

Ναί, φίλοι μου. Ἐμεῖς σᾶς φέρνουμε πάντα τὴν πρώτη εἴδηση γιὰ κάποιο κακὸ συμβὰν καὶ τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα τῆς ὑπηρεσίας μας. Ἡ καρδιά μας πονᾶ μαζί σας, μὰ τὰ χείλη μας ἀγωνίζονται νὰ σᾶς μεταδώσουν ὠμὰ ἐκεῖνο ποὺ πρὶν λίγη ὥρα συνέβη....Μᾶς βρίζετε πολλὲς φορές. Μέσα στὸν πόνο σας μᾶς ξεχνᾶτε. Ἀλλὰ γιὰ μᾶς δὲν ἔχει σημασία αὐτό. Κοντά σας μένουμε καὶ στὴν χαρὰ καὶ στὴν λύπη....Ἡ ὥρα εἶναι πιὰ ἔξη. Νὰ οἱ πρῶτοι ἐργάτες ποὺ ξεκινᾶν γιὰ τὴ δουλειά τους. Ἡ δροσερὴ αὐγοῦλα ἔρχεται νὰ ξεπλύνῃ τὰ χτεσινὰ σκοτάδια κι' ἕνα βούϊσμα, σὰν μιᾶς κυψέλης, ἀντιβοᾶ στοὺς αἰθέρες τὸ τραγούδι τῆς δουλειᾶς.

Ἔκανα τὸ καθῆκον μου ἀπέναντί σας—τώρα εἶναι ὥρα πιὰ νὰ γυρίσω στὴν μάννα μου. Πηδῶ σ' ἕνα ταξὶ καὶ τραβῶ γιὰ τὸ σπιτάκι μου. Ἡ ἀγωνία ποὺ ὑπεχώρησε πρὸς στιγμὴν ξαναθρονιάζεται τυραννικὰ στὴν καρδιά μου.

Θὰ τὴν βρῶ ἄραγε ζωντανή; ρωτιέμαι καὶ ξαναρωτιέμαι....

Καὶ τὴ βρῆκα ζωντανή. Ἡ μοιραῖα νύχτα ἔφυγε παίρνοτας μαζί της τὴν ἀρρώστεια της καὶ τὴν ἀγωνία μου. Ἡ εὐτυχία ποὺ νοιώθω δὲν περιγράφεται καὶ θέλω νὰ τὴν φωνάξω παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ νὰ προσθέσω!

Κάντε τὸ καθῆκον σας παντοῦ, πάντοτε ὑπὸ ὁποιεσδήποτε συνθῆκες καὶ ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἀνταμείψῃ.....

Αὐτὴ εἶναι νομίζω ἡ περίληψη τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ μας Σώματος.

Σπῦρος Πηλὸς καὶ Ἀλέκος Ἀγγελόπουλος

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» ἀπηχοῦν τὴν πνευματικὴ κίνηση τῶν ἀστυνομικῶν μας καὶ μαρτυροῦν περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς μορφώσεως αὐτῶν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει ν' ἀποτελοῦν τὸ ἐγκόλπιον ὅλων τῶν Ἀξιωματικῶν, Ἀρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων.

Εὔθυμο τετράωρο

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι..... οὐδὲν συνέβη.....»

***

Τὴ στιγμὴ ποὺ γράφω τοῦτες τὶς γραμμὲς εἶμαι πολὺ εὐδιάθετος.... Εὐδιάθετος, ἴσον χαρούμενος! Δὲν εἶν' ἔτσι; Νομίζω ὅτι ὅλοι σας θὰ συμφωνεῖτε.... Καὶ ὅμως! Δὲν εἶμαι καθόλου χαρούμενος....

Μᾶλλον κουρασμένος εἶμαι, γιατὶ πρὸ μιᾶς ὥρας γύρισα ἀπὸ τὸ τετράωρο 10—14 ..... Θὰ μοῦ πῆτε ἴσως ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ κοιμοῦμαι τώρα, ἀφοῦ αὐτὴν τὴν ὥρα ὅλος ὁ σοβαρὸς κόσμος κοιμᾶται! Συμφωνῶ ἀπόλυτα ἀγαπητοί μου. Ὀφείλω ὅμως νὰ σᾶς πῶ, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι προσπάθησα νὰ κοιμηθῶ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα. Μόλις γύρισα, ἀνέφερα στὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας: «Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω κ. Ὑπαστυνόμε ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τετραώρου 10—14, οὐδὲν συνέβη.....» «Ο ὐ δ ὲ ν;» Μεγάλο ψέμμα! Νὰ ξέρατε πόσα μοῦ συνέβησαν.....

Καὶ ὅμως! Στὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας εἶπα ὅτι «οὐδὲν συνέβη.....».

Παρέδωσα λοιπὸν ὑπηρεσία καὶ ἐν συνεχείᾳ... ἔφαγα! Θὰ τὸ μαντεύσατε ἄλλως τε αὐτό.... Ἐν συνεχείᾳ ἀνέβηκα στὸ θάλαμό μου, ἔβγαλα τὴ στολή μου, ντύθηκα τὶς πιτζάμες μου σὰν καλὸς ἄνθρωπος καί, ἐν συνεχείᾳ σὰν καλὸς ἀστυνομικός, ξάπλωσα στὸ κρεβάτι μου.

Μὰ ποῦ ὕπνος! Τὰ μάτια μου καρφώθηκαν στὸ ταβάνι τοῦ θαλάμου καὶ δὲν ἔλεγαν νὰ κλείσουν οὔτε γιὰ ἕνα λεπτό!

Στριφογύρισα ἀρκετὲς φορὲς στὸ κρεβάτι μου, προκάλεσα τὶς διαμαρτυρίες ἑνὸς συναδέλφου μου ποὺ τὸν ἐνόχλησε τὸ τρίξιμο τοῦ κρεβατιοῦ μου, —κοιμόταν, βλέπετε αὐτὸς— ἐπεκαλέσθην τὸ Θεὸ τοῦ ὕπνου μερικὲς φορές, ἀλλὰ τίποτα! Τίποτα ἀπολύτως! Ὁ ὕπνος δὲν φαινόταν πουθενά..... Ἀπογοήτευσις! Καὶ σκεφθῆτε ὅτι τὸ βράδυ θὰ ἔκαμνα ὑπηρεσία 2—6!..... Γι' αὐτό, ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ κοιμηθῶ. ! Μὰ ἀφοῦ ὁ εὐεργετικὸς ὕπνος δὲν φαινόταν διατεθειμένος νὰ μοῦ σφαλίσῃ τὰ βλέφαρα, ἀποφάσισα καὶ γώ.... ν' ἀντιδράσω! Μὲ τὸν τρόπο μου φυσικά.....

Ἀνασηκώθηκα λοιπὸν στὸ κρεβάτι μου, ἔβαλα τὶς κουβέρτες πίσω μου γιὰ ν' ἀκουμπάω, πῆρα κόλλες καὶ μολύβι καί..... ἀκοῦστε!, ἀκοῦστε νὰ σᾶς πῶ γιατὶ εἶπα παραπάνω ὅτι εἶπα ψέμματα στὸν Ἀξιωματικὸν Ὑπηρεσίας!.....

«Οὐδὲν συνέβη.....» Καὶ ὅμως!

***

Στὶς δέκα ἀκριβῶς, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μικρῆς μας φάλαγγος κατὰ δυάδας ἀρχαιότερος συνάδελφος, πρόσταξε:

—Ἄλτ!.....

Συμμορφωθήκαμε ὅλοι, χαιρετήσαμε καὶ διαλυθήκαμε,.... ἀκολουθῶντας ὁ καθένας ξέχωρο δρόμο γιὰ νὰ φθάσουμε στὶς σκοπιές μας.

Δὲν εἶχα κάνει πέντε—ἕξη βήματα καί, νὰ μιὰ γρηούλα. Ἔμενε στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου καὶ κυττοῦσε μὲ δέος τὸ συρφετὸ τῶν λεωφορείων, ταξί, τρόλλεϋμπάς, μοτοσακὸ καὶ κάθε εἴδους μεταφορικὸ μέσον ποὺ συναγωνίζοντο στήν..... συνοχή. Ἔκανε ἡ καημένη ἕνα βῆμα μπρὸς καὶ ἀμέσως γύριζε πανικόβλητη δύο βήματα πίσω!.... Κυττοῦσε τοὺς ἄλλους πού.... ἀψηφοῦσαν τὸν κίνδυνο καὶ περνοῦ-

σαν ἀπέναντι καὶ σταυροκοπιόταν! 'Αστυφύλαξ δὲν ὑπῆρξε στὴ διάβαση ἐκείνη, νὰ ρυθμίζῃ τὴν κυκλοφορία..... Καὶ ἡ ἄμοιρη περίμενε ποιὸς ξέρει πόση ὥρα.....

Μόλις μὲ εἶδε νὰ πλησιάζω, ἔλαμψε ἀπὸ χαρά! Ὄρθωσε τὸ κυρτωμένο ἀπ' τὰ χρόνια σῶμα της, ἄνοιξε διάπλατα τὰ χέρια της καὶ φώναξε:

'Ελᾶτε κυρία μου μαζί μου, τῆς λέγω.

—Ὄ'Ελα γυιέ μου! Ὄ'Ελα καὶ σὲ περίμενα τόσην ὥρα.....

—'Εμένα περιμένατε;

—'Εσένα. Τὸν 'Αστυφύλακα!.....

—Ὁρῖστε κυρία μου. Στὴ διάθεσή σας.

—Διάταξε παιδί μου τ' αὐτοκίνητα νὰ σταματήσουν γιὰ νὰ μπορέσω νὰ περάσω ἀπέναντι....

— Νὰ διατάξω;

— Ναί! 'Αστυφύλακας δὲν εἶσαι;

—'Ελᾶτε κυρία μου μαζί μου, τῆς λέγω.

— Μὰ θὰ μᾶς πατήσουν! 'Εσὺ δὲν φοβᾶσαι καθόλου;

—'Ελᾶτε. Δὲν πατοῦν τ' αὐτοκίνητα.....

Μ' ἀκολούθησε μὲ μικρὰ βηματάκια. Μόλις ὅμως φθάσαμε στὴ μέση τοῦ δρόμου, σταμάτησε ἀπότομα.

— Μὴ γυιέ μου! Μή! Θὰ μᾶς πατήσουν.... Μὴ θυσιάζεσαι γιὰ μένα.... Εἶσαι νέος καὶ πρέπει νὰ ζήσῃς.....

— Μὰ κυρία μου, ἐλᾶτε μαζί μου. Μὴ φοβᾶστε.....

'Εδέησε νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν θὰ μᾶς πατήσουν τ' αὐτοκίνητα. Καὶ περάσαμε..... σῶοι.!

— Θέλετε τώρα τίποτα ἄλλο;

—Ὄχι παιδί μου νὰ πᾶς στὸ καλό. Σ' εὐχαριστῶ πολύ, πάρα πολύ.... Καλὰ τὄλεγα ἐγὼ ὅτι σεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν φοβᾶστε τίποτα! Καλὰ ἔλεγα ὅτι σεῖς δίνετε στοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνο ποὺ οἱ ἄλλοι δὲν μποροῦν νὰ δώσουν.... 'Ο Θεὸς νὰ σᾶς ἔχῃ καλὰ ὅλους σας.... Ξέρετε τί ἔλεγα προχθὲς στὴ νύφη μου;.... Τῆς ἔλεγα ὅτι.....

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ ἔχω ὑπηρεσία, τὴν διέκοψα. Χαίρετε.

— Στὸ καλὸ παιδί μου.... Νὰ σὲ χαίρεται ἡ μανούλα σου....

Δὲν ἔκανα δυὸ—τρία βήματα κι' ἀκούω νὰ μοῦ φωνάζῃ.

— Ξέρετε κ. ἀστυφύλακα; Εἶμαι χήρα Συνταγματάρχου καὶ πάω νὰ πάρω τὴ σύνταξή μου.....

—'Αλήθεια; τῆς φώναξα ξεμακραίνοντας.

Καὶ σκέφθηκα: Γι' αὐτὸ μοῦ εἶπε «νὰ διατάξω» νὰ σταματήσουν τ' αὐτοκίνητα.....

***

Πέρασαν ὅμως δέκα λεπτὰ καὶ πρέπει νὰ προχωρήσω λίγο πιὸ σύντομα γιὰ νἄμαι στὸ καθωρισμένο σημεῖο ἐγκαίρως. Βαδίζω βιαστικά. Φθάνω καὶ ἀκολουθῶ κανονικὰ τὸ δρομολόγιό μου.

Διαβαίνω κάτι στενὰ δρομάκια, στρίβω στὴ μεγάλη καμπὴ καὶ νἄμαι στὴ πολυάνθρωπη λεωφόρο. Σὰν μυρμηγκοφωλιὰ τοῦτος ὁ κόσμος πηγαινοέρχεται!

Μπαίνει στὰ καταστήματα, ψωνίζει..... Νὰ μιὰ κοπελίτσα! Ξεπετάχθηκε ἀπὸ ἕνα κομμωτήριο μ' ἕνα πενηντάρικο στὸ χέρι.....

Τὴν παρακολουθῶ μὲ τὸ βλέμμα μου. Σὰν πεταλουδίτσα πεταχτή, ντυμένη στὰ ὁλόλευκα, πηγαίνει σ' ἕνα περίπτερο..... Κάτι λέει στὸν πωλητή! Φεύγει μὲ κατσουφιασμένο λίγο τὸ γελαστὸ πρόσωπό της καὶ πηγαίνει σ' ἕνα ἄλλο περίπτερο. Φεύγει κι' ἀπὸ κεῖ, κάνοντας μία χειρονομία ἀπογοητεύσεως..... Πλησιάζει ἕναν εἰσπράκτορα στὴ στάση τῶν λεωφορείων. Κάτι τοῦ λέει καὶ αὐτουνοῦ, κάτι τῆς λέει κι' αὐτός.... Μὰ φεύγει πάλι, τρέχοντας τώρα καὶ περνάει νευριασμένη ἀπὸ μπροστά μου, χωρὶς νὰ μὲ προσέξῃ.... Τὴν κυττῶ καὶ μοῦ φαίνεται ἕτοιμη νὰ βάλῃ τὰ κλάμματα!.... Προχωρεῖ λίγο καὶ ἀποτείνεται σ' ἕναν καστανᾶ.... (πάντοτε μὲ τὸ πενηντάρικο στὸ χέρι). Κάτι τῆς λέγει ὁ καστανᾶς σηκώνοντας τοὺς ὤμους του.... Ἐκείνη τοῦ μιλάει νευριασμένη, παίρνει μιὰν ἀπότομη στροφὴ καὶ φεύγει.....

— Κουνάει τὸ κεφάλι του ὁ καστανᾶς καὶ φωνάζει:

— Κάστανα ζεστά!.....

Νάτην πάλι!.... Πάλι πρὸς ἐμένα ἔρχεται!.... Εἶναι χλωμὴ καὶ ἀγανακτησμένη, καθὼς μοῦ φαίνεται. Ξάφνου, μὲ βλέπει καὶ τὸ πρόσωπό της φωτίζεται! Μὲ πλησιάζει πηδῶντας, χαρούμενη λίγο, καὶ κυττάζοντάς με κατάματα, ἐνθουσιασμένη λὲς καὶ ἀνακάλυψε τοὺς θησαυροὺς τοῦ Σολομῶντος, ἀναφωνεῖ, προτείνοντάς μου τὸ πενηντάρικο.

— Κύριε ἀστυφύλακα, κανεὶς δὲν μοῦ τὸ χαλάει!!! Χαλᾶστε το σεῖς..... Καὶ εἶπε τὸ «χαλᾶστε το, ἐσεῖς» ἀρκετὰ.... ἐπιτακτικά!.... Καὶ μὲ ὕφος θυμωμένο!

Τὴν κυττάζω κάνοντας ὅτι δὲν καταλαβαίνω.

—Ἀκούσατε τί σᾶς εἶπα; Γρήγορα! Περιμένει ἡ κυρία τὰ ρέστα της..... Ἄχ θεέ μου.....

Καὶ κτυπάει τὰ πόδια της στὸ πεζοδρόμιο!.....

Μοὺ κάνει ἐντύπωση ἡ..... ἀναίδεια τούτου τοῦ παιδιοῦ!

Ξαφνικὰ θυμᾶμαι ὅτι προχθὲς πληρωθήκαμε καὶ ὁ καλός μας ὁ ταμίας μᾶς ἔδωσε ὅλο δεκάρικα καὶ μερικὰ χιλιόδραχμα. Σκέπτομαι νὰ τὴν ἀφήσω νὰ περιμένῃ λίγο, νὰ τῆς περάσουν τὰ νεῦρα. Μοῦ κάνει ἐντύπωση τὸ πεῖσμα, ἡ ἀφέλεια, ἡ ἀγένεια τούτου τοῦ μικροῦ ἀγγέλου. Ἀλλὰ δὲν βαρυέσαι, λέω μέσα μου. Ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπομονή, μεγάλη ὑπομονή.....

Καὶ ἀντοχὴ στὰ νεῦρα του! Ἰδίως ὅταν ἔχῃ νὰ κάνῃ μὲ γυναῖκες.....

Καὶ αὐτὴ ποὺ ἔχω τώρα μπροστά μου εἶναι μιὰ γυναίκα!

Μιὰ γυναίκα ἐν μικρογραφία... Καὶ οἱ γυναῖκες εἶναι.... γυναῖκες.....!

Βγάζω τὸ... χρηματόδεμά μου καὶ τῆς μετρῶ!

Βάζω τὸ χέρι στὴν τσέπη μου, βγάζω τό..... χρηματόδεμά μου καὶ τῆς μετρῶ! Ἕνα, δύο, τρία, τέσσαρα δεκάρικα. Συμπληρώνω καὶ κάτι χιλιάρικα,... πέντε..... Ἀγαλίασις! Ξεσυννέφιασμα! Αἰθριότης!..... Ὁ Ἥλιος ξανάλαμψε στὸ πρόσωπό της! Μοῦ δίνει τὸ πενηντόδραχμο καί..... συντετριμμένη μοῦ λέγει:

— Μὲ συγχωρεῖτε κύριε! Συγγνώμην.... Ἐγὼ ἐννοοῦσα ὅταν σᾶς ἔλεγα νὰ μοῦ τὸ χαλάσετε, νὰ πᾶτε σεῖς στὸν περιπτερᾶ, στὸν καστανᾶ, στὸν εἰσπράκορα, γιατὶ σὲ σᾶς.... στὸν ἀστυφύλακα..... ποτὲ δὲν θὰ λέγαν ὄχι!!!! Ἐγὼ ποτὲ δὲν

φανταζόμουνα ὅτι σεῖς θὰ εἴχατε ψιλὰ γιὰ νὰ μοῦ χαλάσατε τὸ πενηντάρικο.... 'Αφοῦ δὲν ἔχουν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ὁλόκληρες..... ἐπιχειρήσεις! Πῶς θὰ ἔχετε σεῖς;

—Ἔτσι νομίζεις;

—'Αμέ; Ἔτσι νόμιζα.

Μένει γιὰ λίγο συλλογισμένη. Καὶ κατόπιν:

— Μωρέ, καλὰ μᾶς ἔλεγε μιὰ μέρα τ' ἀφεντικό μας! Γ ι ὰ ὁ, τ ι δ ή π ο τ ε ζ ή τ η μ α, ζ η τ ή σ α τ ε τ ὸ ν ἀ σ τ υ ν ο μ ι κ ό! Μᾶς ἔλεγε ὅ,τι, ὅτι κι' ἂν θελήσουμε, νἄρθουμε σὲ σᾶς.... Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν καλοπίστευα.....

— Τώρα τὸν πιστεύεις;

—'Αλλά; τώρα! Τώρα τὸν παραπιστεύω....

Μ' ἄφησε κι' ἔφυγε τρεχάτη, ἀνεμίζοντας τὰ δεκάδραχμα..... καὶ τὰ χιλιόδραχμα.....

***

Βαδίζω. Ἡ ὥρα εἶναι 12 καὶ ἡ κίνησις στοὺς δρόμους ὅσο πάει καὶ μεγαλώνει. Παρατηρῶ ἕναν γέρο χωρικό, φορτωμένον ἕνα ταγάρι στὸν ὦμο του. Φορεῖ τὸ σκοῦφο του—ἕνα μάλλινο καπέλλο μὲ γεῖσο—καὶ στὸ χέρι ἔχει τὴν γκλίτσα του.....

Τὸν κυττάζω καὶ κάνω διάφορες σκέψεις.... Συγκρίνω αὐτὸν τὸν λεβεντόγερο μὲ τοὺς ἄλλους ποὺ βαδίζουν πλάϊ του, τοὺς «πρωτευουσιάνους». Ἔρχεται καταπάνω μου, ἀφήνει κάτω τὸ ταγάρι του καὶ μὲ χαιρετᾶ βγάζοντας τὸ σκοῦφο του.

'Ακοῦστε. Θὰ πᾶτε στὴν ὁδὸν Κανάρη, ἀριθ. 80.

— Γειά σ' ὀρ' παλληκάρι μ'.

— Γειά σου παππού.

— Οὐρὲ πιδὶ μ' ποῦ μὲν' οὐ Θανάης οὐ Καραφουτιᾶς;

— Πῶς εἶπατε;

— Οὐ Θανάσης οὐ Καραφουτιᾶς, σ' λιέου, ποῦ μέν';

(Πολὺ παληό, θὰ μοῦ πῆτε, ἔ;)

Ξύνω τὸ κεφάλι μου. Καταλαβαίνω!.... 'Ο γέρος τὴν ἔπαθε σὰν πολλοὺς ἄλλους....

—Ἔλα ντέ! Ποῦ μένει; 'Απορῶ τώρα καὶ γώ.....

— Εἶσι πουλιτσμάνους....;

— Ναί!

— Κι' δὲν ξέρς ποῦ βρίσκιτ' οὐ Καραφουτιᾶς οὐ Θανάης, ἀπ' τ' Κολουπιτνίτσα; Τί διάουλου ξέρς;.....

— Γιὰ στάσου γέρο. Ἔχεις τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Καραφωτιᾶ;

— Τί διεύθυνσ' ρέ; ! Σ' ν' 'Αθήνα μέν! Οὔλ' ἡ 'Αθήνα τοὺν γνουρίζ'. Εἶνι γραμματιζούμινους! Στοῦ χουριὸ ὅταν ἤταν πῆγι δυὸ τάξεις στοὺ Σχουλαρχείου.... Κ' δῶ ἔχ' μιγάλου μαγαζί. Κι' οὔλους οὔ κόσμους τοὺν γνουρίζ'! Δὲν ντρέπισι σύ, πουλιτσμάνους κι' νὰ μὴ γνουρίζς—'ποῦ μέν'; Οὐ κόσμους λέει στοὺ χουριὸ οὐότ' σεῖς οἱ πουλιτσμάν' ξέριτι τοὺ κάθι τί!.... Κι' τ' λόγου σ' δὲν ξέρς τοὺ Θανάσ' τοὺ Καραφουτιᾶ μι' τοῦ μιγάλου μαγαζί;.....

Σκέφτομαι μὲ τὶ τρόπο θὰ τὸν διευκολύνω....

—Ἔχετε συγγενεῖς ἐδῶ;

— Οὐόχ! Κανέναν δὲν ἰέχου!.....

—.....

Ἔξαφνα μιὰ φαεινὴ ἰδέα μοὔρχεται στὸ νοῦ.

— Δὲν μοῦ λέτε, μένει πολλὰ χρόνια στὴν Ἀθήνα ὁ Καραφωτιᾶς;

—Ἀπ' τοῦ τριγιάντα!.....

— Γιὰ περίμενε λίγο.

Μπαίνω σ' ἕνα κατάστημα. Μήπως μαντέψατε τί θὰ ἔκανα;... Ὄχι;..... Ἀκόμα;.... Μπαίνω λοιπὸν καὶ ζητῶ τόν.... τηλεφωνικὸ κατάλογο! Ξεφυλλίζω. Καρ—Καρατ—Καραφωτιᾶς Ἀθανάσιος—Ἔμπορος, τηλ. 888.888 ὁδὸς Κανάρη 80.

Βγαίνω. Ὁ γέρος μὲ κυττᾶ ἀνυπόμονα.

—Ἰέ; Τί ἰέκανις; Τοὺν ξέρουν αὐτοίν;

— Οὐόχ'! τοῦ ἀπαντῶ καὶ γώ!

— Κι' τώρα; Τί θὰ γίνου' γὼ οὑ ἔρμους μέσα σ' αὐτὴν τ'πουλιτεία; Θὰ χαθοῦ! Κι' δὲν ἰέχου κι' εἰσιτήρια νὰ γυρίσου πίσου στοὺ χουριό.....

Τραγωδία!!....

—Ἀκοῦστε. Θὰ πᾶτε στὴν ὁδὸν Κανάρη, ἀρ. 80. Θὰ πάρετε αὐτὸ τὸ λεωφορεῖο τὸ μεγάλο ποὺ ἔρχεται τώρα καὶ θὰ κατεβῆτε στὴν πλατεῖα Κολωνακίου. Ἐκεῖ, ρωτῆστε γιὰ τὸν ἀριθμὸ καὶ θὰ σᾶς ποῦν....

— Μ' λιὲς ἀλήθεια οὐρέ; Ἢ μι' κουρουιδεύς;

—Ἀλήθεια! Ἀλήθεια σᾶς λέγω.....

— Κι' πῶς τοὺ βρῆκεις;

—Ἔλα ντέ! Πῶς τὸ βρῆκα; Ἀλλὰ πηγαίνετε, πηγαίνετε πρὶν φύγει τὸ λεωφορεῖο....

— Οὔ! Ρὲ μαννοῦλα μ'. Ζ ή τ ο υ ἡ Ἀ σ τ υ ν ο υ μ ί α.....

Σκοντάφτει στὴ σκάλα τοῦ λεωφορείου καὶ ἀνεβαίνει καὶ... πάει.....

***

Προχωρῶ ἀκολουθῶντας τὸ δρομολόγιό μου. Ἡ ὥρα εἶναι τώρα 13.30' περίπου. Βρίσκομαι ἔξω ἀπὸ ἕνα ἐστιατόριο. Λαχταριστὲς μυρουδιὲς φθάνουν καὶ μοῦ κεντοῦν τὴν ὄρεξη.... Πελάτες δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη, καὶ ὁ Καταστηματάρχης κάθεται στὴν πόρτα μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια καὶ τὴν πετσέτα στὸν ὦμο.... καὶ περιμένει. Ἔχει στολίσει τὰ τραπέζια μὲ λουλούδια καὶ μὲ ὁλόλευκα καθαρὰ τραπεζομάνδηλα....

Νὰ μιὰ πελάτις! Ψηλή, λικνιστή, ἀδύνατη, ξανθειά. Φορεῖ καπέλλο καὶ τὸ πρόσωπό της τὸ σκεπάζει ἕνα μαῦρο βέλο. Μπαίνει καὶ κάθεται....

Ἐσύ!... βῶδι!!!, μοῦ λέγει!

Κάνω νὰ προχωρήσω, ὅταν ἔρχεται τρέχοντας ὁ καταστηματάρχης καὶ μοῦ λέει ἀγανακτησμένος, ἀναστατωμένος.

—Κύριε Ἀστυφύλακα! Ἐλᾶτε μιὰ στιγμή.... Ἐλᾶτε νὰ τὴν δῆτε!.... Μὲ εἶπε βῶδι!!!.... Ἄκου! Ἐμένα νὰ πῇ βῶδι!!....

— Νὰ τῆς κάνετε μήνυσι ἐπὶ ἐξυβρίσει κύριε.....

— Σᾶς παρακαλῶ, ἐλᾶτε μιὰ στιγμή!.... Φαίνεται διατεθειμένη νὰ μοῦ πῇ κι' ἄλλα πολλά..... Βρίζει!....

Τὸ ὕφος του ἦταν..... ἀξιολύπητο! Τὸν ἀκολούθησα λοιπόν. Μπαίνοντας

μέσα, μὲ βλέπει ἡ κυρία μὲ τὸ βέλο καὶ μοῦ κάνει νόημα νὰ πλησιάσω.... Συμμορφώνομαι καὶ πηγαίνω στὸ τραπέζι της.

—'Εσύ.... βῶδι!!!, μοῦ λέγει!

— Εὐχαριστῶ γιὰ τό.... κοπλιμέντο!.... Εἶσθε πολὺ εὐγενής!

—Ὦωωω! Γιές! Ἴγγλις.... εὐγενικοί, εὐγκενεῖς....

— Τὸ βλέπω!!....

'Ο Καταστηματάρχης μὲ πλησιάζει.

— Ξένη εἶναι;....

— Ναί! Εἶναι 'Αγγλίδα.... Καί, δυστυχῶς γιὰ σᾶς κύριε.... Ξέρετε, ὑπάρχει ἡ ἑτεροδικία.....

—Ἑτεροδικία; 'Εγὼ θὰ τῆς κάνω μήνυση καὶ στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου νὰ πάῃ!....

'Η κυρία φαίνεται νὰ μὴν καταλαβαίνει ἀπ' ὅτι λέμε ἐμεῖς. Κυττᾷ ἐμβριθῶς τὸν κατάλογο καὶ μοῦ λέγει πάλιν.

—'Εσύ.... βῶδι.....

Νοιώθω τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴν ἁρπάξω ἀπ' τὰ μαλλιά! Μά.... συγκρατιέμαι..

—'Εγκώ.... ἀγγελάδα.... μοῦ ξαναλέει!

—Ἔ! τώρα κἄτι πάει κι' ἔρχεται!, λέγω κατ' ἰδίαν.

— Λοιπόν, ἐγκώ.... ἐσύ..... γάμο κάμουμε.... τί γίνεται; μοῦ λέει!

'Απορῶ! Ἔξαφνα μιὰ φαεινὴ ἰδέα μοὔρχεται στὸ νοῦ!

— Μοσχαράκι!!! Φωνάζω.....

—Ὦωωω! Γιές!.... γιές.... μοσχαράκι τέλω νὰ φάω.... καὶ ντὲν θυμᾶμαι πῶς τὸ λένε.....

— Τρέξε χριστιανέ μου, λέγω στὸν καταστηματάρχη. Μοσχαράκι θέλει νὰ φάῃ ἡ κυρία καὶ μᾶς παιδεύει καί.... μᾶς βρίζει τόσην ὥρα! .....

'Ο καταστηματάρχης τρέχει νὰ σερβίρῃ στὴν κυρία. Σὲ λίγο ἔρχεται.

— Γιατί, ντὲν λέτε.. κατάλογκο.... μοσχαράκι;

—!!!!..... (Τσιμουδιὰ ὁ καταστηματάρχης).

Θεώρησα τὴν ἀποστολή μου λήξασα ἐκεῖ μέσα καὶ ἑτοιμαζόμουν νὰ φύγω. Ρωτῶ τὸν καταστηματάρχη φεύγοντας:

— Θὰ τὴν μηνύσετε τώρα;

—Ὄχι, ὄχι κύριε πόλισμαν!.... τώρα τῆς τὸ συγχωρῶ! Λεπτὰ θὰ μ' ἀφήσει βλέπετε!.....

— Τότε, νὰ σᾶς μηνύσω ἐγὼ πού.... δὲν γράψατε στὸν κατάλογο τὸ μοσχαράκι ἐνῷ ἔχετε παρασκευάσει;....

— Γιὰ τὸ Θεό! Μή, μὴ κ. 'Αστυφύλακα! Δὲν τὸ ξανὰ κάνω.....

Ἔφυγα. Στὸ δρόμο ἀναρρωτήθηκα τί μπορεῖ νὰ γινόταν ἂν δὲν συνεννοούμεθα μὲ τὴν ξένη.... Εὐτυχῶς ὅμως!....

***

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι, ... οὐδὲν συνέβη». Ποῦ νὰ ξέρατε κ. 'Υπαστυνόμε πόσα μοῦ συνέβησαν!!! Καὶ μόνον αὐτά; 'Αλλὰ ἄλλη φορὰ θὰ σᾶς πῶ καὶ τ' ἄλλα.... Μαζὶ μὲ κεῖνα ποὺ θὰ μοῦ ξανασυμβοῦν στὸ τετράωρο.

Χ. Στ—ς
'Αστυφύλαξ

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΧΑΡΚΟ

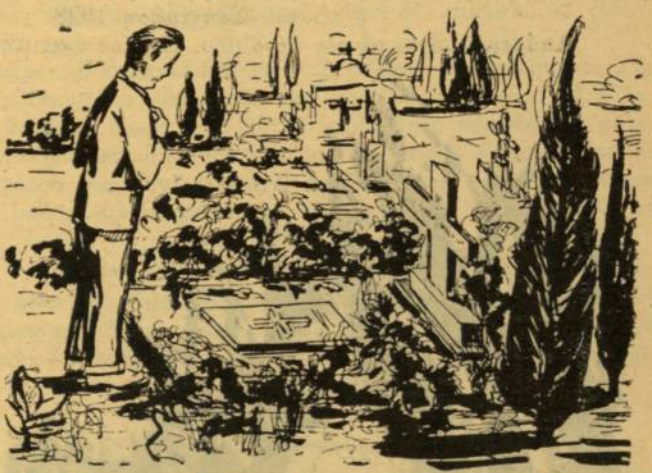
Μ. ΝΙΚΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΝΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— ΙΒ —

«Παρακολούθησα τὴν κηδεία της μέχρι τοῦ τάφου, ποὺ ἔδωσα ἐντολὴ νὰ » εἶναι ἀνθοστόλιστος.

« Ὁ πόνος μου, ἔγινε πόνος ὅλου τοῦ νησιοῦ καὶ τότε κατάλαβα πὼς μιὰ » γοητεία ποὺ ἀσκοῦσε ἡ Καίτη, ἦταν αἰτία νὰ πενθήσουν ὅλοι οἱ κάτοικοι γιὰ τὸ » χαμό της. Γιὰ μένα » ὅμως, χάθηκε κάποια » ἀνώτερη ὕπαρξη, για- » τὶ δὲν ἦταν μόνο ἡ γυ- » ναῖκα μὲ τὴν εὐαίσθη- » τη ψυχή· ἦταν ἡ γυ- » ναῖκα, ποὺ ἐθυσίασε » κάτι, στὸ ὁποῖο πί- » στευε, γιὰ νὰ δώσῃ » σὲ μένα τὴν εὐτυχία, » ὅταν ἐγὼ νόμιζα ὅτι » θὰ τῆς· χάριζα μέρος » ἀπὸ τὴν δική μου εὐ- » τυχία, ἐνῷ τά πάντα » ἀνῆκον σ' αὐτή.

Παρηκολούθησα τὴν κηδεία της μέχρι τοῦ τάφου, ποὺ ἔδωσα ἐντολὴ νὰ εἶναι ἀνθοστόλιστος.

« Κάποια σημεί- » ωσι στὸ ἡμερολόγιό » της ποὺ μοῦ ἀνήκει » καὶ ποὺ δὲν θὰ τὸ » ἰδῇ ποτὲ μάτι ἀνθρώ- » που μοῦ τὸ λέει.

« Εὑρῆκα γράφει, τὴν εὐτυχία στὸν ὕπνο, ποὺ μοῦ χαρίζει ἡ μορφίνη. Τὴ ζωή » μου τὴν κάνει μιὰ στιγμή, τὴ μηδενίζει· μὲ φέρνει στὸν πνευματικὸ κόσμο ἀπὸ » τὸν ὁποῖο πλάστηκα. Θέλησα νὰ προσφέρω στὸν ἑαυτό μου τὸν αἰώνιο ὕπνο καὶ » μὲ ἐμπόδισε ἕνας νέος. Πιστεύει νὰ μοῦ χαρίσῃ κάποια εὐτυχία, ἐνῷ ἐγὼ ἤμουν » εὐτυχισμένη ἔτσι ποὺ ἤμουν. Ἀλλὰ γιατὶ νὰ τὸν πικράνω; βρίσκει τὴν εὐτυχία » στὴν ζωὴ ποὺ ἐγὼ τὴν κάνω νὰ μικραίνῃ, ἐνῷ αὐτὸς καταβάλει κάθε προσπάθεια « νὰ τὴν μακραίνῃ».

Ἡ φωνὴ τοῦ Μόρφη ὅταν πλησίασε στὸ τέλος τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἔσβυνε, τὸ κεφάλι του ἔγυρε πάνω στὸ στῆθος του καὶ ὅταν εἶπε τὰ τελευταία λόγια, στάθηκε ἀρκετὰ λεπτὰ ἀκίνητος, σὰν νὰ προσπαθοῦσε νὰ διαλύσῃ τ' ὄνειρο ποὺ ἔβλεπε κι' ὕστερα, στράφηκε σὲ μένα καὶ μὲ κάποιο ἀνεπαίσθητο πικρὸ μειδίαμα στὰ χείλη του μοῦ λέγει:

« Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ εἶχες τὴν καλωσύνη νὰ μ' ἀκούσῃς· ν' ἀκούσῃς τὴν ἱστο-» ρία ἑνὸς ἀλήτη, ἑνὸς ποὺ ζητάει τὴ λήθη στὸν ὕπνο, στὴν ἀφάνεια.

« Πέρασαν ἀπὸ τότε δέκα χρόνια· γιὰ μένα ὅμως αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν ἦσαν » παρὰ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας. Τὴ συνέχεια τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἂν ἔχῃς τὴν καλωσύνη » θὰ τὴν εὕρῃς μέσα στὰ χαρτιὰ αὐτὰ τὰ βρώμικα, ποὺ σοῦ ἔδωσα».

Σηκώθηκε καὶ περπατῶντας σὰν σκιά, μὲ τὰ κουρέλια του, κατέβηκε τὴ σκάλα. Τὸν συνώδευσα μέχρι τὴν ἐξώπορτα καὶ τοῦ ἔσφιξα τὸ χέρι, χωρὶς νὰ μπορῶ νὲ εἰπῶ τίποτε. Ὁ μεγάλος πόνος τοῦ ἀλήτη αὐτοῦ μ' ἔκανε νὰ τὸν σεβαστῶ. Ὕστερα ἀνέβηκα πάλι στὸ γραφεῖο μου καὶ πῆρα τὸ δέμα τοῦ Μόρφη. Τὸ ξετύλιξα· εἶχε γραφῆ κάποια ἱστορία περίεργη. Ἦταν τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ἀλήτη Μόρφη.

Διάβασα τὸ πρῶτο κομάτι, ποὺ ἔπεσε στὰ μάτια μου, ἄθελά μου συνέχισα τὸ δεύτερο, τὸ τρίτο καὶ πρέπει νὰ μοῦ ἔκαμαν μεγάλη ἐντύπωσι γιατὶ ἐξακολούθησα τὸ διάβασμα χωρὶς νὰ σηκωθῶ καθόλου νὰ κοιμηθῶ. Ἔτσι καθιμένος στὸ γραφεῖο μου διάβαζα ὁλονυχτὶς τὰ χειρόγραφα τοῦ Μόρφη, ποὺ ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε ἦταν ἡ συνέχεια τῆς ἱστορίας, τὴν ὁποία μοῦ διηγήθη τὸ βράδυ ἐκεῖνο καὶ ποὺ τὴ δίνω παρακάτω, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι γραμμένη στὰ κουρελιασμένα χαρτιὰ τῶν κιβωτίων, στὰ περιθώρια διαφόρων κομματιῶν ἐφημερίδων καὶ στὸ πίσω μέρος ποικίλων διαφημήσεων ἐμπορευμάτων, θεατρικῶν ἔργων ἢ κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

5 τοῦ Σεπτέμβρη 1928

Ἀπόμεινα μόνος μὲ τὸν πόνο μου. Πέρασε ἕνας μῆνας ἀπὸ τὸ χαμὸ τῆς Καίτης καὶ γὼ αἰσθανόμουνα σὰν νὰ μὴν ὑπάρχω. Στόλισα τὴν κάμαρά της καὶ τὴν ἔκλεισα, ἀλλὰ τίποτε δὲ μπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃ ἐκεῖνο ποὺ ἔχασα. Ἐπίστευα ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι στὴ ζωή, τώρα ὅμως θυμοῦμαι τὰ λόγια τῆς Καίτης καὶ νοιώθω πὼς κάποια θυσία ἔκαμε γιὰ μένα στὰ δυὸ χρόνια ποὺ ζήσαμε μαζί. Γυρίζω μέσα στὸν κῆπο καὶ νομίζω πὼς τὴ βλέπω παντοῦ νὰ μοῦ χαμογελᾶ εὐχαριστημένη, ἐνῶ ἐγὼ πονῶ περισσότερο...

Γυρίζω μέσα στὸν κῆπο καὶ νομίζω πὼς τὴν βλέπω παντοῦ νὰ μοῦ χαμογελᾶ εὐχαριστημένη....

Πῆρα ἀπόφασι νὰ φύγω ἀπὸ τὸ νησί. Βρῆκα μάλλιστα κάποιον γαιοκτήμονα ποὺ ἀγόρασε σὲ καλὴ τιμὴ τὸ σπιτάκι μας. Ἐμάζεψα διάφορα μικροπράγματα τῆς Καίτης καὶ τὰ τοποθέτησα μέσα σὲ μιὰ μικρὴ καλλιτεχνικὴ κασετίνα. Πῆρα καὶ μιὰ μικρὴ θήκη ἀπὸ χρυσὸ

καὶ ἐλεφαντοστό, ὅπου τοποθετοῦσε τὴ μορφίνη, ποὺ τόσον καιρὸ μοῦ τὴν ἔκρυβε καὶ τὴ φανέρωσε μόνο στὸ μελωδικό της τραγοῦδι, ποὺ πῆρε μαζὶ καὶ τὴ ψυχή της. Εἶχε παραδοθῆ στὸ ναρκωτικό, στὸν πανάρχαιο, στὸν αἰώνιο Θεὸ τοῦ ὕπνου.

Ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες ἔφυγα ἀπ' τὸ νησάκι ποὺ μᾶς φιλοξένησε καί, ὅπου ἄφησα τὴν εὐτυχία μου, παίρνοντας μαζί μου τὸν πόνο. Ἐλπίζω ὅταν περιπλανηθῶ σ' ἄλλους τόπους νὰ λησμονήσω. Ἴσως δὲ νὰ μπορέσω νὰ βρῶ τὴ δύναμί μου ποὺ μὲ ἐγκατέλειψε.

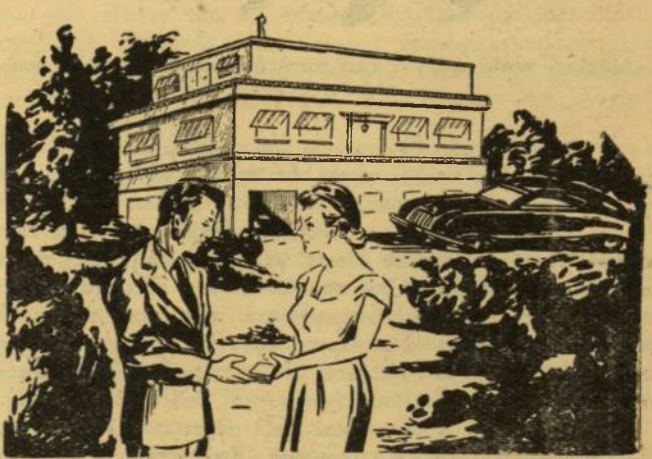
8 τοῦ Νοέμβρη 1928

Τὸ χαμόγελο τῆς Καίτης μὲ παρακολουθῆ παντοῦ. Εἶναι ἀδύνατο νὰ λησμονήσω. Ἔχω τώρα 20 μέρες, ποὺ μπῆκα στὴν ὑπηρεσία μιᾶς πλουσίας κυρίας στὴ Ρώμη. Τὰ λεπτά, ποὺ πῆρα ἀπὸ τὸ σπίτι σχεδὸν τὰ μοίρασα ὅλα στοὺς πτωχούς. Μοῦ εἶχαν ἀπομείνει μερικὲς χιλιάδες ποὺ τὶς κατάθεσα σὲ μιὰ Τράπεζα. Ἐργάζομαι τώρα στὸ αὐτοκίνητο τῆς κυρίας, ποὺ φαίνεται ὅτι κάτι ἔχει καταλάβει ἀπὸ τὸν πόνο μου. Νομίζω μάλλιστα (ἴσως νὰ πλανιέμαι) πὼς μοῦ φέρεται μὲ περισσότερη οἰκειότητα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἶμαι πρόθυμος στὴ δουλειά. Θέλω νὰ ἐργάζωμαι πολὺ γιὰ νὰ μὴ μοῦ μένῃ καιρὸς νὰ σκέπτωμαι. Ἔπαψα πλέον νὰ γράφω. Προχθὲς πῆγα στὸ πρακτορεῖο τῶν ἐφημερίδων καὶ πῆρα ἕνα περιοδικὸ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Οἱ κύκλοι, ποὺ εἶχαν συνηθίσει νὰ μὲ διαβάζουν ἔχουν ἀνησυχήσει γιὰ τὴν αἰφνίδια ἐξαφάνισή μου. Δὲν σκοπεύω νὰ γράψω πιά, γιατὶ δὲν πιστεύω σὲ τίποτε ἀπ' ὅσα ἔγραφα ἄλλοτε.

Ἡ κυρία μου μιὰ μέρα μὲ παρακολουθοῦσε ποὺ ἔπλενα τὸ αὐτοκίνητο. Τὴν εἶδα στὸν καθρέπτη τοῦ αὐτοκινήτου. Φαίνονταν σὰν κάτι νὰ ἐσκέπτετο μὲ εὐχαρίστηση γιὰ μένα. Ὅταν ἔστρεψα ὅμως πρὸς αὐτὴν ὑποκρίθηκε πὼς δὲν μὲ ἀντελήφθη. Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν ἀνήκω στὴ δική της τάξη καὶ ἀποφεύγω νὰ συζητῶ πολύ, μὲ τὸ προσωπικὸ τοῦ μεγάρου της, ἔτσι ποὺ ἔχω σχεδὸν ἀπομονωθῆ. Σκέπτομαι αὔριο νὰ πάω στὴν κυρία μου νὰ μὲ πληρώσῃ καὶ νὰ φύγω. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μείνω περισσότερον ἐκεῖ.

14 τοῦ Νοέμβρη 1928

Ἐταράχθη ἡ κυρία, ὅταν τῆς εἶπα τὴν ἀπόφασί μου, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ τὸ κρύψῃ. Δὲν ξέρω τί αἰσθάνεται γιὰ μένα αὐτή. Ἴσως κάποιον οἶκτο. Μὰ αὐτὸ μὲ πειράζει πολύ. Θέλω νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται κανεὶς γιὰ μένα, θέλω ν' ἀπομείνω μονάχος, ὁλομόναχος. Μοῦ ἔδωσε τὸ μισθό μου καὶ μὲ ἀποχαιρέτησε ψυχρά. Ὅταν πέρασα τὴν ἐξώπορτα τὴν πῆρε τὸ μάτι μου ποὺ ἦταν στὴν βεράντα καὶ μὲ παρακολουθοῦσε. Αὐτὸ μὲ πείραξε πιὸ πολὺ καὶ ἐπετάχυνα τὸ βῆμα μου. Περπάτησα τέσσερες μέρες. Ρωτῶντας τοὺς χωριάτες ἔμαθα πὼς ὑπάρχει ἕνα ἀγρόκτημα μεγάλο ὅπου εὔκολα μπορεῖ νὰ δουλέψῃ κανείς. Νομίζω πὼς εἶμαι ἀρκετὰ δυνατὸς γιὰ νὰ

Μοῦ ἔδωσε τὸ μισθό μου καὶ μὲ ἀποχαιρέτησε ψυχρά.

μπορῶ ν' ἀντέξω στὴ δουλειὰ τοῦ χωραφιοῦ καὶ δὲν ἐδίστασα νὰ παρουσιαστῶ στὸν γαιοκτήμονα, ἕναν ἀγαθὸ Ἰταλό, ποὺ μὲ ἐδέχθη στὴν ὑπηρεσία του μὲ κάποιο δισταγμὸ γιατὶ τὸ παρουσιαστικό μου τὸν ἔκανε ν' ἀμφιβάλῃ ἂν μπορῶ νὰ τὰ βγάλω πέρα μὲ τὶς σκληρὲς ἀγροτικὲς δουλειές. Ρίχτηκα ὅμως στὴν δουλειὰ μὲ ὄρεξη καὶ προσπαθοῦσα νὰ κουράζω ὅσο μποροῦσα περισσότερο τὸν ἑαυτό μου γιὰ νὰ κοιμᾶμαι τὸ βράδυ βαθειὰ καὶ νὰ μὴ σκέπτωμαι τίποτα. Ξυπνῶ τὰ χαράματα καὶ ἀρχίζω τὸ ὄργωμα τῆς γῆς· παρακολουθῶ τὸ ἀλέτρι ποὺ ἀνοίγει τ' αὐλάκια στὸ πλούσιο χῶμα καὶ σκέπτομαι πὼς αὐτὴ ἡ ζωὴ ἡ κουραστικὴ ἀλλὰ φυσικὴ θὰ μὲ ὠφελήσῃ. Συνεχίζω τὴ δουλειὰ ἀκόμη καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ βασίλεμα τοῦ ἥλιου, ὡς ποὺ νὰ γίνῃ πυκνὸ σκοτάδι. Τὰ βουβάλια κουράζονται κι' αὐτὰ καὶ τότε αἰσθάνομαι εὐχαρίστηση, γιατὶ ὁ πόνος μου πνίγεται στὸν ὑδρῶτα, ποὺ στάζει ἀπὸ τὸ μέτωπό μου. Συχνὰ μ' ἐπισκέπτεται στὸ περίπτερο ὅπου κοιμᾶμαι ὁ γαιοκτήμονας καὶ φαίνεται σὰν νὰ ἐκδηλώνῃ σὲ μένα κάποια ἰδιαίτερη συμπάθεια. Προχθὲς κτυπῶντάς με στὸν ὦμο μοῦ λέγει. «Δὲν εἶναι παιδί μου γιὰ σένα αὐτὴ ἡ δουλειά, μὰ νὰ μὴ κουράζεσαι πολύ».

«Δὲν εἶναι παιδί μου γιὰ σένα αὐτὴ ἡ δουλειά, μὰ νὰ μὴ κουράζεσαι πολύ».

Δὲν ἀκούω ὅμως τίποτε ἀπὸ αὐτά. θέλω νὰ κουράζω πολὺ τὸ κορμί μου γιὰ νὰ ξεχνῶ. Οἱ ἐργάτες μοῦ φέρονται μὲ κάποια εὐλάβεια καὶ μὲ συμπονοῦν. Ἆρά γε ἔχουν καταλάβει τίποτε ἀπὸ τὴ ψυχική μου ἀγωνία: Εἶναι ὅλοι τους καλοὶ ἄνθρωποι. Μοιάζουν μὲ τ' ἀγριολούλουδα ποὺ τὰ βρίσκει κανεὶς εὔκολα καὶ μπορεῖ ν' ἀναπνέῃ τὸ λεπτὸ ἄρωμά τους χωρὶς καμμιὰ δυσκολία.

Φαίνεται πὼς δὲν τρώγω ὅσο πρέπει, γιατὶ ὁ Βιτσέντσος, ἐπιστάτης τοῦ κτήματος, μοῦ εἶπε πολλὲς φορές, ὅτι πρέπει νὰ τρώγω καλά, γιατὶ τὸ χωράφι γερνάει γρήγορα τοὺς ἀνθρώπους.

Ἔχω πέντε μῆνες στὸ κτῆμα. Παρακολούθησα τὴ σιτοσπορά, ὕστερα τὸ γέννημα ποὺ φύτρωσε καὶ ἔδωσε γρήγορα - γρήγορα, στὸ καστανόμαυρο χρῶμα τοῦ κάμπου μιὰ ἐλπίδα. Ὅλα πρασίνισαν καὶ εἶναι χαρούμενα. Ὁ καιρὸς βοήθησε καὶ τώρα βλέπει κανεὶς μὲ ὑπερηφάνεια τοὺς κόπους του. Τὰ στάχυα πλούσια βαραίνουν σὰν νὰ θέλουν νὰ εὐχαριστήσουν τὴ γῆ ποὺ μὲ τόση καλωσύνη τὰ κρατεῖ καὶ τοὺς δίνει τροφή. Μὰ καὶ μεῖς μὲ λαχτάρα περνᾶμε ἀνάμεσά τους καὶ τὰ χαϊδεύουμε σὰν κάτι, ποὺ τὸ δημιουργήσαμε, καὶ τοῦ ἐδώσαμε ζωή.

Χθὲς ἦταν Κυριακὴ καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους χωρικοὺς πῆγα στὴν ἐκκλησία καὶ παρακολούθησα τὴ λειτουργία. Καλλίτερα νὰ μὴ εἶχα πάει. Τὸ ἁρμόνιο καὶ οἱ ἐκκλησιαστικὲς συμφωνίες, ποὺ τὶς ἔψαλλαν τέσσαρα μικρὰ κοριτσάκια μ' ἀναστά-

Ο ΑΝΤΙΑΛΚΟΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ ἐφημερὶς «Καθημερινὴ» τῆς 21—11—54 ἐδημοσίευσεν τὴν κατωτέρω ἀνταπόκρισιν ἐκ Παρισίων ἐν σχέσει μὲ τὸν διεξαγόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιαλκοολικὸν ἀγῶνα.

Παρίσι 20 Νοεμβρίου 1954. Ἡ ἐθνικὴ ὁμοσπονδία τῶν Γάλλων ξενοδόχων ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἰς Γαλλίαν. Εἰς ψήφισμα ἐπικυρωθὲν ἀπὸ τὴν ἐτησίαν συνέλευσίν της, ἡ ὁμοσπονδία ἐδήλωσεν, ὅτι «τὰ ἀνεπαρκῆ μέτρα ἀπαγορεύσεως ἠμποροῦν νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα μόνον τὴν ἀπάτην».

Ὁ... γαλακτοπότης Γάλλος πρωθυπουργὸς κατέστησε τὸν ἀλκοολισμὸν πρωτεῦον θέμα συζητήσεως εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν διὰ τῶν προσωπικῶν του παραινέσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ κυρίως διὰ τῶν προτάσεών του περὶ μιᾶς σειρᾶς νέων νόμων ποὺ θὰ ἐπιβάλουν τὸ κλείσιμον τῶν μπάρ, τουλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ ὅλα τὰ πρωϊνά, τὸν ἔλεγχον τῆς βιομηχανίας «οἰκιακοῦ ζύθου» καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ταβερνείων.

Εἰς συγκέντρωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξητάσθησαν κυρίως τὰ προβλήματα αὐτά, ἡ ὁμοσπονδία ξενοδόχων—ἡ ὁποία περιλαμβάνει τοὺς κλάδους—ἀντέδρασεν, ὡς ἀνεμένετο.

Τρεῖς κυρίως κλάδοι περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀνωτέρω ὁμοσπονδίαν: Ξενοδοχεῖα, ἑστιατόρια καὶ ταβερνεῖα. Μὲ τὴν ὁμοσπονδίαν σχετίζεται ἐπίσης ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις βιομηχάνων ἐλαφρῶν ποτῶν, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως διὰ τὸ δημιουργηθὲν ζήτημα περὶ ἀλκοολισλοῦ.

«Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς πωλήσεως ὡρισμένων ποτῶν, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα πράγματι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς πωλήσεως λαθραίων προϊόντων, πρὸς ζημίαν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ τῆς δημοσίας ὑγείας», λέγει τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ σερβιρίσματος οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, ἡ ὁμοσπονδία ἐβεβαίωσε τὰ ἑξῆς: «Τὰς πρωϊνὰς ἀκριβῶς ὥρας, ἡ πελατεία μας καταναλίσκει σχεδὸν κατὰ 90 ο)ο μόνον ὑγιεινὰ ποτά».

Ἐν τῷ μεταξὺ μία στατιστικὴ μελέτη τῆς καταναλώσεως οἰνοπνευματωδῶν εἰς Χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας δεικνύει τοὺς ἀκολούθους ἀριθμούς, διὰ μετατροπῆς ὅλων τῶν τύπων τῶν ἀλκοολικῶν ποτῶν, (μπύρας, οἴνου, λικέρ, κλπ.) εἰς μέσην ποσότητα καθαροῦ οἰνοπνεύματος καταναλισκομένην ἀπὸ τοὺς ἐνηλίκους ἐτησίως κατὰ κεφαλήν: Γαλλία 30.5 λίτρας, Ἰταλία 14.2, Ἑλβετία 13, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι 9.4, Μεγάλη Βρεττανία 9.3, Βέλγιον 8.8, Δυτικὴ Γερμανία 6.1, Σουηδία 5.1, Δανία 4 λίτρας.

τωσαν. Φαίνεται ὅτι ἐδάκρυσα καὶ δὲν μπόρεσα νὰ κρύψω τὴν ταραχή μου γιατὶ μὲ κυττοῦσαν ὅλοι μὲ μιὰ ἔκφραση πόνου, καὶ ὅταν ὁ παπᾶς ἐθυμιάτιζε ἐστάθη περισσότερο μπροστά μου, μὲ κύτταξε κατάματα ὕστερα ἔκλινε τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ κάτω κι' ἐπροχώρησε πρὸς τὸ βῆμα. Δὲν ἄντεξα πλέον καὶ ἔφυγα ἀπὸ τὴν ἐκκλησία.

Εἶναι ἀδύνατο νὰ λησμονήσω. Τὸ χλωμὸ προσωπάκι τῆς Καίτης, τὸ ἀγγελικό της τελευταῖο τραγοῦδι ποὺ ἔσβυσε μαζὶ μ' αὐτήν, τὸ ἀκούω πάλι σὰν μιὰ μελωδία μακρινή. Καταβάλλω προσπάθεια νὰ πλησιάσω γιὰ ν' ἀκούσω καθαρώτερα καὶ δὲν μπορῶ. Ὅλα σβύνουν ὡς καὶ ἡ ζωή μου. Αὐτὸ τὸ καταλαβαίνω πιά. Ἀποφάσισα νὰ φύγω καὶ ἀπὸ δῶ γιατὶ δὲν θέλω νὰ πονοῦν μαζί μου καὶ οἱ χωρικοὶ ποὺ συχνὰ ἔρχονται καὶ ἀμίλητοι μένουν κοντά μου. Θὰ φύγω καὶ θὰ περπατῶ σὰν ἕνας ἔρημος διαβάτης, μὲ τὴν ἀνάμνηση ἐκείνης ποὺ ὑπῆρξε γιὰ μένα, ἕνα ὄνειρο, μιὰ φαντασία.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 64

«Περὶ τηρήσεως ὑπηρεσιακῶν ἡμερολογίων ὑπὸ ἀστυνομικῶν».

Ἄρθρον 1. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἁπάντων τῶν βαθμῶν (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κ.κ. Διοικητῶν) τῶν ὑπηρεσιῶν: α) Γενικῆς Ἀσφαλείας, β) Ἀγορανομίας, (περιλαμβανομένης τῆς Γεν. Ἐποπτείας Ἀγορανομίας), γ) Τροχαίας Κινήσεως, δ) Προστασίας Ἐθν. Νομίσματος, ε) Ἀλλοδαπῶν καὶ στ) Ἐλέγχου Λιμένων καὶ Ἀερολιμένων, ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἀτομικὸν ἡμερολόγιον τῆς ἐκτελουμένης καθ' ἑκάστην ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 2. Σκοπὸς τοῦ ἡμερολογίου εἶναι, ὅπως ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν ἐξ ἴσου ὑποβοηθοῦνται καὶ προστατεύονται ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, παρέχοντες ταυτοχρόνως ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς μαρτυρίας ἢ πληροφορίας εἰς τὰς δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ἀρχὰς περὶ διαφόρων συμβάντων ἢ ἀδικημάτων, ἐφ' ὧν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν ἐνήργησαν.

Ἄρθρον 3. α) Τὸ ἐν λόγῳ ἡμερολόγιον εἶναι τετράδιον συνήθων διαστάσεων καὶ συμπληροῦται μεθ' ἑκάστην μετὰ τὴν πρωϊνὴν καὶ ἀπογευματινὴν ὑπηρεσίαν:

Ἡ ἡμερομηνία εἰς αὐτὸ θὰ ἀλλάσσῃ κατὰ 24ωρον ὡς ἀκολούθως:

15 Ὀκτωβρίου 1952. Ἡμέρα Τετάρτη

β) Εἰς αὐτὸ ἀναγράφονται ἰδιοχείρως καὶ ἐν περιλήψει τὰ ἐκτελούμενα ὑπηρεσιακὰ καθήκοντα ὑπὸ τοῦ κατόχου ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ τὰ καθήκοντα ταῦτα ἐξετελέσθησαν. Εἰδικώτερον δέον ἐκ τῆς ἐγγραφῆς νὰ ἐμφαίνωνται ἅπασαι αἱ κινήσεις τοῦ κατόχου, τὰ ὀνόματα κλπ. τῶν προσώπων ἅτινα δι' ὑπηρεσιακὴν ὑπόθεσιν συνήντησε καὶ προέβη εἰς ἐνεργείας ὡς καὶ σύντομος περιγραφὴ τῆς σχετικῆς ὑποθέσεως. Ἐὰν τυχὸν πρόκειται περὶ ζητήματος ἐμπιστευτικῆς φύσεως θὰ ἀναγράφωνται τὰ πρόσωπα συνθηματικῶς, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ προϊσταμένου ἢ δὲν θὰ γίνεται ἐγγραφή, ἀλλ' ἁπλῶς μνεία ὅτι μετέβη δι' ἐνέργειαν ἐμπιστευτικῆς ὑποθέσεως δι' ἣν ὑπεβλήθη τὸ ἀπὸ....εἰδικὸν δελτίον πληροφοριῶν, ἢ ἀναζητήσεων ἢ ἐξακριβώσεων.

Παράδειγμα ἐγγραφῆς εἰς ἡμερολόγιον:

Ὥρα 8 π.μ. ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ γραφείῳ μου. Ἐθεώρησα τὰ βιβλία Συμβάντων, τηλεφωνημάτων ὡς καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν ὑπαλλήλων.

Ὥρα 10 π.μ. μετέβην εἰς Ἀστυνομικὴν Δ)νσιν κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Διευθυντοῦ. Εἰς Δ)νσιν ἔλαβον διαταγὰς διὰ τὴν ἀπογευματινὴν διαδήλωσιν.

Ὥρα 11 π.μ. ἐπέστρεψα εἰς γραφεῖον. Τὴν 11.45' μετέβην εἰς ὁδὸν Πειραιῶς 8 ὅπου ἔλαβε χώραν κλοπὴ διαρρήξεως εἰς χρυσοχοεῖον Ν.Π. παρέμεινα μέχρι 12.30' ὅτε ἐπέστρεψα εἰς γραφεῖον, ἐποπτεύων τῆς ἐνεργουμένης προανακρίσεως. Ὥρα 14 μετέβην εἰς οἰκίαν μου δι' ἀνάπαυσιν. Ὥρα 16.30' εἰς γραφεῖον. Τὴν 17.35' μετέβην μετὰ τῶν ἀστυφυλάκων Κ 35, Κ. 42, καὶ Κ. 63 διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐρεύνης εἰς ὕποπτον κέντρον Φ.Ζ. ἐπὶ ὁδοῦ Λεωνίδου πρὸς ἀναζήτησιν ὑπόπτου κλοπῆς τοῦ χρυσοχοείου Ν.Π. Ἐπέστρεψα τὴν 19, παραμείνας εἰς γραφεῖον μέχρι 22, ὅτε μετέβην εἰς οἰκίαν μου.

Ὑπογραφὴ Δ.Ζ. Ὑπαστυνόμος Α'

Ἄρθρον 4. α) Τὰ ἡμερολόγια τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τηροῦνται ἀνηρτημένα εἰς τὸ γραφεῖον ἑκατέρου τμήματος ἢ ὑπηρεσίας ὅπου ἐργάζονται οἱ κάτοχοι τούτων, ἐλέγχονται δὲ καὶ θεωροῦνται καθ' ἑκάστην ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἢ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας, ὅστις δύναται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ν' ἀναγράφῃ εἰς τὸ περιθώριον ἢ κάτωθεν ἑκάστης ἐγγραφῆς σχετικὰς παρατηρήσεις ἢ ὁδηγίας.

β) Οἱ κ.κ. Προϊστάμενοι τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Τμημάτων ἢ Ὑπηρεσιῶν δέον νὰ ἔχουν τὸ ἡμερολόγιον πάντοτε ἐπὶ τοῦ γραφείου των.

γ) Ὁ ἔλεγχος τῶν ἡμερολογίων τούτων ὑπὸ τῶν Δ)ντῶν ἢ Ὑποδ)ντῶν τῶν μεγάλων Ὑπηρεσιῶν δέον νὰ γίνεται ἅπαξ τουλάχιστον κατὰ μῆνα.

δ) Τὰ ἀτομικὰ ἡμερολόγια τῶν κ.κ. Διοικητῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων Ὑπηρεσιῶν ἐλέγχονται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σώματος καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 5.—1. Ἅπαντες οἱ Προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἀποχωροῦντες τοῦ γραφείου των κατὰ τὰς ὥρας ὑπηρεσίας, δέον νὰ ἀφίνουν σημείωσιν εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν Ὑπηρεσίας ποῦ μεταβαίνουν, ὥστε νὰ δύναται ν' ἀνευρεθῶσιν ἀμέσως, εὐθὺς ὡς ζητηθῶσιν. Ἐὰν ἡ ἔξοδός των ἀφορᾷ ἐμπιστευτικὴν ὑπηρεσίαν δύνανται τὸ σημείωμα τοῦτο νὰ ἐγκλείσουν ἐντὸς φακέλλου, ὅστις θ' ἀνοίγεται μόνον ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

2. Ἐπίσης κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὥρας δέον οἱ κ.κ. Διοικηταὶ Ὑπηρεσιῶν νὰ ἐνημερώνουν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον περὶ τοῦ μέρους ὅπου δύνανται ν' ἀνευρεθῶσιν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

Ἄρθρον 6. Καταργοῦνται: 1) ἡ ὑπ' ἀριθ. 5822 Φ. 3009)34 ἀπὸ 5-9-1925 ἐγκύκλ. διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, 2) ἡ ὑπ' ἀριθ. 6587)22-10-1925 ὁμοία τοῦ Ἀρχηγείου, 3) ἡ ὑπ' ἀριθ. 4935)20-6-31 Κανονιστικὴ Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου καὶ 4) ἡ ὑπ' ἀριθ. 3993)96)2 ἀπὸ 14-3-42 ὁμοία τοῦ Ἀρχηγείου, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1952
Ὁ Ἀρχηγὸς Ν. ΚΙΝΝΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 65

«Περὶ συστήματος ὡρῶν ὑπηρεσίας: 1) Ἀστυφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων, Ἀρχιφυλάκων καὶ 2) Ἀξιωματικῶν Τμήματος καὶ Ἐπιθεωρήσεως».

ΤΜΗΜΑ Ι.

Σύστημα ὡρῶν ὑπηρεσίας Ἀστυφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων καὶ Ἀρχιφυλάκων

Ὧραι ὑπηρεσίας εἰς Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Ἄρθρον 1.—1. Οἱ Ἀρχιφύλακες καὶ Ὑπαρχιφύλακες ἐπόπται καὶ οἱ σκοποὶ ἀστυφύλακες (τυχὸν δὲ καὶ ὑπαρχιφύλακες τοιοῦτοι) ἑκάστου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἐκτελοῦν 4ωρον ὑπηρεσίαν μεθ' ἣν ἐπακολουθεῖ 12ωρος ἀνάπαυσις, ἤτοι ἐκτελοῦν καθ' ἑβδομάδα 44 ὥρας ὑπηρεσίαν.

2. Πρὸς τοῦτο ἡ ὑπηρεσία ἑκάστου 24ώρου κατανέμεται εἰς τέσσαρας ἀλλαγὰς ἤτοι 6-10, 10-14, 14-18, καὶ 18-22.

Οὕτω ἔχομεν τὸν κατωτέρω ἑβδομαδιαῖον πίνακα ὑπηρεσίας.

3. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πίνακος δυνάμεως ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπηρεσίας θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ τέσσαραι τελευταῖαι ἀλλαγαί.

Ὧραι ὑπηρεσίας εἰς Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως.

Ἄρθρον 2.—1. Εἰς τὰς Ὑποδιευθύνσεις ἢ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως οἱ Ἀρχιφύλακες καὶ Ὑπαρχιφύλακες ἐπόπται καὶ οἱ σκοποὶ ἀστυφύλακες (τυχὸν δὲ καὶ Ὑπαρχιφύλακες τοιοῦτοι) διατιθέμενοι εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν Τροχαίας κατανέμονται εἰς τρεῖς ἀλλαγὰς ὡς ἀκολούθως:

Α'. ἀλλαγὴ ἀπὸ 7-9,30' ὥρας καὶ 14.30'-17 ὥρας.

Β'. ἀλλαγὴ ἀπὸ 9.30'-12 ὥρας καὶ 17-19.30' ὥρας.

Γ'. ἀλλαγὴ ἀπὸ 12-14.30' ὥρας καὶ ἀπὸ 19.30'-22 ὥρας.

Ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν οἵτινες κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν εἰς Β' καὶ Γ' ἀλλαγήν, συγκροτεῖται καὶ Δ' ἀλλαγὴ μὲ περιωρισμένον ἀριθμὸν ὑπαλλήλων οἵτινες ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν ἀπὸ 22-0.30' ὥρας.

2. Οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν ἀνωτέρω ἀλλαγῶν ὑποχρεοῦνται, ὅπως προσέρχωνται πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ὡς ὡς ἄνω καθοριζομένης ἵνα ἀφοῦ λάβουν σχετικὰς διαταγὰς ὁδηγηθοῦν συντεταγμένοι εἰς τὰς σκοπίας των, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀντικαταστήσουν ἐγκαίρως εἰς τὰς θέσεις των τοὺς συναδέλφους των.

Ἐπίσης οἱ ἀστυνομικοὶ ὧν ἔληξεν ἡ ὑπηρεσία θὰ παραμένωσιν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατά-

ΠΙΝΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΣΚΟΠΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	ΚΥΡΙΑΚΗ						ΔΕΥΤΕΡΑ						ΤΡΙΤΗ						ΤΕΤΑΡΤΗ						ΠΕΜΠΗ						ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ						ΣΑΒΒΑΤΟΝ					
	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6	6-10	10-14	14-18	18-22	22-2	2-6
Τομεὺς Α'.	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2
Τομεὺς Β'.	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	5	6	7	8	3	4
Σκοπιὰ 1	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	5	6
Σκοπιὰ 2	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	13	14	15	16	7	8
Σκοπιὰ 3	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	9	10
Περίπολος Α'.	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	21	22	23	24	11	12
Ἐσωτερικὴ	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	13	14
Κρατητηρίων	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	29	30	31	32	15	16
Ὑπουργεῖον Ἐσωτερ.	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	33	34	35	36	17	18

στημα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἵνα ἀναφέρωσιν σχετικῶς εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς Ἐπιθεωρήσεως καὶ συντάξωσι τὰς σχετικὰς ἀναφοράς των.

3. Ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν κ.κ. Διευθυντῶν ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τοπικαὶ ἢ ἄλλαι συνθῆκαι ἐπιβάλλουν ἀλλαγὴν τῶν ὡς ἄνω ὡρῶν ἐργασίας, προβαίνουν εἰς ταύτην, ἀναφέροντες καὶ ἡμῖν, πάντως ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν 42 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως.

Ὧραι ἐργασίας εἰς Εἰδικὰς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.—1. Εἰς τὰς Εἰδικὰς Ὑπηρεσίας ἤτοι: Ὑποδιευθύνσεις ἢ Τμήματα Γεν. Ἀσφαλείας, Μηχανοκινήτου, Ἀγορανομίας, Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, Τουρισμοῦ, Προστασίας Νομίσματος κλπ. οἱ Ἀρχιφύλακες καὶ οἱ σκοποὶ ἀστυφύλακες (τυχὸν δὲ καὶ Ὑπαρχιφύλακες τοιοῦτοι) ἐφ' ὅσον διατίθενται εἰς ὑπηρεσίαν σκοποῦ ἐξωτερικῶς ἢ ἐσωτερικῶς ἐν τοῖς οἰκήμασι ἢ ἐπόπτου τούτων θ' ἀκολουθοῦν τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 σύστημα ὡρῶν ἐργασίας.

2. Οἱ λοιποὶ ἀστυνομικοὶ ὡς καὶ οἱ ἐκτελοῦντες εἰδικὰς ὑπηρεσίας θ' ἀκολουθοῦν τὸ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυν. Δ)σεως ἢ ἀνωτέρας ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀπ' εὐθείας ὑπάγονται καθοριζόμενον ὡράριον ἐργασίας ὅπερ θὰ εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας ἑκάστης εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς ὅμως τοῦ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καθοριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου ἑβδομαδιαίας ἐργασίας.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.

Σύστημα ὡρῶν ἐργασίας Ἀξιωματικῶν Τμήματος καὶ Ἐπιθεωρήσεως.

Ὧραι ἐργασίας εἰς Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Ἄρθρον 4.—1. Οἱ Ἀξ)κοὶ Τμήματος καὶ Ἐπιθεωρήσεως ἐκτελοῦν 8ωρον ὑπηρεσίαν ἕκαστος ἤτοι 4ωρον ὑπηρεσίαν Τμήματος καὶ ἐν συνεχείᾳ 4ωρον ὑπηρεσίαν Ἐπιθεωρήσεως, μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ 24ωρος ἀνάπαυσις.

2. Πρὸς τοῦτο ἡ ὑπηρεσία ἑκάστου 24ώρου κατανέμεται εἰς τρεῖς 8ώρους ἀλλαγὰς ἤτοι: 6-14, 14-22, καὶ 22-6. Δι' ἑκάστην ἀλλαγὴν χρησιμοποιοῦνται δύο Ἀξιωματικοὶ ἐξ ὧν ὁ εἷς Ἀξιωματικὸς Τμήματος καὶ ὁ ἕτερος ὡς Ἀξιωματικὸς Ἐπιθεωρήσεως, οἵτινες καὶ ὑπογράφουν κανονικῶς δι' ἀνάληψιν ὑπηρεσίας εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τοῦ Τμήματος. Οἱ Ἀξιωματικοὶ οἵτινες κατὰ τὸ 24ωρον τοῦτο θὰ τελοῦν ἐν ἀναπαύσει καταχωροῦνται εἰς ἰδίαν στήλην τοῦ βιβλίου ὑπηρεσίας, ἵνα καθίσταται δυνατὴ ἡ καταχώρησις τῆς δυνάμεως εἰς τὸν οἰκεῖον πίνακα.

Οὕτω ἔχομεν τὸν κατωτέρω μηνιαῖον πίνακα Ὑπηρεσίας Ἀξιωματικῶν Τμήματος καὶ Ἐπιθεωρήσεως.

Ὧραι ἐργασίας εἰς Εἰδικὰς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.—1. Εἰς τὰς Εἰδικὰς Ὑπηρεσίας ἤτοι Ὑποδ)νσεις ἢ Τμήματα Γεν. Ἀσφαλείας Τροχαίας Κινήσεως, Μηχανοκινήτου, Ἀγορανομίας, Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, Τουρισμοῦ, Προστασίας Νομίσματος κλπ. ἐφ' ὅσον διατίθενται Ἀξιωματικοὶ Τμήματος καὶ Ἐπιθεωρήσεως ἢ καὶ Τμήματος μόνον καθ' ὅλον τὸ 24ωρον, θὰ ἐφαρμόζηται τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ σύστημα ὑπηρεσίας.

2. Οἱ λοιποὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἐκτελοῦντες εἰδικὰς ὑπηρεσίας θ' ἀκολουθοῦν τὸ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυν. Δ)σεως ἢ ἀνωτέρας Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀπ' εὐθείας ὑπάγονται καθοριζόμενον ὡράριον ἐργασίας ὅπερ θὰ εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας ἑκάστης Ὑπηρεσίας, ἐντὸς ὅμως τοῦ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καθοριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου ἑβδομαδιαίας ἐργασίας.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ.

15λεπτος θερινὴ ἀνάπαυσις.

Ἄρθρον 6.—1. Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἀρχομένην ἀπὸ 15 Ἰουνίου καὶ λήγουσαν τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ κατὰ τὰ 4ωρα 10-14 καὶ 14-18 χορηγεῖται 15λεπτος ἀνάπαυσις εἰς τοὺς εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Τμημάτων Τάξεως καὶ Ὑποδ/νσεων ἢ Τμημάτων Τροχαίας διατιθεμένους ἀστυνομικούς.

2. Ὁ χρόνος τῆς ἀναπαύσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε Ἀξ)κοῦ Ἐπιθεωρήσεως, ὅστις ἐνεργεῖ σχετικὴν ἐγγραφὴν εἰς βιβλίον ὑπηρεσίας καὶ ἐλέγχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογήν.

ΠΙΝΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Ἡμέραι	ΑΛΛΑΓΑΙ				Ἡμέραι	ΑΛΛΑΓΑΙ			
	6-14	14-22	22-6	Σταθμὸς ἀνάπαυσις		6-14	14-22	22-6	Σταθμὸς ἀνάπαυσις
	Α'. ΕΒΔΟΜΑΣ					**Β'. ΕΒΔΟΜΑΣ**			
Κυριακὴ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Κυριακὴ	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β
Δευτέρα	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Δευτέρα	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ
Τρίτη	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Τρίτη	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ
Τετάρτη	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Τετάρτη	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ
Πέμπτη	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Πέμπτη	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β
Παρασκευὴ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Παρασκευὴ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ
Σάββατον	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Σάββατον	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ
	Γ'. ΕΒΔΟΜΑΣ					**Δ'. ΕΒΔΟΜΑΣ**			
Κυριακὴ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Κυριακὴ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ
Δευτέρα	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Δευτέρα	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ
Τρίτη	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Τρίτη	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β
Τετάρτη	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Τετάρτη	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ
Πέμπτη	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Πέμπτη	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ
Παρασκευὴ	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Παρασκευὴ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β	Γ-Δ
Σάββατον	Α-Β	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Σάββατον	Γ-Δ	Ε-Ζ	Η-Θ	Α-Β

Ὑποχρέωσις προσελεύσεως ὑπαλλήλων δι' ἀνάληψιν ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 7.(1)—1. Οἱ εἰς Ὑπηρεσίαν Ἀξιωματικοῦ Ἐπιθεωρήσεως ἢ Ὑπηρεσίας διατεταγμένοι Ἀξ)κοὶ τῶν Τμημάτων Τάξεως, Ἀγορανομίας καὶ Μηχανοκινήτων, προσέρχονται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα 20' πρὸ τῆς ὥρας ἀναλήψεως τῆς ὑπηρεσίας των, ἵνα ἐνημερῶνται ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων διαταγῶν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Ὁμοίως πάντες οἱ εἰς ἐξωτερικὴν ἢ ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν διατεταγμένοι ἀρχιφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες τῶν Τμημάτων Τάξεως, Ἀγορανομίας, Μηχανοκινήτων, ὡς καὶ οἱ σκοποὶ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα 15' πρὸ τῆς ὥρας ἀναλήψεως τῆς ὑπηρεσίας των, ἵνα κοινοποιῶνται εἰς αὐτοὺς αἱ ὑφιστάμεναι διαταγαί, κρατῶσι σημειώσεις καὶ ἐπιθεωρῶνται πρὸ τῆς ἐξόδου των δι' ὑπηρεσίαν.

Ἐκτέλεσις ὑπηρεσίας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ποδηλάτων.

Ἄρθρον 8.—1. Εἰς Ἀστυνομικὰ Τμήματα ἔχοντα ἐκτεταμένην περιφέρειαν δύναται κατόπιν

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη δι' ὑπ' ἀριθ. 23109 Φ. 1)65 ἀπὸ 10-11-1953 Δ)γῆς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων.

Διαταγῆς τῆς οἰκείας Ἀστυν. Διευθύνσεως νὰ ἐνεργῶνται περίπολοι διὰ ποδηλάτων, μοτοσυκλετῶν ἢ καὶ αὐτοκινήτων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τῆς Δ)γῆς ταύτης καθοριζόμενα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐν γένει ἀστυνόμευσις καὶ ἡ τήρησις ἀσφαλείας νὰ ἐνεργῶνται καλλίτερον.

Ὑπερωρίαι.

Ἄρθρον 9.—1. Ὀσάκις ἔκτακτοι ἀνάγκαι τὸ ἐπιβάλλουν δύναται κατόπιν Διαταγῆς τῆς οἰκείας Διεθύνσεως νὰ ἐκτελῆται ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία πλέον τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων ὡρῶν.

Ἡ οὕτω καθ' ὑπέρβασιν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας ἐκτέλεσις ὑπηρεσίας καταχωρεῖται δι' ἕκαστον ὑπάλληλον εἰς ἴδιον πίνακα τοῦ Βιβλίου Ὑπηρεσίας μετ' ἐνδείξεως τοῦ χρόνου τῆς ὑπερωρίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν διετέθη.

2. Αἱ ὑπερωρίαι αὗται δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια ὅπως μὴ ἐνεργῶνται ὑπὸ τῶν ἰδίων πάντοτε ἀστυνομικῶν ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν ὑπὸ πάντων τῶν εἰς τὸ Τμῆμα ἢ Εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν, ὑπηρετούντων εἴτε εἰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας (γραφέων κλπ.) εἴτε εἰς ἐξωτερικὰς τοιαύτας (σκοποὶ κλπ.).

3. Βάσει τῶν οὕτω πραγματοποιηθεισῶν ὑπερωριῶν δέον ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἢ ὑπηρεσίας νὰ παρέχῃ ἀνάλογον κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ ἰδίου μηνὸς οὐχὶ πάντως πέραν τῶν ἓξ τετραώρων.

4. Ὡς ὑπερωρία δὲν θεωρεῖται ἡ παραμονὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐν ἐπιφυλακῇ, εἰς τὸ Τμῆμα, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις πραγματικῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 10.—Καταργεῖται ὁ ὑπ' ἀριθ. 1)15-3-1934 Κανονισμὸς τοῦ Ἀρχηγείου περὶ ἡμερησίας καὶ διημέρου ἀναπαύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1952
Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 66

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 14, 15 καὶ 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63)1953 Κανονισμοῦ «περὶ κανονισμοῦ στολῆς Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῶν Ἀρχ)κων, Ὑπαρ)κων, Ἀστ)κων καὶ μαθητῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν».

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 63 Κανονισμοῦ (τεῦχος 36ον σελ. 1752).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 67

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐδαφίου 24 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63)1953 Κανονισμοῦ «περὶ κανονισμοῦ στολῆς Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῶν Ἀρχ)κων, Ὑπαρ)κων, Ἀστ)κων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν».

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63 Κανονισμοῦ (τεῦχος 36ον σελ. 1752).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 68

«Περὶ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καὶ ἐπιβλητέων πειθαρχικῶν ποινῶν εἰς τὰς παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἡμερομισθίας καθαριστρίας».

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα.

Ἄρθρον 1.—Πᾶσα δι' ὑπαιτίου πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδίκημα διὰ τὰς παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἡμερομισθίας καθαριστρίας.

Ἄρθρον 2.—1. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἰδίως:

α) ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὡς καὶ ἡ ἀνάμιξις εἰς ὀργανώσεις ἐπιδιωκούσας πολιτικοὺς σκοπούς,

β) ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς αὐτῆς ἀναξιοπρεπὴς ἢ ἀναξία διαγωγή,

γ) ἡ ἐπὶ χρήμασι χαρτοπαιξία,

δ) ἡ δημοσία, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἄσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, δι' ἐκφράσεων ἀποδεικνυουσῶν ἔλλειψιν σεβασμοῦ ἢ σκοπίμου χρήσεως ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων,

ε) ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων, πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ πρόκλησιν ἢ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας,

στ) ἡ βραδεῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις,

ζ) ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ὡς καὶ ἡ ἀτελὴς ἢ μὴ ἔγκαιρος ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος,

η) ἡ μὴ προσήκουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς προϊσταμένους, τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς πολίτας,

θ) ἡ ἀδικαιολόγητος ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων,

ι) ἡ ἄρνησις ἢ παρέλκυσις ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας,

ια) ἡ παράβασις τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης ἐχεμυθείας,

ιβ) ἡ λόγῳ ἀσυνήθους χρήσεως φθορὰ δημοσίου πράγματος,

ιγ) ἡ ἐγκατάλειψις δημοσίου πράγματος,

ιδ) ἡ παράνομος χρῆσις δημοσίου πράγματος,

ιε) πᾶσα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας πρᾶξις ἢ παράλειψις, καίπερ τύποις νόμιμος, δυναμένη ὁπωσδήποτε νὰ βλάψῃ ἢ νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας καὶ

ιστ) ἡ παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν Ποινικὸν ἢ ἄλλους εἰδικοὺς νόμους.

Πειθαρχικαὶ Ποιναί.

Ἄρθρον 3.—1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι:

α) Ἐπίπληξις,

β) Πρόστιμον μέχρις 1)4 ἡμερησίων ἀποδοχῶν,

γ) Ὁριστικὴ παῦσις.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 4.—1. Τὰς ποινὰς ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου μέχρις 1)4 ἡμερησίων ἀποδοχῶν ἐπιβάλλει ὁ ἐπὶ βαθμῷ τουλάχιστον Ἀστυνόμου Α' ἢ Β' τάξεως, Διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἢ Ἀστυν. Ὑπηρεσίας, μετὰ κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν, ὑποβλητέαν ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως.

2. Διὰ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἀναγόμενον εἰς ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, πλὴν τῆς καταγνωστικῆς ποινῆς ἐνεργεῖται καὶ κράτησις ἀποδοχῶν διὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

3. Κατὰ τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐπιβαλλομένων ποινῶν δύναται ν' ἀσκηθῇ ἔφεσις ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ποινῆς, ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὑποδ)ντοῦ τῆς οἰκείας Ὑποδ)νσεως ἢ ἐλλείψει τοιούτου ἐνώπιον τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἢ Προϊσταμένου τῆς οἰκείας Ὑπηρεσίας, ὅστις δύναται ν' ἀνακαλέσῃ ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ποινήν, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ.

4. Τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἢ Ὑπηρεσίας φέρων τὸν βαθμὸν Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α' μετὰ κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν, ὑποβλητέαν ἐντὸς 48ώρου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως κλήσεως καὶ σχετικὴν πρότασιν τοῦ ἀμέσου Προϊσταμένου, Διοικητοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἢ Προϊσταμένου Ἀστυνομικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Πειθαρχικὸν ἀδίκημα δι' ὃ ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς ὁριστικῆς παύσεως δέον νὰ διαπιστωθῇ διὰ διοικητικῆς ἀνακρίσεως, διενεργουμένης ὑπὸ ἀξιωματικοῦ ἐπὶ βαθμῷ τουλάχιστον, Ἀστυνόμου Β' τάξεως.

6. Κατὰ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ὁριστικῆς παύσεως δύναται ν' ἀσκηθῇ ἔφεσις ἐντὸς δεκαημέρου ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος.

7. Ὅπου ὁ Προϊστάμενος Ἀστυνομικῆς Ὑπηρεσίας ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, φέρει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Β', ἡ περὶ ὁριστικῆς παύσεως πρότασις

του ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ἀρχηγόν, ἐὰν δὲ ἡ Ὑπηρεσία ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐν προκειμένῳ ποινήν.

8. Τὸ πρόστιμον παρακρατεῖται ἐκ τοῦ πρώτου, μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνὸς καὶ κατατίθεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τῆς «Ἐργατικῆς Ἑστίας».

9. Ἡ ποινὴ τῆς ὁριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ μόνον διὰ τὰ ἑξῆς ἀδικήματα:

α) Διὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. α',

β) Ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἐπὶ δέκα τουλάχιστον ἡμέρας.

γ) Χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀναξίαν διαγωγὴν ἔν τε τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς ταύτης.

δ) Διάπραξιν ἐντὸς ἔτους, μετὰ ὑποβολὴν τριῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος.

ε) Ἐκ συστήματος κακὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς προϊσταμένους, τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς πολίτας.

στ) Σοβαρὰν ἀπείθειαν.

ζ) Πᾶν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δυνάμενον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ δημόσιον σκάνδαλον καὶ προκαλέσαν τοιοῦτο.

η) Χρῆσιν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διορισμοῦ, βίας, δόλου, ἢ δωροδοκίας καὶ

θ) Παράβασιν καθήκοντος, κατὰ τὸν Ποινικὸν ἢ ἄλλους Νόμους.

10. Τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα παραγράφεται μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς διαπράξεώς του, πλὴν ἐὰν συνιστᾷ καὶ ποινικὸν ἀδίκημα, ὁπότε παραγράφεται μετὰ τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 5.—Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δέον νὰ ᾖ ἀνηρτημένος εἰς ἐμφανὲς μέρος ἑκάστου Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος, ὥστε νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν αὐτοῦ, αἱ ἂς ἀφορᾷ οὗτος, ἡμερομίσθιαι καθαρίστριαι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1954

Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

Ἕνας καφὲς μαζὶ μ' ἕνα σιγαρέττο δίνουν ἀπόλαυση γιὰ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, καὶ παράλληλα βλάπτουν τὴν ὑγεία.

Ἕνα τεῦχος ὅμως τοῦ Περιοδικοῦ μας «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» δίνει πνευματικὴ ἀπόλαυση ὧρες ὁλόκληρες καὶ παράλληλα βοηθάει στὴν πνευματική ὑγεία.

Ἀξίζει λοιπὸν κάθε 15 ἡμέρες νὰ στερηθῇ κανεὶς μία στιγμιαία ἀπόλαυση, γιὰ νὰ εἶναι συνδρομητὴς καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ Περιοδικό μας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ. ἐγένοντο ἀποδεκταί, αἱ ἐκ τοῦ 'Αστυν. Σώματος παραιτήσεις τοῦ 'Αστυν. Δ)ντοῦ Β' κ. Μπάκλη Λαυρεντίου καὶ 'Αστυνόμων Β' κ.κ. Ποτσόλη 'Αθ. καὶ 'Αδαμοπούλου Χρ.

—Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ ἀστ)κες Σταυρόπουλος Σπ., Σώκας Α., Ἴσκος Ι., Μαρκόπουλος Λεων. καὶ Παιγνιωτάκης Κ.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστ)κες Παλιεράκης Π., 'Ααρὼν Ι., Μελλᾶς Ε. καὶ Πηνιώτης Γρηγόριος.

—Διὰ Β. Δ)των ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας οἱ εἰς κατάστασιν μονίμου διαθεσιμότητος τελοῦντες 'Αστυν. Α' κ. Σκούρτης Κ. καὶ Σταθᾶτος Χρ., Ὑπαστυν. α' κ. Οἰκονομίδης Μ. καὶ 'Ανθ)μοι Λάζαρης Δ. καὶ Μανίκας Γ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί:

α) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβή, εἰς τοὺς 'Αστυν. Δ)ντὴν Β' κ. Καραχάλιον Ι.,Ὑπαστυν. Α' κ. Λάμπρου Βασ. καὶ ἀστ)κας Πολίτην Π., Χρυσομέρην Π. καὶ 'Αλευρᾶν Φ., διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ κομμουνιστοσυμμορίτου Παπανικολάου Χρ.

β) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 'Αστυν. Β' κ. Γιαννακόπουλον Ε., Ὑπαστ. Β' κ. Πιπερόπουλον Ν., ἀστ)κας Γεωργόπουλου Διον., Τσαγκαράκην 'Εμ. καὶ Τσιώναν Εὐάγ., διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν μελῶν σπείρας ἐμπόρων ναρκωτικῶν.

β) Ἔπαινος εἰς τοὺς Ὑπαστ. Β' κ. Γάγκον 'Αθ., ἀστ)κας Σαμαρᾶκον Θ., Καλατζῆν Β., Μέλετην Γ., διότι ὑπεβοήθησαν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν πλήρη ἐξιχνίασιν τῆς ὡς ἄνω ὑποθέσεως.

δ) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 'Αστυν. Δ)ντὴν Β' κ. Κορωνᾶκον Λ., 'Αστυν. Β' κ.κ. Παπαναστασίου Ν., καὶ Παρίσην Λ., Ὑπαστυν. Α' κ.κ. Κωστήρην Χρ. Ρεπούλιαν Γ., Ταραβήραν Δ., Ζυγοκώσταν Ι., Ὑπαστυν. Β' κ. Ζάββον Γ., 'Αρχ)κας: Βαβαλιεράκην Στ.,Καλονᾶρον Π.,καὶ Παναγόπουλον Π.,Ὑπαρχ)κας Λαμπρόπουλον Ἡ. καὶ Παπουλάκον Η., καὶ ἀστ)κας: Ζάγκον Δ., 'Αγγελόπουλον Π., Πανόπουλον Κ., Δάβην Π., Τσίτουραν 'Αλ., Λιακώνην Κ., 'Αδαμόπουλον 'Ι., Γιάγκον 'Ι., Παναγόπουλον Ν., Κοτίνην Ν., Οἰκονομᾶκον Ν., Μπακλέσην Α., Πράσινον Α., Ζάκκαν Εὐ., Φωτεινὸν 'Α., Φαρσάρην Ε., Δρακόπουλον Π., 'Ηλιόπουλον Κ., Βόγκαν Τρ. καὶ Σπύρου Δ., διότι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων καταχρήσεων ὑλικῶν σημαντικῆς ἀξίας εἰς βάρος τῶν Σ.Ε.Κ.

ε) Ἔπαινος εἰς τούς: 'Αστυν. Δ)ντὴν Α' κ. Πολυχρονόπουλον Ι., 'Αστυνομ. Δ)ντὴν Β' κ. Ταβουλάρην Ν. καὶ 3) 'Αστυν. Β' κ. Καρυδάκην Ν., διότι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ὡς ἄνω ὑποθέσεως.

Ὁ κ. 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του εἰς τοὺς 'Αστυν. Δ)ντὴν Β' κ. Γεωργακόπουλον Π., 'Αστυνόμον Β' κ. Σταματόπουλον 'Αλ., Ὑπαστ. Α' κ. Κρῦον Β., 'Αρχ)κας Μαρκογιαννάκην Ε. καὶ Κουβέλην Κων. Ὑπαρχ. Τριανταφυλλόπουλον Ν., καὶ ἀστ)κας: Σεργεντάκην 'Ι.,Μπέλμπαν Κ., Τομαρᾶν Δ., Γκίνην Φωτόπουλον Γ., 'Ανδριώτην Π., Δῆμον 'Ι. καὶ Κουτσολιάκον Π., διότι ἀποτελοῦντες τὴν 'Αστυν. σκοπευτικὴν ὁμάδα, ὁ πρῶτος ὡς ἐπόπτης,

ὁ δὲ δεύτερος ὡς ἀρχηγὸς καὶ οἱ ὑπόλοιποι ὡς σκοπευταὶ αὐτῆς, λαβόντες μέρος εἰς τοὺς τελεσθέντας ἀπὸ 16 ἕως 31-10-54 Πανελληνίους σκοπευτικοὺς ἀγῶνας, ἐπέτυχον τὰς περισσοτέρας ὁμαδικὰς καὶ ἀτομικὰς νίκας εἰς τὰ ἀγωνίσματα διὰ πολεμικοῦ ὅπλου· εἰς δὲ τὸ ἀγώνισμα διὰ περιστρόφου, κατήγαγον πραγματικὸν θρίαμβον, ἀποσπάσαντες ὅλας τὰς νίκας.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Αἱ ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Σταθμὸν Ἐνόπλων Δυνάμεων σημειώνουν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Κατὰ τὴν ἐκπομπὴν τῆς 10-11-54 μετεδόθη ραδιοφωνικὴ σκηνὴ διὰ τοὺς χαρτοπαίκτας γραμμένη ἀπὸ τὸν Ἀλ. Ἀγγελόπουλον μὲ ἐκτελεστὰς τοὺς κ.κ. Γκὺ Ζιρὼ καὶ Γ. Ντούμαν καὶ ὡραιότατα τραγούδια μὲ τοὺς Φ. Πολυμέρην, Δ. Ζάχον καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀστυφύλακος Μπέμπαν Κυριακίδου.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 17-11-54 στὴν ὁποίαν ἐτραγούδησε ἡ Ἐλίζα Μαρέλι, ὁ Γεώργιος Πάρης καὶ ἡ Γεωργία Μητάκη καὶ τὸ συγκρότημα δημοτικῶν τραγουδιῶν τοῦ Καροῦ μὲ ὀρχήστρα Στρατῆ Μυρογιάννη, ἐπλαισιώθη μὲ ἐξαίρετον ραδιοσκηνοθεσίαν ἀποσπάσματος ἀπὸ τὸ «ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος» γραμμένην ἀπὸ τοὺς Σπ. Πυλὸν καὶ Ἀλ. Ἀγγελόπουλον, ὑπὸ τίτλον «Μιὰ νύχτα σὰν ὅλες τὶς ἄλλες», ἡ ὁποία ἔκαμε ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν διὰ τὴν λογοτεχνικὴν ἐμφάνισιν καὶ τὸ διδακτικὸν περιεχόμενόν της.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν 6ην Δεκεμβρίου, Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Νικ. Κόκκινον, Νικ. Τσαούσην, Νικ. Σπυρόπουλον, Νικ. Ἀρχιμανδρίτην καὶ Νικ. Ταβουλάρην, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς «Χρόνια πολλά».

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Τὴν 10 - 11 - 54 εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἐτελέσθη ἀθλητικὴ ἡμερίς, εἰς ἣν μετέσχον καὶ οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταί : 1) Σίλλης Βασίλειος εἰς δρόμον 500μ, 1ος.μὲ χρόνον 1'07'', ὅστις ἀποτελεῖ καὶ Πανελλήνιον ἐπίδοσιν, 2) Σύριος Ἰωάννης εἰς δρόμον 1500μ, μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων εἰς χρόνον 4'46'' (Πανελλήνιος ἐπίδοσις).

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὸ γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ Πανελληνίου Γυμν. Συλλόγου ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς ἀντιμετώπισε εἰς φιλικὸν ἀγῶνα καλαθοσφαίρας, τὴν ὁμάδα τοῦ ΤΥΦΩΝΟΣ τὴν ὁποίαν καὶ κατέβαλε μὲ σκὸρ 80—64.

—Τὴν 13 - 11 - 54 εἰς τὸ γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τῆς Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν ἐτελέσθη φιλικὸς ἀγὼν καλαθοσφαίρας μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Χ.Α.Ν. μὲ σκὸρ 37—34.

—Τὴν 19ην τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ ἐνταῦθα γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς καλαθοσφαίρας συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα τῆς Α. Ε. Παγκρατίου, τὴν ὁποίαν καὶ κατέβαλε μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 84—52. Τὴν Ἀστυνομικὴν ὁμάδα καλαθοσφαίρας ἀποτελοῦν οἱ ἀστυφύλακες : 1) Μπουρνέλος Νικόλαος, 2) Τζέκος Σπυρίδων, 3) Κακαροῦκας Ἠλίας, 4) Μπαρδῆς Γεώργιος, 5) Πολίτης Κων)νος, 6) Πανίτσας Κων)νος, 7) Φόρτωμας Ἐλευθέριος, 8) Λαμπράκης Κων)νος, 9) Λεχουρίρης Ἀθανάσιος, 10) Μαχαίρας Νικόλαος καὶ 11) Παπαβασιλείου Εὐστάθιος.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥρα 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων θὰ μεταδίδῃ τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.